

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Hudební umění

Hudební produkce

DIPLOMOVÁ PRÁCE

**MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ SOUTĚŽE A JEJICH PRÁCE
SE SVÝMI LAUREÁTY**

**Případová studie na příkladu Mezinárodní hudební
soutěže Pražské jaro**

Bc. Veronika Dernerová

Vedoucí práce: PhDr. Ingeborg Radok Žádná

Oponent práce: Ing. Roman Bělor

Datum obhajoby: 14. června 2018

Přidělovaný akademický titul: MgA.

Praha, 2018

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

MUSIC AND DANCE FACULTY

Music Art

Music Management

MASTER 'S THESIS

**INTERNATIONAL MUSIC COMPETITIONS AND THEIR
WORK WITH LAUREATES**

**A case study on International Music Competition
Prague Spring**

Bc. Veronika Dernerová

Thesis Supervisor: PhDr. Ingeborg Radok Žádná

Thesis Opponent: Ing. Roman Bělor

Date of thesis defense: 14. června 2018

Academic title granted: MgA.

Prague, 2018

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou/magisterskou/disertační práci na téma

vypracoval(a) samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne

.....

podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Abstrakt:

Předložená práce se zabývá mezinárodními hudebními soutěžemi, jejich problémy se subjektivitou, s udělovanými cenami a následnou prací s laureáty. V rámci případové studie představuje také Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro, její historii i současnost. Soutěž je podrobena detailní analýze pomocí SWOT analýzy a vnitřní analýzy. Na základě jejích výsledků jsou navrhována řešení především v oblastech strategického plánování, práce s médii, partnery a laureáty.

Klíčová slova:

Mezinárodní hudební soutěže, Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro, Mezinárodní hudební festival Pražské jaro, WFIMC, práce s laureáty, udělované ceny, SWOT analýza, propagace, mediální obraz, práce s médii.

Abstract:

This thesis discusses international music competitions, their struggle with their subjectivity, awarded prizes and following up the success of their laureates. In a case study the thesis introduces the International Music Competition Prague Spring, its history and present. The competition is analyzing by using the SWOT analysis and intern analysis methods. Based on its results the thesis suggests solutions in terms of strategic planning, work with media, partners and laureates.

Key words:

International music competitions, International Music Competition Prague Spring, International Music Festival Prague Spring, Word Federation of International Music Competitions, work with laureates, awarded prizes, SWOT analysis, promotion, competition publicity, PR.

OBSAH

1	ÚVOD	1
2	PROBLEMATIKA HUDEBNÍCH SOUTĚŽÍ	4
2.1	Světová federace mezinárodních hudebních soutěží (WFIMC)	5
2.2	Problematika systému	6
2.3	Problematika subjektivity	12
2.4	Problematika cen a práce s laureáty	15
3	MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ SOUTĚŽ PRAŽSKÉ JARO (MHS PJ)	20
3.1	Historie	21
3.2	Organizační struktura	24
3.3	Průběh soutěže	26
3.4	Porota, bodování, ceny	29
3.5	Soutěž a média – propagace a nahrávání	32
4	HLOUBKOVÁ ANALÝZA MHS PJ	36
4.1	SWOT analýza	36
4.2	Vnitřní analýza, Corporate Identity a poslání MHS PJ	41
4.3	Rozhovory s laureáty	43
5	NÁVRHY ŘEŠENÍ	49
5.1	Strategie	50
5.2	Mediální obraz soutěže	52
5.2.1	Vizuální stránka MHS PJ	53
5.2.2	MHS PJ na internetu	54
5.2.3	MHS PJ reaching out (oslovuje)	57
5.3	Ceny a další spolupráce	61
6	ZÁVĚR	65
7	POUŽITÁ LITERATURA	67
8	PŘÍLOHY	i

8.1	Příloha č. 1 – Soutěže sdružené ve WFIMC.....	i
8.2	Příloha č. 2 – Soutěžní řád MHS PJ.....	v
8.3	Příloha č. 3 – Podmínky MHS PJ 2018.....	x
8.4	Příloha č. 4 – Laureáti MHS PJ.....	xx
8.5	Příloha č. 5 – Skladby napsané pro MHS PJ.....	li
8.6	Příloha č. 6 – Otázky k rozhovorům s laureáty.....	liv

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 – Soutěže sdružené ve WFIMC

Příloha č. 2 – Soutěžní řád MHS PJ

Příloha č. 3 – Podmínky MHS PJ 2018

Příloha č. 4 – Laureáti MHS PJ

Příloha č. 5 – Skladby napsané pro MHS PJ

Příloha č. 6 – Otázky k rozhovorům s laureáty

SEZNAM TABULEK

Tabulka č. 1 Dělení soutěží podle oborů

Tabulka č. 2 Časový harmonogram MHS PJ

Tabulka č. 3 SWOT analýza MHS PJ

Tabulka č. 4 Otázky pro vnitřní analýzu (Corporate Identity)

Tabulka č. 5 Slabé stránky a hrozby vycházející ze SWOT analýzy MHS PJ

SEZNAM POUŽITÉHO OZNAČOVÁNÍ A ZKRATEK

Čajkovského soutěž v Moskvě International Tchaikovsky Competition

ČRo Český rozhlas

ČT Česká televize

Dirigentská soutěž v Besançonu Concours International de Jeunes Chefs d'Orchestre

Flétnová soutěž v Kobe Kobe International Flute Competition

Houslová soutěž Fritze Kreislera ve Vídni International Fritz Kreisler Competition for Violin

Houslová soutěž Michaela Hilla na Novém Zélandu Michael Hill International Violin Competition

Houslová soutěž „Premio Paganini“ v Janově International Violin Competition „Premio Paganini“

Chopinova soutěž ve Varšavě International Fryderyk Chopin Piano Competition

Instrumentální soutěž v Markneukirchenu Markneukirchen International Instrumental Competition

Klavírní soutěž Van Cliburn ve Fort Worthu Van Cliburn International Piano Competition

Klavírní soutěž Arthura Rubinsteina v Tel Avivu The Arthur Rubinstein International Piano Master Competition

Lutoslawského violoncellová soutěž ve Varšavě Witold Lutosławski International Cello Competition

MHS PJ Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro

MHF PJ Mezinárodní hudební festival Pražské jaro

Paderevského klavírní soutěž v Bydgoszcz International Paderewski Piano Competition

Soutěž ARD v Mnichově ARD International Music Competition

Soutěž Franze Schuberta v Grazu International Competition „Franz Schubert and Modern Music“

Soutěž J. S. Bacha v Lipsku International Johann Sebastian Bach Competition

Soutěž královny Alžběty v Bruselu Queen Elisabeth Competition

WFIMC World Federation of International Music Competitions

Wieniawského houslová soutěž v Poznani International Henryk Wieniawski

Violin Competition

YCA Young Concert Artists

YCAT Young Classical Artists Trust

1 ÚVOD

Lidská potřeba srovnávat se s ostatními existuje na světě od nepaměti. Již staří Řekové pořádali soutěžní klání ve sportovních i uměleckých disciplínách. Během starověkých her se soutěžilo nejen v hodu diskem či zápase, sportovci museli umět také skládat oslavné básně, tančit či pěstovat rétoriku. I v dnešní době máme mimo sportovních soutěží také ty umělecké. Jsou to dva oddělené světy, i když např. tanec či krasobruslení se pohybují na hraně mezi sportem a uměním. Oba dva tyto světy však mají mnoho společných jmenovatelů – porota či rozhodčí hodnotí výkony na základě různých kritérií, soutěžící dostávají body podle svých výkonů (dle různých bodových škál), na které se dlouhodobě důkladně připravují. Výsledkem soutěží jsou pak žebříčky, pořadí a vítězové, kteří dostávají různé ceny.¹

I když mají sportovní i umělecké soutěže mnoho společného, oba druhy soutěží se ale od sebe výrazně liší a to právě v hodnocení výkonů – zatímco u sportovních soutěží je jasné, kdo byl nejrychlejší, kdo hodil či doskočil nejdál, kdo nejvýš či jaký tým dal nejvíc gólů, v uměleckých soutěžích je takovéto hodnocení nemožné. Představte si, že by nejlepší houslista byl ten, který nejrychleji zahraje Paganiniho Capriccio, či Dvořákovy Romantické kusy, nebo nejlepší malíř ten, který namaluje vyšší obraz. V umění o rychlost, ani o jiné objektivně měřitelné hodnoty nejde. Jde o nejlépe interpretovanou skladbu, nejkrásnější obraz a také o osobitost interpretace, schopnost předat dílo publiku. Jak to ale porotce pozná? Samozřejmě jsou tu kritéria, která jsou jasná a nezpochybnitelná jako je v hudbě např. intonace, či konkrétní technika hry, ostatní ale závisí na názoru každého porotce či posluchače. Z toho nám tedy vyplývá, že umělecké soutěže jsou velmi subjektivní. A to je ten největší rozdíl mezi sportovními a uměleckými soutěžemi.

Umělecké soutěže jsou obvykle pořádány pro mladé umělce, kteří jsou teprve na začátku své kariéry. Soutěže pro ně tedy mohou být odrazovým můstkem a skvělou platformou, díky které mohou poznávat nové lidi, nové interpretační směry, zlepšovat své schopnosti, rozšiřovat repertoár, ale také se vzdělávat. Hudebních soutěží existuje velké množství a ty nejvýznamnější sdružuje World Federation of International Music Competitions (WFIMC). V České

¹ Václav Holzknecht. *Běh za slávou čili o soutěžích aneb co s tím*. Praha: Supraphon, 1971, s. 9-10.

republice je to Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro (MHS PJ), která se řadí mezi světové špičky, i když v mnoha věcech bohužel nedosahuje jejich věhlasu ani jejich vlivu na kariéry mladých hudebníků. Jaké soutěže tedy existují? Dají se vůbec všechny zmapovat? Jaký způsobem se snaží o objektivitu? Jsou rozdíly mezi udílenými cenami, a jakým způsobem se věnují svým laureátům? Jakou roli zde hraje WFIMC a jaké postavení má MHS PJ mezi ostatními soutěžemi? Jaká je její struktura? Co je pro MHS PJ specifické? V čem můžeme nalézt její silné stránky a kde jsou naopak ty slabé? Co může MHS PJ udělat pro to, aby ty slabé stránky eliminovala? Cílem mé práce je nejprve představit problematiku hudebních soutěží v obecné rovině a následně v rámci případové studie zanalyzovat stávající organizaci MHS PJ, její silné a slabé stránky a navrhnout zlepšení problematických oblastí s ohledem na její finanční a personální možnosti.

Pro účel této práce vymezuji hudební soutěže jako soutěže věnující se klasické hudbě na profesionální úrovni. Vynechávám tak pole jiných uměleckých žánrů, jako je tanec či divadlo. Stejně tak se nebudu věnovat hudebním talentovým soutěžím z oblasti populární hudby, jako jsou např. The Voice či ČeskoSlovensko má talent, a vynechám také jazzové soutěže či další hudební soutěže jiných hudebních žánrů. Nevěnuji se ani soutěžím pro mladé interprety, soutěžím pro žáky základních uměleckých škol, či amatérským soutěžím pro dospělé hudebníky. Věkový limit pro u většiny zmíněných soutěží je 30 či 32 let.

Hudebních soutěží, které splňují výše zmíněná kritéria je mnoho. Existují soutěže víceoborové, jednooborové, ty, které jsou vypisovány každý rok nebo ty, které se konají jednou za dva či více let. Proto se ve své práci nejprve věnuji dělení soutěží a představuji problémy, které mohou souviset s jejich kategorizací i organizací jako takovou. V této části vycházím především z internetových stránek jednotlivých soutěží a jejich soutěžních podmínek. Následně detailně představuji MHS PJ, její historii, strukturu i práci s laureáty a s médii. Ta je i díky své 70ti leté tradici v České republice považována za nejprestižnější soutěž, oproti jiným světovým soutěžím zaostává v marketingu a PR i v práci se svými laureáty. Nicméně se domnívám, že soutěž s takovou tradicí, jakou MHS PJ má a s věhlasným festivalem za zády, který je také jejím pořadatelem, má velký potenciál se i ve velké konkurenci soutěží stát jednou z těch nejuznávanějších. Musí si jej ale nejprve uvědomit a následně správně využít. Návrhy, jakým způsobem by se tohoto dalo dosáhnout, jsou také součástí této práce. Vzhledem

k tomu, že pro MHS PJ pracuji již sedmým rokem, vycházím také ze své osobní zkušenosti. Pro důkladný vhled do MHS PJ mi posloužila SWOT analýza a vnější analýza podle Brigitte Mandel. Pro zjištění potřeb soutěžících jsem oslovila laureáty MHS PJ Olgu Šroubkovou, Kateřinu Javůrkovou, Pavla Svobodu a Marka Kozáka, se kterými jsem udělala rozhovory na téma jejich osobních zkušeností z mezinárodních soutěží, které shrnuji v kapitole 4.3 Rozhovory s laureáty.

2 PROBLEMATIKA HUDEBNÍCH SOUTĚŽÍ

„Soutěž – úsilí o uplatnění se, o úspěch před druhými v nějakém konání; organizace takového úsilí na poli uměleckém, pracovním, sportovním apod.; organizované úsilí předčít jiné.“² Takto definuje podstatné jméno soutěž Slovník spisovného jazyka českého. Já osobně si pod tímto slovem vybavím proces, díky kterému zjistím, kdo je lepší či horší, příp. nejlepší či nejhorší z dané skupiny. Jestliže ale soutěž dále definujeme jako hudební, představím si i umělecký zážitek a rozdílné přístupy k interpretaci jednotlivých děl. Hudební soutěže jsou tedy prostředky k určení vítězů a poražených na základě jejich uměleckého výkonu. Být lepší, než druhý je základním krédem každého soutěžícího, nehledě na obor, ve kterém se soutěž koná. V hudebních soutěžích je ale obtížné zjistit, kdo je tím lepším nebo horším. Jedná se zde totiž o vnímání umění, v tomto případě konkrétně hudby, které je velmi subjektivní a na každého člověka působí jinak. Soutěže na poli klasické hudby jsou pro profesionály z této oblasti, na které kladou velké požadavky. Účastníci soutěží musí často obsáhnout a naučit se velké množství repertoáru a předvést ho na co možná nejvyšší úrovni. Další specifické požadavky jsou samozřejmě vyžadovány u porotců, kteří jednotlivé výkony hodnotí. Pouhé „líbí – nelíbí“ v soutěžích nestačí. Pro jejich co největší objektivitu je nutné alespoň částečně stanovit kritéria, podle kterých se výkony hodnotí. Stejně tak, jako neexistují dvě stejné soutěže, neexistují ani dva porotci, kteří by hodnotili stejným způsobem. K udržení vysoké úrovně hudebních soutěží a jejich objektivitu je podle mého názoru důležitý dialog mezi jednotlivými soutěžemi, který těm největším mezinárodním hudebním soutěžím umožňuje např. WFIMC, kterou představím v následující kapitole.

Hudební soutěže mají několik důležitých úkolů – 1. podporovat mladé hudebníky a pomáhat jim v jejich uměleckém rozvoji. 2. nastavit co možná nejobjektivnější systém hodnocení a 3. být progresivní a pokrokový v řešení zmíněných úkolů a ve společném dialogu nacházet nové cesty k dosažení co nejvyšší úrovně. V této kapitole proto nejprve představím soutěžní federaci WFIMC, pokusím se nastínit systém, podle kterého by bylo možné soutěže dělit,

² „Soutěž“ [online]. *Slovník spisovného jazyka českého* [cit. 20. prosince 2017].

Dostupné z:

<http://ssjc.ujc.cas.cz/search.php?hledej=Hledat&heslo=sout%C4%9B%C5%BE&sti=EMPT&where=hesla&hsubstr=no>.

dotknu se problematiky subjektivity a podívám se, jak různé soutěže oceňují a pracují se svými laureáty.

2.1 Světová federace mezinárodních hudebních soutěží (WFIMC)

World Federation of International Music Competitions (WFIMC), česky Světová federace mezinárodních hudebních soutěží, byla založena v roce 1957 jedenácti mezinárodními hudebními soutěžemi.³ WFIMC se věnuje „propojování mezinárodně uznávaných organizací, které na základě veřejných soutěží objevují slibné mladé talenty ve skvělé tradici klasické hudby, a které podporují jejich kariéru tím, že je prezentují před porotami, publikem, médií a zbytkem hudební komunity.“⁴ Členské soutěže se musí řídit také pravidly a doporučeními, které WFIMC předkládá ve svých dvou dokumentech, tzv. „Statutes“ a „Recommendations“. Nejen, že musí včas oznamovat konání soutěže, její repertoár a podmínky a zadávat do systému všechny své laureáty, jejich konání musí být také v souladu s filozofií federace. Ta definuje soutěže jako „fóra, která sdružují hudebníky, širokou veřejnost a média, aby zvýšily obecné porozumění o repertoáru, interpretační tradici, historii a kultuře v dané či daných hudebních disciplínách.“⁵ Členské soutěže se pak snaží doporučení a pravidla reflektovat i ve své činnosti a svých statutech. Domnívám se, že tímto je na soutěže vyvíjen neustálý tlak, aby zachovávaly určitou úroveň a poskytovaly kvalitní zázemí pro své soutěžící i porotce.

3 Zakladatelé WFIMC: Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro (Praha), Concours Musical International Reine Elisabeth de Belgique (Brusel), ARD International Music Competition (Mnichov), International Fryderyk Chopin Piano Competition (Varšava), Henryk Wieniawski International Violin Competition (Poznaň), Ferruccio Busoni International Piano Competition, Solti International Conducting Competition (Budapešť), Concours de Genève (Ženeva), International Violin Competition „Premio Paganini“ (Janov), Concours Long-Thibaud-Crespin (Paříž), Gian Battista Viotti International Music Competition (Vercelli). In: WFIMC. *Annual Book 2017*. 2017, s. 70 – 71.

4 „[...] World Federation of International Music Competitions is dedicated to establishing a global network of internationally recognised organisations that through public competition discover the most promising young talents in the great tradition of classical music and further their careers by presenting them before distinguished juries, general audiences, the media, and the rest of the music community.“ In: WFIMC. „The Federation“ [online]. *World Federation of International Music Competitions*. [cit. 20. prosince 2017], Dostupné z: <http://www.wfimc.org/Webnodes/en/Web/Public/Federation>.

5 Bod 1.2: „In addition, a competition is a forum that brings together musicians, the general public, and the media to heighten the appreciation of the repertory, performance tradition, history, and culture of a particular discipline or disciplines of music.“ In: WFIMC. *Recommendations*. 2011, s. 2.

Soutěžní federace sídlí v Ženevě a v dnešní době sdružuje na 125 mezinárodních hudebních soutěží (viz. Příloha 1)⁶ z více než 40 zemí světa. Je podporována kulturními úřady města a kantonu Ženeva, dále získává peníze díky relativně vysokým pravidelným ročním členským poplatkům, které se pohybují okolo 3 300 CHF za rok. Členem se může stát jakákoliv soutěž, která je otevřená soutěžícím všech národností, koná se v pravidelných intervalech, jejíž porota je mezinárodní a spolupracuje s uměleckými a kulturními organizacemi na neziskové bázi.⁷ Hlavním výkonným orgánem je „General Assembly“ (obecní sněm), který se koná jednou za rok, a na kterém se schází všichni členové. V čele federace stojí její prezident a její výkonný ředitel.

WFIMC je samotná jakýmsi fórem, které umožňuje dialog jednotlivých soutěží mezi sebou a skrze které si mohou předávat své zkušenosti. Dále podporuje své členy v jejich činnosti, prostřednictvím výhodných partnerství, jako např. zvýhodněná nabídka inzertních prostor v hudebních magazínech Gramophone či Bachtrack, či zvýhodněné podmínky v jednání s internetovou hudební televizí medici.tv ad. Propojuje soutěže s organizacemi, které pomáhají mladým hudebníkům na začátku jejich kariéry s managementem či osobním rozvojem jako jsou např. Young Concert Artists (YCA)⁸ nebo Young Classical Artists Trust (YCAT)⁹. Domnívám se, že WFIMC se snaží být moderní organizací, která svým členům, tedy pokud chtějí a jsou dostatečně otevření, může poskytnout platformu, díky níž se mohou neustále rozvíjet, nezůstat pozadu a pomáhat tak k dalšímu růstu generací nových mladých hudebníků.

2.2 Problematika systému

Mezinárodních hudebních soutěží je velké množství a je velmi obtížné je všechny obsáhnout a zmapovat. Bohužel neexistují kompletní seznamy všech hudebních soutěží. WFIMC nesdružuje všechny soutěže, ale dává nám dobrý

⁶ WFIMC. „Competitions“ [online]. *World Federation of International Music Competitions*. [cit. 20. prosince 2017]. Dostupné z:

<http://www.wfimc.org/Webnodes/en/Web/Public/Competitions>.

⁷ In: WFIMC. *Statutes*. 2016, s. 6.

⁸ *Young Concert Artists, Inc.* [online]. 2017 [cit. 20. prosince 2017]. Dostupné z: <http://www.yca.org/>.

⁹ YCAT [online]. 2017 [cit. 20. prosince 2017]. Dostupné z: <https://ycat.co.uk/>.

základ 125 mezinárodních soutěží.¹⁰ Další seznam existuje také jako článek „List of classical music competitions“ na internetové encyklopedii Wikipedia.¹¹ Zde je vyjmenovaných soutěží více, bohužel ani tak nemůžeme říci, že by byl seznam bezchybný či kompletní – MHS PJ je zařazena pod sekci soutěží na dechové dřevěné nástroje a mohla bych jmenovat i další nepřesnosti. Hudební server musicalchairs.info má také databázi mezinárodních hudebních soutěží, ale bohužel znovu musím dodat, že není kompletní. Zde např. MHS PJ chybí úplně. Vzhledem k obsáhlosti tohoto tématu, a velkému množství nejrůznějších soutěží od amatérských, přes soutěže pro děti až po ty profesionální, se domnívám, že není možné vytvořit jeden kompletní seznam, který bude obsahovat všechny zmíněné soutěže, i když by to byla veliká pomoc pro všechny, kteří se v soutěžním světě pohybují. Prvním krokem k tomu, abychom se v této oblasti mohli co nejjednodušeji vyznat, je vytvořit systém kategorizace soutěží, podle jejich typů, soutěžních oborů či jejich periodicity. I to, domnívám se, by pomohlo k lehčí orientaci či ke snadnějšímu vyhledávání konkrétních soutěží.

Nejčastěji jsou soutěže děleny podle hudebních nástrojů, tedy podle soutěžních oborů. Tímto způsobem nalezneme např. všechny houslové či klavírní soutěže na jednom místě, což je vhodné zejména pro případné soutěžící či jejich pedagogy. Podává totiž informaci, jaké soutěže se konají v daném oboru. Je jasné, že houslistu nezajímají soutěže pro fagot, ale pro housle. Dále to také může být užitečné pro pořadatele soutěží ke zmapování „trhu“, aby věděli, jestli se v daném roce konají soutěže ve stejném oboru, který vypsali.

Jak můžeme vidět na Tabulce 1, i toto dělení může variovat.

Tabulka 1 Dělení soutěží podle oborů

WFIMC ¹²	Chamber music	
	Keyboard	
	Strings	
	Winds	

¹⁰ In: WFIMC. „Competitions“ [online]. *World Federation of International Music Competitions*. [cit. 20. prosince 2017]. Dostupné z: <http://www.wfimc.org/Webnodes/en/Web/Public/Competitions>.

¹¹ In: „List of classical musci competitions“ [online]. *Wikipedia*. [cit. 22. prosince 2017]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_classical_music_competitions.

¹² In: WFIMC. „Home“ [online]. *World Federation of International Music Competitions*. [cit. 22. prosince 2017]. Dostupné z: <http://www.wfimc.org/Webnodes/en/Web/Public/Home>.

	Voice	
	Other disciplines	
musicalchairs.info ¹³	Woodwind	Flute
		Oboe
		Bassoon
		Recorder
		Folk / trad flute / whistle
		Clarinet
		Saxophone
	Brass	French horn
		Trombone
		Euphonium
		Trumpet
		Tuba
	Strings	Violin
		Viola
		Double bass
		Guitar
		Theorbo
		Folk / Trad fiddle
		Cello
		Harp
		Lute
		Early guitar
	Keyboard	Piano
		Harpsichord

¹³ „Musicalchairs.info je jedním z vedoucích online zdrojů pro profesionály a studenty v oblasti klasické hudby,“ která obsahuje nabídky práce – koncerty, pedagogická činnost, management – kurzy, soutěže, prodej nástrojů, ukradené nástroje, databázi orchestrů, operních domů, konzervatoří a hudebních škol, orchestrů mladých a jednotlivých hudebníků. In: „About“ [online]. *Musicalchairs*. [cit. 22. prosince 2017]. Dostupné z: <https://www.musicalchairs.info/about/>.

		Organ
		Accordion
	Timpani / percussion	All timpani / percussion
	Voice	All voice
	Chamber music	All chamber music
		Woodwind chamber
		Mixed chamber ensemble
		Piano duo
		Strings chamber (+/- piano)
		Brass chamber
		Vocal ensemble
	Music direction	Conductor
	Composition	Composer
List classical music competitions¹⁴	Chamber music	
	Choral / voice	
	Composition	
	Conducting	
	General / mixed	
	Instrumental	
	Large Ensembles	
	Musicology	
	Piano / keyboard	
	String instruments	
	Woodwind instruments	

WFIMC používá velmi jednoduché, avšak velmi obecné rozdělení. Server musicalchairs.info¹⁵ pak tento základ dělí dále a vypisuje jednotlivé nástroje,

¹⁴ „List of classical music competitions“ [online]. *Wikipedia*. [cit. 22. prosince 2017]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_classical_music_competitions.

dokonce zařazuje i ty méně obvyklé, jako eufonium, tradiční flétny či housle, theorbu a ranou kytaru. Jiné dělení, ale postavené na stejném základě, představuje článek na Wikipedii „List of classical music competitions“. Ten do svého seznamu zařazuje nejen soutěže, ale také různá další ocenění. Z tohoto důvodu zde můžeme nalézt i kategorii muzikologie, která je vlastně pro nás nerelevantní. Bohužel tento seznam ale často obsahuje nepřesné a chybné informace. Oddíl nazvaný „General / mixed“ by měl, podle vysvětlení v úvodu článku, zahrnovat ty soutěže, které jsou vypisovány pro více kategorií. Do již zmíněné kategorie by podle této definice měla patřit soutěž ARD v Mnichově či soutěž královny Alžběty v Bruselu, které tam nejsou. Dále vyvstává otázka, jak tedy definovat oddíl „Instrumental“, ve kterém již zmíněné soutěže nalezneme? Jak můžeme vidět je toto dělení velmi chaotické a nepřesné. Na druhou stranu však jako jediné zohledňuje soutěže, které se konají ve více oborech.

Jiným úhlem pohledu, pod kterým můžeme soutěže dělit, je právě kritérium počtu oborů, tedy pro kolik oborů se soutěž koná. Jedná se o soutěž jednooborovou či víceoborovou? Střídá soutěž každý rok jiný obor, nebo se v jednom roce koná ve více oborech současně? Jednooborovou soutěží rozumíme soutěže, které jsou v daný rok vypsány právě pro jeden obor. V následujícím ročníku však mohou vypsát soutěž pro obor jiný, jako je tomu např. u Soutěže královny Alžběty v Bruselu, kde se každý rok střídají soutěže v oboru housle, klavír, violoncello a zpěv. Velká část soutěží je ale ryze jednooborových. To znamená, že se specializují výhradně na jeden obor, jako je tomu u Chopinovy soutěže ve Varšavě, Wieniawského houslové soutěži v Poznani, u houslové soutěže Fritze Kreislera ve Vídni, houslové soutěže Michaela Hilla na Novém Zélandu, flétnové soutěže v Kobe, či u houslové soutěže „Premio Paganini“. Víceoborové soutěže jsou pak takové soutěže, ve kterých se soutěží v několika oborech najednou, jako je např. Čajkovského soutěž v Moskvě vypisující vždy stejné obory, jako na Soutěži královny Alžběty v Bruselu, s tím rozdílem, že každý její ročník nemá pouze jednoho vítěze, ale rovnou čtyři, každého z jiného oboru. Mezi víceoborovými soutěžemi nalezneme i takové, které mají ve svém portfoliu velký počet soutěžních oborů¹⁶, ale každý rok vypisují soutěž pouze pro

¹⁵ In: „Competitions“ [online]. *Musicalchairs*. [cit. 22. prosince 2017]. Dostupné z: <https://www.musicalchairs.info/competitions>.

¹⁶ Nejvíce oborů má soutěž ARD v Mnichově – 21 (klavírní trio, zpěv, dechový kvintet, hoboje, trubka, klavír, bicí, viola, klarinet, flétna, cello, fagot, pozoun, harfa, klavírní duo, lesní roh, smyčcový kvartet, housle, kontrabas, kytara, varhany). In: BR klassik. „ARD-Musikwettbewerb“ [online]. *Internationaler Musikwettbewerb der ARD München*. [cit. 27.

2-4. Těmito jsou především soutěž ARD v Mnichově, MHS PJ, soutěž J. S. Bacha v Lipsku, instrumentální soutěž v Markneukirchenu ad. Dělení podle počtu oborů je relevantní zvláště pro organizátory soutěží. Mohou si podle něj udělat obrázek o tom, jaké soutěže jsou jim podobné v organizační struktuře – něco jiného je totiž organizovat soutěž pro jeden a pro čtyři obory. Tímto způsobem nalezneme soutěže podobné ve struktuře, které se mohou navzájem inspirovat, konkurovat si, srovnávat se a díky tomu se stále rozvíjet.

S organizační strukturou souvisí i další možné kritérium dělení soutěží, a to jejich periodičita. Ne všechny soutěže se konají každý rok, což je často dělá velmi exkluzivní uměleckou událostí. K těmto patří zejména Chopinova soutěž ve Varšavě, která se koná jednou za pět let a v době svého konání jí žije celé město i celosvětová klavírní obec. Dále je to také Čajkovského soutěž v Moskvě, konající se jednou za čtyři roky, bienále houslová soutěž Michaela Hilla na Novém Zélandu, Lutoslawského violoncellová soutěž ve Varšavě, Wieniawského houslová soutěž v Poznani, houslová soutěž Fritze Kreislera ve Vídni, klavírní soutěže Van Cliburn ve Fort Worthu a Arthura Rubinsteina v Tel Avivu ad.

Jak i z tohoto přehledu vidíme, každá soutěž je úplně jiná. Liší se obory, organizační strukturou či periodicitou. Další odlišnosti bychom mohli nalézt v průběhu výběrových předkol, v počtech kol vlastní soutěže, v počtu soutěžících i v počtech udílených cen a v jejich výši. To jsou na první pohled viditelné odlišnosti. Jestliže se podíváme více do hloubky, mohli bychom zjistit rozdílnosti ve způsobu financování, práce s médii – jakým způsobem a kde se o soutěži píše, kde je vidět, kdo a jakým způsobem soutěž připravuje, jaké jsou její výkonné orgány ad. Abychom se k těmto informacím dostali, museli bychom provést hloubkové analýzy každé jedné soutěže. Teprve tehdy si můžeme vytvořit obrázek o světě soutěží. I tak by ale bylo velmi obtížné vytvořit jednotný systém, podle kterého bychom mohli soutěže kategorizovat. Lidé, kteří chtějí mít o soutěžích přehled, se o ně musí v první řadě zajímat a sami si vyhledávat potřebné informace, k čemuž nám může pomoci i WFIMC, která sdružuje ty největší a nejznámější soutěže. Tabulku s přehledem 20 nejvýznamnějších soutěží z WFIMC naleznete v Příloze č. 2.

prosince 2017]. Dostupné z: <https://www.br.de/ard-musikwettbewerb/index.html>. MHS PJ – 11 (klavír, housle, violoncello, lesní roh, varhany, cembalo, trubka, klarinet, hoboj, fagot, flétna – v historii ale také trombón, smyčcové kvarteto, zpěv, dirigování). In: Antonín Matzner a kol. *Šedesát Pražských jar*. Praha: Pražské jaro ve vydavatelství Toggia, 2006, s. 145 – 163.

2.3 Problematika subjektivity

Hlavním cílem hudebních interpretačních soutěží je nalézt nejlepšího interpreta v daném oboru, ať to jsou univerzální hráči, kteří dokáží přednést repertoár v celé jeho šíři např. od období baroka až po současný nejnovější repertoár, či specialisti na daný repertoár. Každá porota chce vždy ocenit toho nejlepšího. Jakým způsobem se to ale dělá? Vždyť, jak už jsem psala v úvodu této kapitoly, jde o velmi subjektivní názor. Co dělají soutěže pro to, aby byly výsledky a rozhodnutí poroty nezpochybnitelné? WFIMC dává členským soutěžím několik doporučení k tomu, aby v hodnocení byla zachována nejvyšší míra objektivity.¹⁷

Základem je, aby byl hodnotící proces stejný po celou dobu trvání soutěže.¹⁸ Není tedy možné, aby se v různých kolech hodnotilo různými způsoby, či se již před soutěží zveřejněný systém hodnocení v průběhu soutěže na základě rozhodnutí poroty měnil. Systémy hodnocení jsou popsány vždy ve statutech soutěže či v jiných soutěžních dokumentech, jako např. v jednacím řádu pro porotce, tzv. Jury-Ordnung, jak to používá Soutěž J. S. Bacha v Lipsku.¹⁹ V těchto dokumentech je jasně a důkladně popsán proces hodnocení jednotlivých kol, kteří kandidáti a na základě čeho postupují dále v soutěži ad.

Dále by se podle WFIMC nemělo hodnotit na základě jakýchkoliv nehudebních podnětů.²⁰ Tento bod mi přijde velmi logický a tak jasný, že by snad ani nebylo nutné jej psát, nicméně praxe pravděpodobně ukázala, že to nutné je. Existuje nespočet vnějších nehudebních vlivů, které mohou hodnocení porotců ovlivnit. Je to např. vizuální stránka soutěžícího, moc vyzývavé či nevhodné šaty, sympatie či antipatie vůči soutěžícímu či jeho pedagogovi nebo dokonce vůči kolegovi, který sedí v porotě. Může to být špatná káva, kterou pořadatel vaří, či neschopnost uvaděče správně vyslovit jméno skladatele ad. S tímto souvisí také jeden z dalších bodů doporučení WFIMC, který říká, že porotci nesmí hodnotit ty soutěžící, se kterými jsou v příbuzenském vztahu, či jsou jejich pedagogy. Porotce zároveň nesmí ani o těch soutěžících, kterých se

¹⁷ In: WFIMC. *Recommendations*. 2011, s. 5.

¹⁸ Bod 8.1: „The adjudication proces may not be changed during the duration of the competition.“ In: WFIMC. *Recommendations*. 2011, s. 5.

¹⁹ „Die Jury-Ordnung“ [online]. *Internationaler Bach-Wettbewerb Leipzig*. [cit. 28. prosince 2017]. Dostupné z: <http://www.bachwettbewerb-leipzig.de/de/bach-wettbewerb/die-jury-ordnung>.

²⁰ Bod 8.2: „A non-musical consideration may not be a part of the adjudication proces.“ In: WFIMC. *Recommendations*. 2011, s. 5.

toto pravidlo týká, mluvit s ostatními členy poroty,²¹ především z důvodu jejich případného ovlivňování. Z toho jasně vyplývá, že na porotcích je velká zodpovědnost, nejen umělecká, ale také morální. Ve statutech MHS PJ musí členové poroty posuzovat soutěžní výkony „podle svého nejlepšího svědomí a odborných kritérií“.²² V Lipsku jdou v těchto požadavcích na porotce ještě dále – nejen, že porotci musí posuzovat soutěžící podle svých nejlepších znalostí a svědomí, ale také bez ohledu na jejich osobní informace, jako je jejich věk, jejich pedagogové či jejich dosavadní umělecké úspěchy.²³ Mimo to, je porotcům často zakazován také kontakt se soutěžícími během jejich aktivní účasti v soutěži²⁴, aby nebyla ovlivňována jejich nestrannost.

WFIMC dále doporučuje, aby byla všechna kola, mimo výběrového předkola, hodnocena stejnými porotci.²⁵ Jedině tak může být udržena kontinuita hodnocení. Úkolem předkola je ze všech přihlášených vyloučit ty špatné výkony, které by pak v průběhu vlastní soutěže mohly snižovat její úroveň. Tuto také velmi náročnou práci může tedy provést porota v jiném složení. Často je také organizačně velmi těžké přivést do místa soutěže několik měsíců před jejím vlastním konáním celou mezinárodní porotu ze všech koutů světa, aby v jeden den poslouchala až 150 nahrávek a hodnotila jejich kvalitu. Ne všechny soutěže ale vybírají soutěžící prostřednictvím nahrávek, jako např. MHS PJ či Soutěž ARD v Mnichově. Předkola mohou mít také formu osobních konkurzů, které se konají ve vybraných městech (často New York, Peking či Tokyo, Paříž, Moskva, Londýn ad.). Ze soutěží WFIMC k osobním konkurzům přistupují např. tyto soutěže:

²¹ Bod 8.4: „Any jury member who is a relative or teacher of a competitor may not vote for nor discuss that competitor with other members of the jury.“ In: WFIMC. *Recommendations*. 2011, s. 5.

²² Bod IV. 1) „Členové poroty posuzují soutěžní vystoupení podle svého nejlepšího svědomí a odborných kritérií...“ In: MHS PJ. *Soutěžní řád MHS PJ*. 2018, s. 6.

²³ Bod IV. (1) ii: „Jedes Jurymitglied trifft sein Urteil gemäß den Regularien zur Abstimmung: Nach bestem Wissen und Gewissen. Ohne Rücksicht auf die Kenntnisse über persönliche Gegebenheiten des Wettbewerbsteilnehmers wie dessen Alter, seine Lehrer oder seine bisherigen künstlerischen Erfolge. Unabhängig und allein und kann dafür keine Beratung innerhalb oder außerhalb der Jury, bei am Internationalen Johann-Sebastian-Bach-Wettbewerb Beteiligten oder unbeteiligten Dritten in Anspruch nehmen. Die Juroren dürfen während des Wettbewerbs bis zum Ausscheiden des jeweiligen Kandidaten bzw. bis zu dessen Preisgewinn nicht mit Wettbewerbsteilnehmern in Kontakt treten.“ In: „Die Jury-Ordnung“ [online]. *Internationaler Bach-Wettbewerb Leipzig*. [cit. 28. prosince 2017]. Dostupné z: <http://www.bachwettbewerb-leipzig.de/de/bach-wettbewerb/die-jury-ordnung>.

²⁴ Např. MHS PJ, Soutěž J. S. Bacha v Lipsku, Soutěž ARD v Mnichově, Soutěž královny Alžběty v Bruselu.

²⁵ Bod 8.3: „All stages of a competition, except for the pre-selection stage, should be adjudicated by the same jury members.“ In: WFIMC. *Recommendations*. 2011, s. 5.

dirigentská soutěž v Besançonu²⁶, Paderevského klavírní soutěž v Bydgoszcz²⁷ nebo houslová soutěž „Premio Paganini“ v Janově²⁸. I tyto osobní konkurzy bývají časově velmi náročné, proto je k nim přizvána jiná porota, než která se zúčastní samotné soutěže. Nicméně zde není možné zaručit anonymitu soutěžících, jako je tomu v předkolech, do kterých se posílají nahrávky. V poslední době je také zvykem vyhlašovat cenu za nejlepší interpretaci soudobé skladby, která byla pro soutěž napsána. K tomuto rozhodnutí si soutěže mohou přizvat také skladatele dané skladby, který může výkon kandidátů hodnotit. V tomto případě se mi tato výjimka z jinak striktního hodnotícího procesu zdá v naprostém pořádku. Skladatel přesně ví, jakým způsobem chce, aby byla skladba interpretována, a který kandidát se jeho představě nejvíce přiblížil. Zároveň se do hodnotícího procesu přidá pouze pro tento konkrétní účel, takže nenaruší jeho kontinuitu a ani neohrozí soutěžní reputaci jednotlivých kandidátů, protože hodnotí právě a pouze svou skladbu, nikoliv jejich celkový výkon. Toto hodnocení totiž připadá porotě.

WFIMC si uvědomuje důležitou roli porotců, proto ve svých doporučeních uvádí i dva body, které by je a jejich rozhodnutí měli ochraňovat. Všechna jednání poroty jsou striktně tajná a jejich rozhodnutí jsou konečná.²⁹ Podle mého názoru jsou tyto dva body velmi důležité právě ve vztahu k problematice subjektivity, se kterou se musí všechny soutěže vypořádávat. Jsou to právě porotci, kteří rozhodují o pořadí, o udělení, příp. neudělení cen a kdokoliv by mohl jejich rozhodnutí zpochybnit. Proto většina soutěží následuje příklad WFIMC a tato minimální opatření zařazuje do svých podmínek.³⁰

Všechna tato doporučení se snaží zajistit co největší objektivitu soutěží, nicméně si musíme uvědomit, že se stále jedná o každou jednu osobnost porotce, subjekt, na kterých je právě ta největší zodpovědnost, i co se objektivitě týče. Vždy to budou jen jejich osobní názory, jejich osobní rozhodnutí a je jen na nich, jak se k tomu postaví. Pořadatelé bohužel nemohou zaručit

²⁶ In: „Presentation of the competition“ [online]. *56th Besançon International Competition for Young Conductors*. [cit. 30. prosince 2017]. Dostupné z: <https://www.festival-besancon.com/en/competition/>.

²⁷ In: „Application form“ [online]. *Paderewski Piano Competition*. [cit. 30. prosince 2017]. Dostupné z: <http://konkurspaderewskiego.pl/en/application-form/>.

²⁸ In: „Preselection“ [online]. *International Violin Competition Premio Paganini*. [cit. 30. prosince 2017]. Dostupné z: <http://www.premiopaganini.it/en/content/preselection>.

²⁹ Bod 8.5: „All discussions by the jury must be strictly confidential.“ Bod 8.6: „Any decision of the jury must be final.“ In: WFIMC. *Recommendations*. 2011, s. 5.

³⁰ Např.: MHS PJ. In: MHS PJ. *Soutěžní řád MHS PJ*. 2018, s. 8.

objektivitu jednotlivých porotců. Může se stát, že jeden porotce, ve snaze dostat svého žáka do dalšího kola, ohodnotí velmi dobrého soutěžícího nízkou známkou, čímž zabrání v jeho postupu, na úkor postupu svého svěřence. Na organizátorovi tedy je, vybrat tu správnou a spravedlivou porotu, což je ale velmi obtížné. WFIMC ve svých doporučeních definuje porotce jako „osobu mezinárodně uznávanou v hudební oblasti pro své odborné schopnosti, kompetenci, integritu a čestnost“³¹, a právě takovéto porotce by měli organizátoři do svých soutěží zvat. Jak toho ale docílit? Domnívám se, že nejlepší jsou osobní zkušenosti či reference a většinou se nevyplácí zvat někoho, koho neznáte. Vždy to je ale veliký risk, se kterým je nutné počítat.

2.4 Problematika cen a práce s laureáty

Jestli se účastním jakékoliv soutěže, musím si být vědom toho, že na konci toho celého procesu bude výsledková listina s vítězi na předních a s poraženými na spodních příčkách. K vítězům pak patří také ocenění. Nejen formou pohárů či medailí, ale také ve formě finančních odměn. Ty jsou udílány v rámci různých soutěží v různé výši i různému počtu laureátů. Zatímco na Chopinově soutěži ve Varšavě, Čajkovského soutěži v Moskvě a soutěži Michaela Hilla na Novém Zélandu je udělováno 6 hlavních cen, na Soutěži ARD v Mnichově či na MHS PJ jsou udělovány pouze ceny tři. Domnívám se, že to, stejně tak jako výše vypsanych cen, má souvislost s periodicitou a víceoborovostí jednotlivých soutěží. Čím více oborů je vypsanych najednou, tím nižší finanční odměny. Čím méně oborů, tím větší počet udílených cen.

Ani zde WFIMC nenechává nic náhodě a svým členům doporučuje k peněžním cenám poskytnout vítězům také koncertní vystoupení,³² díky kterým se mladí hudebníci mohou rozvíjet ve svých schopnostech a získávat další a další zkušenosti. Toto jde také ruku v ruce s posláním federace, ve kterém se mimo jiné mluví také o propagování vítězů členských soutěží,³³ k čemuž má WFIMC také pomáhat. Většina soutěží proto také svým laureátům zprostředkovává

³¹ Bod 4.1: „The jury shall be composed of musicians or persons in the music profession recognised internationally for their expertise, competence, integrity and fairness.“ In: WFIMC. *Recommendations*. 2011, s. 3.

³² Bod 9.3: „In addition to cash prizes, professionally compensated concerts or recitals of artistic merit should be offered to the winner or winners.“ In: WFIMC. *Recommendations*. 2011, s. 6.

³³ Bod 2.2c: „Cooperate in promoting the careers of Member Competition laureates.“ In: WFIMC. *Statutes*. 2016, s. 3.

koncertní angažmá. Bohužel to s sebou nese značná úskalí. Významní pořadatelé, jako jsou např. Berlínští či Vídeňští filharmonikové, Elbphilharmonie v Hamburгу, Concertgebouw Amsterdam či Salzburger Festspiele čerstvé laureáty do svých koncertních řad nezařazují.³⁴ Organizátoři soutěží se tedy musí zaměřovat spíše na lokální pořadatele a festivaly, kteří už ze své podstaty nemají tak veliký vliv na uměleckou kariéru, jako by tomu bylo např. u již zmíněných Berlínských filharmoniků. Nicméně i takováto angažmá jsou pro mladé, začínající umělce velmi důležitá a měli by je vnímat jako zkušenosti a možnosti, jak se dále umělecky rozvíjet.

S čím se také můžeme setkat, je regionální problematika, kterou bych definovala jako protežování místních vítězů soutěží. Pořadatelé si vybírají ty laureáty, kteří jsou z daného regionu z provozních i finančních důvodů – nemusí jim platit vysoké cestovní náklady ad. Tímto ale mohou být znevýhodněni ti laureáti, kteří nejsou ze země, ve které se soutěž koná. Jako jasný příklad mohu uvést MHS PJ 2016, která se konala v oborech klavír a trubka. Umístění laureátů v oboru klavír bylo následující: 1. cena Jinhyung Park (Korejská republika), 2. cena ex aequo Marek Kozák (Česká republika) a Jun Ho kim (Korejská republika), 3. cena Kyuho Han (Korejská republika). V oboru trubka se do finále nedostal žádný Čech a porota rozhodla o udělení cen takto: 1. cena Huw Morgan (Velká Británie), 2. cena Mihály Könyves-Tóth (Maďarsko), 3. cena Mario Martos Nieto (Španělsko).³⁵ Vzhledem k tomu, že byl mezi oceněnými Čech, byl to právě on, kterého čeští pořadatelé nejvíce zvali ke koncertům. Nositelé prvních cen Jinhyung Park a Huw Morgan v České republice koncertovali pouze na Festivalu Pražské jaro, které vždy zve vítěze 1. cen zpátky do Prahy. A tak by se mohlo zdát, že jejich vítězství bylo zneváženo 2. cenou Marka Kozáka, který byl z pochopitelných důvodů zván ke koncertním angažmá ze všech vítězů nejčastěji. Určitou roli v tom sehrál i obory, ve kterých se soutěž konala. Tzv. královské nástroje, tedy housle, klavír a violoncello, jsou jak pro pořadatele, tak i pro posluchače mnohem přijatelnější, než některé další nástroje, jako např. trubka, které bohužel nejsou tak atraktivní i když mají skvělý repertoár a v rukou excelentního hudebníka mohou překvapit. Dá se těmto situacím zabránit? Domnívám se, že je to běh na dlouhou trať. Organizátoři soutěží musí pořadatele

³⁴ Jedním z důvodů je bezesporu také umělecké plánování. Dramaturgie těchto těles je naplánována téměř s několikaletým předstihem. Zároveň, i když mají řady pro mladé umělce, zařazují do nich již etablované hudebníky.

³⁵ In: MHS PJ. *Výsledky 2016*. 2016, s. 3 a 6.

neustále přesvědčovat o jedinečnosti svých laureátů a o jejich kvalitách. Přesvědčit je, aby vítěze zvali ke svým orchestrům, i když to zrovna nejsou Češi. A vymahatelné je to pouze v případě, pokud máte s pořadatelem uzavřenou smlouvu o spolupráci, či jiný právní dokument. To se ale neděje moc často, pořadatelé se totiž nechtějí tolik zavazovat. Více ale o konkrétních příkladech v kapitole 5.3 Ceny a další spolupráce. Domnívám se, že toto je jeden z důležitých bodů, na kterém musí soutěže neustále pracovat, aby bylo splněno jedno z jejich poslání a to pomáhat mladým hudebníkům v kariérním růstu, protože vítězstvím na soutěži to teprve začíná. Důležité je to, co přijde po tom a jak toho dokáže laureát využít.

Jedno z nejvyšších finančních ohodnocení má Chopinovská soutěž ve Varšavě. Hlavních cen vypisuje 6 a každá z cen je sponzorována jiným významným polským politikem. 1. cenu uděluje polský prezident ve výši 30 000 EUR (tj. ca 765 000 Kč), 2. cenu – 25 000 EUR uděluje předseda sněmovny, 3. cena – 20 000 EUR je udělována předsedou vlády, 4. cenu uděluje ministr kultury ve výši 15 000 EUR, 5. cenu – 10 000 EUR uděluje primátor Varšavy a 6. cena ve výši 7 000 EUR je udělována hejtmanem Mazovského vojvodství. K těmto hlavním cenám se vypisují i další speciální ceny za nejlepší provedení mazurek, polonéz a sonát a koncertní vystoupení po celém světě. Jako příklad mohu jmenovat koncert s Tchaj-wanským národním symfonickým orchestrem, recitál ve Vancouveru, na Pražském jaru nebo během Velikonočního festivalu Ludwiga van Beethovena, nebo turné s Varšavskou filharmonií do Tokia a Soulu.³⁶

Čajkovského soutěž v Moskvě uděluje pro každý ze svých oborů, kromě zpěvu, 6 cen v následující výši – 1. cena 30 000 USD (ca 660 000 Kč), 2. cena 20 000 USD, 3. cena 10 000 USD, 4. cena 5 000 USD, 5. cena 3 000 USD, 6. cena 2 000. V oborech ženské a mužské hlasy jsou udělovány pouze 4 ceny. Kromě toho to je mezi nositeli 1. cen udělována ještě Grand Prix ve výši 100 000 USD, kterou může získat vždy pouze jeden kandidát. Porota také může udělit cenu za nejlepší provedení koncertu s komorním orchestrem ve výši 2 000 USD. Žádné další ceny ani koncertní vystoupení nejsou vypsány.³⁷

³⁶ In: „Prizes“ [online]. *The 17th International Fryderyk Chopin Piano Competition*. [cit. 30. prosince 2017]. Dostupné z: <http://chopincompetition2015.com/winners>.

³⁷ In: „Awards“ [online]. *The XVI International Tchaikovsky Competition*. [cit. 30. prosince 2017]. Dostupné z: <http://tchaikovskycompetition.com/en/awards/>.

Houslová soutěž Michaela Hilla na Novém Zélandu se koná jednou za dva roky. Do vlastní soutěže je pozváno 16 mladých hudebníků, kterým soutěž dokonce platí veškeré cestovní i ubytovací náklady, takže „pouhá“ účast na této soutěži může být pro někoho výhrou. Porota na základě finálových vystoupení uděluje 6 cen a každá z nich se sponzorována jiným člověkem či rodinou. Vítězi této soutěže jsou mimo finanční odměny ve výši 40 000 NZD (ca 620 000 Kč) uděleny i další ceny, jako je zimní turné v následujícím roce, nahrávka u společnosti Atoll, osobní program profesního rozvoje, šaty nebo oblek speciálně ušitý a navržený pro zimní tour a medaile Michaela Hilla. Dalším laureátům jsou udělovány pouze finanční ceny – 2. cena 10 000 NZD, 3. cena 5000 NZD (donated by Colin Keel & Ian Jackson), 4. cena 3000 NZD (donated by Peter & Caroly Diessl), 5. cena 2 000 NZD (donated by Janet & Russell Jones), 6. cena 1 000 NZD. Porota dále udílí cenu za nejlepší provedení skladby napsané pro soutěž, nejlepší provedení komorního díla. Všem čtvrtfinalistům poskytuje soutěž možnost profesního rozvoje.³⁸

Na Soutěži ARD v Mnichově, která je každý rok vypisována pro 4 obory, jsou v každé kategorii udíleny 3 ceny – 1. cena 10 000 EUR (ca 260 000 Kč), 2. cena 7 500 EUR, 3. cena 5 000 EUR. Dále jsou vypsány speciální ceny jako např. cena publika (1 500 EUR), cena za nejlepší provedení skladby napsané pro soutěž, cena Münchner Kammerorchester, cena rozhlasové stanice BR-Klassik-Online a mnoho dalších. Samozřejmostí jsou koncertní vystoupení, kterých soutěž ARD v podmínkách vypisuje více než 120. Ne všechny ale proběhnou. Výhoda této soutěže je v tom, že je organizována Bavorským rozhlasem, který má mnoho kontaktů nejen v rozhlasových orchestrech po celé zemi, ale pořádá také festivaly jako např. Schwetzingen SWR Festspiele, proto je uplatnění laureátů minimálně v německém prostoru na velmi vysoké úrovni.

V České republice můžeme velmi podobný koncept nalézt u soutěže MHS PJ. Pro každý obor jsou vždy vypsány 3 ceny – 1. cena 200 000 Kč, 2. cena 100 000 Kč, 3. cena 50 000 Kč. Jsou udíleny speciální ceny za nejlepší interpretaci díla napsaného na objednávku soutěže, za nejlepší provedení děl různých skladatelů (např. Nadace Bohuslava Martinů uděluje pravidelně cenu za nejlepší provedení díla tohoto skladatele) ad.³⁹ Laureátům jsou nabízena také

³⁸ In: „Prizes“ [online]. *Michael Hill International Violin Competition*. [cit. 30. prosince 2017]. Dostupné z: <http://www.violincompetition.co.nz/2017-competition/prizes/>.

³⁹ In: „Ceny“ [online]. *Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z: <https://festival.cz/soutez/pro-soutezici/ceny/>.

koncertní vystoupení, není ale jisté, zda laureáty daní pořadatelé osloví.⁴⁰ Mezinárodní soutěž Leoše Janáčka v Brně pak uděluje taktéž 3 ceny – 1. cena 100 000 Kč, 2. cena 70 000 Kč, 3. cena 40 000 Kč. V podmínkách této soutěže nejsou vypsány žádné další ceny, jako např. právě soutěžní vystoupení, jen je zde uvedeno, že „poroty můžou udělit zvláštní ceny za nejlepší interpretaci vybraných skladeb.“⁴¹ Mezinárodní pěvecká soutěž Antonína Dvořáka uděluje ceny v 7 kategoriích, nejvyšší finanční ohodnocení dostávají laureáti v kategoriích Opera ženy/muži – 1. cena 25 000 Kč, 2. cena 15 000 Kč, 3. cena 7 000 Kč. Součástí jsou také zvláštní ceny operních scén České a Slovenské republiky. Jedná se o hostování nebo nastudování operní role v následujících dvou sezónách.⁴²

⁴⁰ „Pořadatel si vyhrazuje právo volby laureáta z jedné kategorie.“ In: „Ceny“ [online]. *Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z: <https://festival.cz/soutez/pro-soutezici/ceny/>.

⁴¹ In: JAMU. *24. ročník Mezinárodní soutěže Leoše Janáčka v Brně*. 2017, s. 3.

⁴² In: „Podmínky“ [online]. *53. mezinárodní pěvecká soutěž Antonína Dvořáka*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z: <http://www.singingcompetition.eu/index.php/podminky>.

3 MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ SOUTĚŽ PRAŽSKÉ JARO (MHS PJ)

Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro (MHS PJ) byla založena v roce 1947 a v roce 2018 se bude konat již její 70. ročník, čímž se řadí mezi nejstarší soutěže nejen v České republice, ale i v Evropě.⁴³ MHS PJ je soutěží víceoborovou a koná se každoročně v květnu před začátkem Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro, který je jejím pořadatelem. Každý rok se soutěží ve dvou oborech, přičemž se celkem střídá 11 oborů – housle, klavír, violoncello, flétna, klarinet, hoboj, fagot, trubka, lesní roh, cembalo a varhany. Soutěž je určena pro mladé hudebníky do 30 let (výjimku zde tvoří obory cembalo a varhany, ve kterých je věková hranice 32 let)⁴⁴ a je otevřena pro umělce všech národností.⁴⁵

To, že je MHS PJ pořádána festivalem lze označit za raritu. Neexistuje totiž žádný jiný festival, který by organizoval instrumentální soutěž na takové mezinárodní úrovni, jakou MHS PJ má. Soutěže jsou totiž velmi často pořádány spíše uměleckými školami či různými spolky (např. Institut Fryderika Chopina, Mezinárodní společnost Fritze Kreislera ad.) a některé dokonce stojí úplně samostatně (Soutěž královny Alžběty v Bruselu, Čajkovského soutěž v Moskvě ad.). Tato symbióza s festivalem umožňuje soutěži zvát do porot mezinárodně uznávané umělce a díky festivalu, který je všeobecně známý, může tedy MHS PJ dosahovat mnohem většího mezinárodního ohlasu a tím i vyšší úrovně. Můžeme tedy říci, že bez festivalu Pražské jaro by soutěž takovéto kvality a jména nemohla existovat. Na druhou stranu je MHS PJ stále jen vedlejší a doplňkovou činností festivalu, takže jí není věnována taková pozornost, kterou by si zasloužila např. v oblasti sponzoringu a marketingu, o čemž budu pojednávat dále ve své práci.

Od svého vzniku prodělala MHS PJ mnoho změn – soutěžilo se i v různých dalších oborech, někdy bylo dokonce vypsáno až sedm soutěžních kategorií najednou, také z organizační stránky prošla soutěž vývojem a vyvíjí se vlastně

⁴³ Chopinova soutěž ve Varšavě 1927, soutěž v Ženevě 1939, Wieniawského houslová soutěž v Poznani 1935 (2. ročník se konal až 1952), soutěž královny Alžběty v Bruselu 1938, Soutěž Long-Thibaud-Crespin v Paříži 1943, klavírní soutěž „Ferruccio Busoni“ v Bolzanu 1949, soutěž „Gian Battista Viotti“ ve Vercelli 1950, soutěž ARD v Mnichově 1952, houslová soutěž „Premio Paganini“ v Janově 1954.

⁴⁴ Má se za to, že hráči na tyto nástroje nejprve hrají na klavír a teprve postupem času přecházejí na varhany či cembalo.

⁴⁵ In: „Podmínky“ [online]. *Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z: <https://festival.cz/soutez/pro-soutezici/podminky/>.

neustále. V této kapitole se tedy budu věnovat právě tomuto vývoji. Nastíním historii MHS PJ, představím její klíčové momenty, soutěžící i porotce. Dále se budu věnovat také současnosti soutěže. Jak MHS PJ vypadá v roce 2018? Jak je organizována? Kdo ji pořádá a financuje? Jakým způsobem jsou jednotliví soutěžící hodnoceni? Jak se o soutěži dozvídá veřejnost? To je jen několik otázek, které se budu snažit v této kapitole zodpovědět.

3.1 Historie

S myšlenkou uspořádat mezinárodní hudební soutěž přišel iniciátor a zakladatel festivalu Pražské jaro Rafael Kubelík. Bylo to právě na jeho popud, že se v roce 1947 uskutečnila Mezinárodní hudební soutěž o cenu Jana Kubelíka – významného českého houslisty a otce již zmíněného Rafaela Kubelíka.⁴⁶ Vítěz soutěže měl vystoupit na závěrečném koncertě festivalu a „dle vlastního přání hráti na Stradivariho houslích Emperor z pozůstalosti J. Kubelíka.“⁴⁷

Soutěž byla vyhlášena relativně pozdě (až v lednu 1947), což mohlo způsobit nízkou zahraniční účast.⁴⁸ Celé soutěže se nakonec zúčastnilo celkem 17 houslistů, všichni z Československa. Tato první soutěž však skončila bez vítězů – z pěti vypsanych cen nebyla udělena ani jedna. Porota ve složení Jindřich Feld, profesor Akademie múzických umění v Praze, Maurice Hewritt, profesor konzervatoře v Paříži, Václav Huml, profesor konzervatoře v Záhřebu, Alberto Poltronieri, profesor konzervatoře v Miláně, Ricardo Odnoposoff, David Oistrach, prof. Státní konzervatoře v Moskvě a Jaroslav Pekelský, druhý houslista Ondříčkova kvarteta,⁴⁹ udělila pouze dvě čestná uznání. Záštitu nad prvním ročníkem soutěže převzal tehdejší ministr zahraničí Jan Masaryk. Takto byl položen základ dnes již 70. leté tradici Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro.

Zpočátku byly soutěže věnovány významným skladatelům či umělcům, kteří měli co dočinění s daným nástrojem. Tak se houslové soutěže v letech 1947

⁴⁶ In: Radek Poláček. „Kubelík, Jan“ [online]. *Český hudební slovník osob a institucí*. [cit. 15. ledna 2018]. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1500.

⁴⁷ In: *Pražské jaro 1947: Festivalový sborník*. Praha. 1946, s. 17.

⁴⁸ In: fb [František Bartoš]. „Nad nezdarem jedné soutěže“. *Tempo* – XIX – 9-10. Červenec 1947, s. 308.

⁴⁹ In: Lenka Kobzová. *Kvartetní koncerty v Brně v letech 1918-1945*. Diplomová magisterská práce. Masarykova univerzita 2014, s. 61.

a 1949 konaly o cenu Jana Kubelíka, v roce 1956 pak o cenu Josefa Slavíka a Františka Ondříčka. Klavírní soutěže byly v letech 1948, 1951, 1957, 1963 věnovány Bedřichu Smetanovi, violoncellisté soutěžili v roce 1950 a 1955 o cenu Hanuše Wihana, později v roce 1961 pak o cenu Antonína Dvořáka. V první dechové soutěži v roce 1953 se soutěžilo v oborech flétna, hoboj, klarinet, fagot a lesní roh o cenu Antonína Rejchy, o rok později se pak první pěvecká soutěž konala o cenu Emy Destinnové a Karla Buriana. Následně se od těchto dedikací upustilo a soutěže se označovaly jednoduše „Mezinárodní (hudební) soutěž Pražské jaro“.

Podíváme-li se ještě více detailněji do historie soutěže, tak zjistíme, že po dlouhou dobu, stejně jako festival, neměla pevné datum. Vždy se ale konala na jaře v rozmezí od března do června. Stejně tak nebyly jasně dané ani soutěžní obory. Nejprve byla soutěž jednooborová. K houslím se v roce 1948 přidal klavír, v roce 1950 přišlo violoncello a smyčcové kvarteto a jednalo se o první víceoborovou soutěž, která se od té doby objevovala častěji. V roce 1953 byla soutěž vypsaná poprvé pro dechové nástroje a soutěžilo se zároveň v 5 oborech (flétna, klarinet, hoboj, fagot a lesní roh). První pěvecká soutěž se konala roku 1954 pro všechny hlasové obory, tedy znovu soutěž víceoborová. V roce 1958 přibyl varhany, v roce 1962 pak trombón a trubka a v roce 1965 se konala první ze dvou skladatelských soutěží. Ta druhá byla vypsaná o 30 let později v roce 1995 a v porotě zasedli takoví umělci jako Wolfgang Rihm, Salvatore Sciarino a Sofia Gubaidulina. Několikrát Pražské jaro pořádalo také dirigentskou soutěž – první se konala v roce 1985. O pět let později, v roce 1990, kdy se konala další dirigentská soutěž, zasedl v čele poroty navrátilivší se Rafael Kubelík. Nejmladším oborem MHS PJ je cembalo, které bylo do soutěže zařazeno v roce 1994 na popud profesorky Zuzany Růžičkové, v té době předsedkyně stálé soutěžní komise. Kromě těchto klasických soutěžních oborů bych ráda zmínila rok 1978, kde se soutěžilo kromě lesního rohu, trubky a trombónu, také o nejlepší interpretaci partu Jeníka a Mařenky z Prodané nevěsty Bedřicha Smetany. Za celou dobu své historie se MHS PJ nekonala pouze dvakrát a to v letech 1952 a 1969 z politických důvodů.

Obory jako housle, klavír, violoncello a varhany stály v soutěži často samostatně. Dechové obory se naopak konaly všechny najednou, nebo později nástroje dechové dřevěné zvlášť a dechové žesťové zvlášť. Z přehledu oborů se můžeme domnívat, že někdy v 80. letech byl zaveden jakýsi pětiletý cyklus

(violoncello + smyčcové kvarteto, dirigování, flétna + hoboj + klarinet + fagot, housle + lesní roh + trubka + trombón, klavír + smyčcové kvarteto), po kterém se jednotlivé obory střídají. Nicméně tento cyklus nikdy nebyl a ani v dnešní době není striktní. Od roku 1998 je soutěž vypisována pouze pro dva obory najednou, avšak ne pro všechny výše zmíněné obory. MHS PJ upustila od pořádání soutěže v oborech zpěv (poslední 1986), skladba (poslední v roce 1995), smyčcové kvarteto (naposledy 2005, zvítězil Pavel Haas Quartet), dirigování (naposledy v roce 2007, vítěz Krzysztof Urbański). Podrobný seznam všech ročníků MHS PJ a jejich laureátů naleznete v Příloze č. 5.

Již od prvního ročníku soutěže bylo zvykem, že vítězové vystoupili na koncertě vítězů, který se konal vždy během festivalu v roce konání soutěže. Do roku 1962 doprovázel laureáty výhradně Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK, později se přidal také Symfonický orchestr Československého rozhlasu, Filmový symfonický orchestr, Pražský komorní orchestr či jiné mimopražské orchestry (z Pardubic, Hradce Králové, Brna a z Teplic). Pořádání laureátských koncertů, ve kterých se představila obvykle většina laureátů, trvalo až do roku 1998, kdy se na koncertě Symfonického orchestru Českého rozhlasu spolu s Leošem Svárovským představil vítěz 50. ročníku MHS PJ Martin Kasík. O rok později se již žádný laureátský koncert nekonal. Finále soutěže byla totiž přesunuta do programu festivalu a stala se tak jeho pevnou součástí. Z organizačního hlediska se domnívám, že se jednalo o pozitivní změnu – laureáti již nemuseli až několik týdnů po soutěži pobývat v Praze. Místo toho se tedy zavedl formát, který funguje až do dnešní doby. Finálové koncerty jsou součástí festivalu a vítězové prvních cen jsou ředitelem MHF Pražské jaro pozváni ke koncertu v rámci jeho dalšího ročníku.⁵⁰

Jako jeden z cílů MHS PJ bychom mohli označit i propagaci české hudby a podpora soudobých českých skladatelů. Česká hudba byla vždy součástí soutěžního repertoáru, nicméně až od roku 1994 zadává soutěž českým renomovaným skladatelům zakázky na zkomponování nové skladby pro druhé kolo soutěže. Skladba je premiérována v den konání semifinále a soutěžícím jsou notové materiály zasílány po zveřejnění výsledků předkola, tedy jen několik málo měsíců před soutěží. Ve spolupráci s Nadací Český hudební fond je nyní pro každý obor také vypisována cena za nejlepší provedení této skladby ve výši 20 000 Kč (2018). Tento trend můžeme pozorovat také u jiných mezinárodních

⁵⁰ In: MHS PJ. *Koncerty laureátů*. 2018.

soutěží, ať už je to soutěž ARD v Mnichově, kde se tato nová skladba hraje ve třetím kole, nebo soutěž královny Alžběty v Bruselu, kde se novou skladbu učí až na místě, několik dní před finále. Na rozdíl od těchto soutěží MHS PJ oslovovalo a stále oslovuje pouze české skladatele, mezi které patřili např.: Petr Eben, Zdeněk Košler, Ivan Kurz, Viktor Kalabis, Milan Slavický, Zdeněk Karel Husa, Ilja Hurník, Luboš Fišer, Jan Klusák, Ivana Loudová, Sylvie Bodorová, Otomar Kvěch, Ondřej Kukul, Adam Skoumal. Přesný seznam skladeb napsaných pro MHS PJ od roku 1994 naleznete v Příloze č. 5.

3.2 Organizační struktura

MHS PJ je organizována Mezinárodním hudebním festivalem Pražské jaro, který v současné době zaměstnává tajemníka soutěže (0,8 úvazku), asistentku tajemníka (0,4 úvazku) a dvě pomocné síly na dohodu o provedení práce, které se starají o archiv soutěže a komunikaci se soutěžícími. Tito dohromady tvoří sekretariát soutěže. V době jejího konání se tým rozrůstá o minimálně dalších 13 brigádníků a dva řidiče. Sekretariát soutěže je zodpovědný za organizaci celé soutěže a její technické zázemí. Zveřejňuje podmínky soutěže (viz. Příloha č. 3), zodpovídá za kompletní proces přihlašování včetně funkčnosti elektronické přihlášky. Obdržené přihlášky následně zpracovává, komunikuje s kandidáty, organizuje předkolo, oslovuje porotce a doladuje s nimi detaily jejich účasti vč. smlouvy, cesty, ubytování atd. Sekretariát dále vytváří podklady pro všechny tištěné materiály (katalog, podmínky, tiskové zprávy), objednává skladby, řeší pronájem sálů a dalšího zázemí během vlastního průběhu soutěže. Komunikuje s dárci cen i s veřejností prostřednictvím webových stránek a sociálních sítí (Facebook⁵¹ a od února 2018 také Instagram⁵²). Dále také koordinuje oslovování porotců, dirigentů i orchestrů s dramaturgií festivalu, který na soutěž bezprostředně navazuje. Vzájemná koordinace je velmi důležitá, aby se nestalo, že by soutěž oslovila dirigenta, pro kterého už je dramaturgií festivalu připraven jiný koncert atd. Bohužel při tomto množství práce často nezbývá čas na důslednější komunikaci s partnery či potenciálními dárci cen, nebo na další

⁵¹ In: „Prague Spring International Music Competition“ [online]. *Facebook*. [cit. 22. ledna 2018]. Dostupné z:

https://www.facebook.com/PragueSpringCompetition/?ref=aymt_homepage_panel.

⁵² In: „imcpraguespring“ [online]. *Instagram*. [cit. 22. ledna 2018]. Dostupné z:

<https://www.instagram.com/imcpraguespring/>.

marketingovou a sponzoringovou agendu, které by mohly pomoci k většímu zviditelnění MHS PJ.

Důležitou složkou organizačního týmu soutěže jsou během jejího vlastního průběhu také brigádníci, kteří pomáhají s hladkým průběhem akce. Tito nastupují na scénu se začátkem soutěže a starají se o kandidáty – zajišťují jim informační servis, cvičné třídy, korepetitory, koordinují jednotlivé zkoušky a starají se o to, aby byli včas na určeném místě, zároveň také moderují první dvě soutěžní kola. Každá porota má také svého asistenta, který jim je k ruce po celou dobu konání soutěže. Mimo vaření kávy či čaje dohlíží tzv. tajemník/tajemnice poroty na dodržování pravidel, odevzdávání bodů, vyzvedává je na letišti i v hotelu a tímto jim zajišťuje plný servis po dobu trvání soutěže. Stejně tak jako MHS PJ má dva obory, tak i brigádníci jsou rozděleni na dva týmy, ke každému oboru jeden – první z nich sídlí vždy na Hudební a taneční fakultě Akademie múzických umění v Praze kam je po dobu trvání soutěže přestěhován celý sekretariát soutěže, a druhý se stará o soutěž v jiném dalším místě (v posledních letech to byl Národní dům na Vinohradech).

Hlavním správním orgánem soutěže je nicméně Soutěžní komise, která dohlíží na práci sekretariátu soutěže a zároveň má na starosti umělecké směřování MHS PJ – vyhláší totiž obory, schvaluje soutěžní repertoár a v čele se svým předsedou určují celý směr soutěže, jak bude vypadat, v jakých oborech se bude kdy soutěžit, koho oslovit do oborových komisí (viz. níže), jakým směrem se bude v následujících letech vyvíjet. Komise může dále měnit Soutěžní řád soutěže (viz. Příloha 4), a kdyby chtěla, také systém bodování a celou organizaci soutěže. Všechny změny musí ale vždy schválit ještě ředitel Pražského jara, se kterým se Soutěžní komise, od roku 2014 ve složení Michal Kaňka (předseda), Jiří Gemrot, Martin Kasík, Vlastimil Mareš a Stanislava Střelcová, schází 3-4krát do roka. Během těchto setkání sekretariát soutěže informuje o průběhu příprav, o tom co se chystá atd.

Vzhledem k počtu oborů má MHS PJ také své poradní orgány, tzv. oborové komise, které jsou pro každý obor složené z předních českých hudebníků – hráčů na daný nástroj. Oborovou komisi jmenuje stálá soutěžní komise a jejím úkolem je příprava soutěže po umělecké stránce – sestavuje kompletní soutěžní repertoár včetně edic, autora nové skladby a rozhodnutí, které skladby by měly být hrány zpaměti. Navrhuje koho pozvat do poroty ze zahraničí, kdo by měl dirigovat a doprovázet finálové koncerty. Oborová komise se schází poprvé rok a

třičtvrtě před konáním soutěže a dále pak během výběrového předkola, během kterého vyberou soutěžící, kteří se zúčastní prvního kola (podrobný popis průběhu soutěže naleznete v následující kapitole). Od prvního setkání jsou ale k dispozici sekretariátu k případným dotazům především ohledně repertoáru a edic. Z oborové komise jsou také vybíráni dva umělci, kteří se účastní soutěže jako porotci. Tyto jmenuje Soutěžní komise ve spolupráci se sekretariátem.

Členství v obou komisích, jak v té soutěžní, tak v té oborové, bychom mohli označit za honorární funkce. Jejich členové totiž za svou práci nedostávají finanční odměnu, pouze v posledních letech dostávají vstupenky na festivalové koncerty.

3.3 Průběh soutěže

Téměř rok před samotnou soutěží zveřejňuje sekretariát soutěže podmínky a pravidla soutěže. Tyto obsahují přesné informace o termínech, oborech, přihlašování a repertoáru. Následně na to se všichni mladí hudebníci, kteří se chtějí MHS PJ zúčastnit, musí vyplnit přihlášku, která je zpravidla dostupná na webových stránkách soutěže nejpozději na začátku září roku předcházejícího soutěži (tj. pro soutěž 2018 to bylo září 2017). K přihlášce přiloží svou fotografii, kopii pasu nebo ID, soutěžní nahrávku a potvrzení o její autentičnosti od „pedagoga či jiné umělecké osobnosti (ev. zvukového režiséra).“⁵³ Právě na základě těchto nahrávek dochází k výběru soutěžících, kteří se zúčastní vlastní soutěže v květnu v Praze.

Soutěž probíhá ve dvou kolech a finále, které je již regulérním koncertem festivalu. Do prvního kola je na základě video nahrávek pozváno 50-60 kandidátů. Většinou ale do Prahy nepřijedou z různých důvodů všichni (často uvádějí osobní nebo rodinné důvody, či to, že nedostali omluvenku z orchestru, ve kterém působí, nebo to, že získali skvělé angažmá), a tak se soutěže ve výsledku zúčastní 40-50 kandidátů. Počet soutěžících, kteří postupují dále v soutěži je již striktně limitován – do druhého kola postupuje 12 z nich a do finále pouze 4. Soutěžní pořadí kandidátů je dáno číslem, které si během slavnostního zahájení vylosují a to se během celého konání soutěže nemění. V prvním kole je na kandidáta vyhrazeno 15-20 minut, podle čehož je vybírán

⁵³ In: „Podmínky“ [online]. *Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z: <https://festival.cz/soutez/pro-soutezici/podminky/>.

repertoár, který má být zároveň pomůckou k jednoduššímu rozřazení kandidátů a výběru těch, kteří mají postoupit v soutěži dále. Při takovém počtu soutěžících, který do soutěže přijíždí, trvá první kolo vždy dva dny. Ve druhém kole se soutěžící představují v téměř 40 minutovém recitálu, ve kterém mají předvést své schopnosti, jak v sólové hře, tak i s doprovodem klavíru. Klavírní soutěže MHS PJ, na rozdíl od jiných oborů, nechávají často soutěžícím volnou ruku ve výběru repertoáru a tím od nich požadují sestavení dramaturgicky zajímavého recitálu, kde ukáže své interpretační schopnosti v celé jejich šíři. Finále pak je takovou slavnostní tečkou celé soutěže. Většinou se koná ve Dvořákově síni Rudolfiny a finalisté mají možnost hrát se skvělými českými orchestry. V posledních letech zaznamenáváme tendenci řadit do finále také ještě jiný formát, než jen orchestrální koncert. Tak v roce 2017 hráli cembalisté se členy Collegia 1704 Koncert pro flétnu, housle, cembalo a smyčce a moll BWV 1044 Johanna Sebastiana Bacha, který sami dirigovali a Koncert pro cembalo a malý orchestr Bohuslava Martinů se členy Filharmonie Bohuslava Martinů pod taktovkou Vojtěcha Spurného. V roce 2018 se pak hornisté představí spolu s Wihanovým kvartetem v Kvintetu pro lesní roh a smyčce Es dur KV 407 Wolfganga Amadea Mozarta a Straussovým 2. hornovým koncertem s PKF – Prague Philharmonia a Markem Šedivým.

Mezi jednotlivými koly je vždy jeden nesoutěžní den, během kterého postupující kandidáti cvičí repertoár na další kola. Před úplným začátkem soutěže mají kandidáti možnost tzv. akustické zkoušky v sále, ve kterém soutěž probíhá, v dalším průběhu soutěže již toto není možné, pokud to nevyžadují specifické požadavky nástroje (např. cembalo, varhany) nebo repertoáru. Počet i délka zkoušek s korepetitory jsou určeny sekretariátem soutěže a jsou pro všechny soutěžící stejné. Vzhledem k počtu zkušeben, které má soutěž na HAMU k dispozici, může každý kandidát zkoušet před prvním kolem 30-45 minut sólově plus také s korepitem, kde se délka zkoušky pohybuje podle náročnosti repertoáru od 20 do 30 minut. Před druhým kolem mohou soutěžící již zkoušet déle a to až 2 hodiny sólově a většinou kolem 60-90 minut s korepitem. Zkoušky na finálová kola jsou jasně dané předem především kvůli koordinaci s doprovodnými orchestry (či ansámblly) a znovu, délka těchto zkoušek je závislá na délce skladby. V roce 2018 hrají hornisté ve finále Koncert pro lesní roh a orchestr č. 2 Es dur Richarda Strausse, jehož obvyklá délka je 22 minut. Zkouška s orchestrem bude tedy trvat 50 minut. V den koncertu pak budou mít také

akustickou zkoušku cca 15 minut přímo v sále. V některých případech se koná také regulérní generální zkouška, což je v roce 2018 případ oboru violoncello. Nikde není předem zveřejněno, jak bude zkušební plán během celé soutěže vypadat, a tak se kandidáti tyto informace dozvídají až v průběhu soutěže. Délka zkoušek totiž není každý rok stejná, vše závisí na náročnosti repertoáru, počtu kandidátů, kteří nakonec přijedou i na dostupnosti zkušebních tříd. Dále se zde nabízí otázka, proč některé obory mají generální zkoušku a některé jen krátkou akustickou v sále. Znovu to určitě závisí na náročnosti programu, jak pro sólistu, tak i pro orchestr. Dále zde mohou hrát roli také provozní důvody, kdy v sále dopoledne zkouší jiný orchestr, nebo i to, že orchestr hraje v den finále dva dvouhodinové programy za sebou a generálka by již byla nad jejich možnosti, především ze strany odborů.

Po skončení celé soutěže se koná slavnostní předávání cen v Brožíkově síni na Staroměstské radnici, které je společné pro oba obory. Tabulka níže ukazuje průběh celé soutěže pro dva obory zároveň.

Tabulka 2 Časový harmonogram MHS PJ

	OBOR 1	OBOR 2
7. května	akustičky + zahájení + zkoušky s doprovazeči	
8. května	I. kolo	akustičky + zahájení + zkoušky s doprovazeči
9. května	I. kolo	I. kolo
10. května	Zkouška s doprovazečem na II. kolo	I. kolo
11. května	II. kolo (12 soutěžících)	Zkouška s doprovazečem na II. kolo

12. května	Zkouška s orchestrem (4 finalisté)	II. kolo (12 soutěžících)
13. května	Finále (Rudolfinum)	Zkouška s orchestrem (4 finalisté)
14. května		Finále (Rudolfinum)
15. května	Předávání cen	

3.4 Porota, bodování, ceny

Podle statutu soutěže tvoří porotu „vynikající umělci a odborníci z celého světa. Porota musí mít minimálně 7 členů. Zastoupení členů pořádající země v porotě je zásadně menšinové.“⁵⁴ Praxe posledních let je taková, že MHS PJ zve na návrh oborové a soutěžní komise do porot 2 české a 5 zahraničních umělců. Předsedu poroty jmenuje ředitel PJ, místopředsedu si pak volí porota sama během svého prvního zasedání. Jestliže je předseda ze zahraničí, musí být místopředseda z České republiky a opačně.⁵⁵ Sekretariát soutěže se snaží, aby v porotě nebyli dva umělci ze stejné země. Dále je také doporučeno WFIMC, aby se soutěže neúčastnili vždy stejní porotci.⁵⁶ I toto se snaží MHS PJ dodržovat.

Tato porota hodnotí výkony během soutěže v květnu, výběrové předkolo se jich netýká. Po příjezdu do Prahy se všichni porotci účastní prvního zasedání poroty, na kterém jsou seznámeni s pravidly soutěže, s procesem hodnocení a jejich dalším harmonogramem. Dále se účastní slavnostního zahájení soutěže, kde jsou představeni všem kandidátům. Po prvním kole většinou následují konzultace pro vypadnuvší soutěžící. S těmi, kteří se stále aktivně soutěže účastní, mají porotci kontakt.⁵⁷ Dle soutěžního řádu nesmějí porotci bodovat

⁵⁴ Bod 2.1. In: MHS PJ. *Soutěžní řád*. 2015, s. 5.

⁵⁵ Bod 2.2. In: MHS PJ. *Soutěžní řád*. 2015, s. 5.

⁵⁶ Bod 4.3. In: WFIMC. *Recommendations*. 2011, s. 3.

⁵⁷ Bod 3.4. In: MHS PJ. *Soutěžní řád*. 2015, s. 6.

kandidáty, jejichž vystoupení neslyšeli v plném rozsahu, které vyučují nebo vyučovali v posledním roce před termínem soutěže, a kteří jsou pro ně osoba blízká.⁵⁸

Během MHS PJ se jednotlivé výkony hodnotí na škále od 1 do 25. Body od všech porotců se sečtou a z nich se vypočítá aritmetický průměr, který je výslednou známkou každého kandidáta. Nejnižší ani nejvyšší známky se neškrtají. Na konci každého kola jsou zveřejněny výsledky, kdy postupující kandidáti jsou zveřejněni v abecedním pořadí a ti, kteří nepostoupili pak podle dosažených bodů.⁵⁹ Do druhého kola postupuje 12 kandidátů s nejlepším bodovým průměrem, jestliže jsou na postupovém místě dva kandidáti, může porota o postupujících rozhodnout hlasováním a pustit do druhého kola 13, příp. i 11 kandidátů. Ve druhém kole se rozhoduje nejen o postupujících, ale také o výhercích cen Nadace Český hudební fond za nejlepší interpretaci skladeb napsaných pro MHS PJ, případně dalších cen za nejlepší interpretaci, pokud jsou vypsané. O udělení těchto cen porota rozhoduje tak, že napíše jedno jméno kandidáta, který by podle nich měl tuto cenu obdržet. Kandidát s největším počtem hlasů pak cenu vyhraje. Do finále pak postupují právě 4 nejlepší kandidáti II. kola. Vzhledem k tomu, že finálové koncerty jsou již součástí festivalu, není možné do finále pustit více, nebo méně soutěžících. O udělení hlavních cen znovu rozhodují aritmetické průměry, přičemž pro udělení 1. ceny je nutné dosáhnout „minimálního bodového průměru 23 bodů“.⁶⁰ 1. cena může být udělena pouze jedna, ostatní ceny mohou být uděleny „ex aequo“ tzn. mohou být rozděleny mezi více finalistů. Porota může také udělit čestná uznání, která mohou získat i někteří vynikající kandidáti druhého kola, kteří nepostoupili do finále.⁶¹

Ceny, které mohou soutěžící na MHS PJ získat, jsou rozděleny do několika kategorií – hlavní ceny, ceny pro každý z oborů, ceny pro každý obor zvlášť, ceny společné pro oba obory a honorovaná koncertní vystoupení.⁶² Hlavní ceny mají formu peněžní odměny, která je pro 1. cenu 200 000 Kč, pro 2. cenu 100 000 Kč

⁵⁸ Bod 4.4. In: MHS PJ. *Soutěžní řád*. 2015, s. 7.

⁵⁹ Způsob zveřejňování se novelou Soutěžního řádu s platností od května 2018 bude měnit.

⁶⁰ Bod 4.9. In: MHS PJ. *Soutěžní řád*. 2015, s. 7.

⁶¹ Novelou Soutěžního řádu s platností od května 2018 přibude mezi cenami také Čestné uznání poroty I. stupně, které mohou získat finalisté, kteří nedostali žádnou z hlavních cen.

⁶² In: „Ceny“ [online]. *Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z: <https://festival.cz/soutez/pro-soutezici/ceny/>.

a pro 3. cenu 50 000. Nositelé těchto cen zároveň dostávají i titul Laureát soutěže. V případě, že je některá z cen udělena „ex aequo“ je nutné dbát na to, „aby výše odměn nebyla v rozporu s výsledným pořadím a nepřesáhla u jednotlivých cen vypsanou částku pro tyto ceny.“⁶³ To v praxi znamená, že jestliže porota udělí dvě 2. ceny, nedostanou výherci 2. ceny 50 000 Kč, ale 60 000 Kč. Nositel 3. ceny by měl totiž také 50 000 Kč, a proto je nutné ceny přerozdělit tak, aby odpovídali umístění. V tomto případě se postupuje tak, že se sečtou finanční odměny za 2. a 3. cenu (tzn. 100 000 a 50 000 Kč) a přerozdělí se následným způsobem – dvě druhé ceny dostanou každý 60 000 Kč a nositel 3. ceny pak 30 000 Kč. Tím se dosáhne toho, aby nositelé 2. a 3. ceny nedostali stejný finanční obnos. Ano, znevýhodňuje to pozici výherce 3. ceny, na druhou stranu ale můžeme říci, že pokud by se porota nerozhodla 2. cenu dělit, pak by s velkou pravděpodobností nositel 3. ceny na žádnou z hlavních cen nedosáhl. V případě udělení dvou 3. cen je postup mnohem jednodušší, částka 50 000 Kč se dělí dvěma a každý pak získává 25 000 Kč. Čestné uznání poroty I. stupně je pak ohodnoceno 10 000 Kč.

MHS PJ spolupracuje s mnoha organizacemi, které poskytují ceny pro laureáty soutěže. Jedná se o Český rozhlas, který nositelům 1. cen studiově nahrají cca 20 minutový program. Dále je to Nadace Český hudební fond, která odměňuje laureáty za nejlepší interpretaci skladby napsané pro MHS PJ 20 000 Kč, nebo také Nakladatelství Bärenreiter, Nadace Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové a Nakladatelství a vydavatelství Českého rozhlasu, kteří dávají laureátům notové materiály ze své produkce. Dalšími věcnými cenami jsou křišťálové ceny od společnosti Moser pro nositele hlavních cen, zapůjčení vozidla Mercedes Benz na půl roku pro nejlepšího českého účastníka. Kandidáty z České republiky podporují také Česká centra, která věnují týdenní rezidenční pobyt v jednom z Českých center v Evropě, Nadace Život umělce odměňuje 25 000 Kč nejmladšího nejúspěšnějšího českého soutěžícího, Nadace Gideona Kleina pak věnuje 10 000 Kč nejúspěšnějšímu Čechovi. Pokud je v repertoáru jednotlivých oborů zařazena také skladba Bohuslava Martinů, tak jeho nadace poskytuje cenu ve výši 25 000 Kč za nejlepší interpretaci jeho díla. Pravidelnými podporovateli laureátů soutěže jsou také spolek Hollar a Galerie Miro, kteří věnují obrazy nejlepším účastníkům celé soutěže. V posledních letech se také podařilo navázat spolupráci s německou firmou GEWA Music, která již dva roky po sobě věnuje

⁶³ In: MHS PJ. *Podmínky 2018*. 2017, s. 4.

nositelům hlavních cen pouzdra na nástroje. Ostatní ceny vždy závisí na oboru, ve kterém se soutěž koná – např. vítěz v oboru trubka dostal mistrovský nástroj firmy Krinner Instrumentenbau, vítěz oboru lesní roh obdrží 1 000 USD od International Horn Society ad.

Honorovaná vystoupení patří k další formě cen, které MHS PJ svým laureátům zprostředkovává. Mimo pozvání na další ročník festivalu Pražské jaro uvádí MHS PJ výčet českých a několik zahraničních orchestrů a pořadatelů, kteří by měli některého z laureátů pozvat ke koncertnímu angažmá. Mezi tyto patří např. Český spolek pro komorní hudbu, Festival Třeboňská nokturna, Komorní filharmonie Pardubice, Mezinárodní hudební festival Český Krumlov, ze zahraničních uvedme Slovenskou filharmonii a Festival Ticino Musica International Classic (Švýcarsko) a další. Bohužel z 21 zmíněných pořadatelů pozve laureáta ani ne polovina. Důvody, proč tomu tak je, budu zkoumat v další části své práce.

Komunikace s dárci cen probíhá téměř výhradně emailovou cestou. Kontakty na osobní bázi jsou výjimečné. Neexistuje žádná koncepce na získávání nových dárců ani se o ně aktivně neusiluje. Jednou za čas přijde na sekretariát nabídka spolupráce (jako např. u firmy GEWA Music či International Horn Society), kterou MHS PJ ráda využije. Zástupci dárců cen (vč. orchestrů a pořadatelů) jsou každoročně zváni na finálové koncerty. Sekretariát jim poskytuje volné vstupenky, aby si mohli poslechnout finalisty, a případně si vybrat koho přizvou ke spolupráci. V posledních dvou letech zve MHS PJ také zahraniční agentury a pořadatele, kteří nejsou uvedeni v podmínkách soutěže, z důvodu rozšíření povědomí o pražskojarní soutěži a také z možného zvýšení možnosti angažování některého z laureátů v zahraničí. Tato tendence ale zatím není moc úspěšná, proto se domnívám, že je ještě nutné pracovat na formě a intenzitě oslovování zahraničních partnerů.

3.5 Soutěž a média – propagace a nahrávání

MHS PJ využívá hned několik kanálů ke své propagaci. Jsou to její webové stránky⁶⁴ a profily na sociálních sítích, tiskové materiály jako jsou podmínky a

⁶⁴ „Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro“ [online]. *Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z: <http://competition.festival.cz/>.

katalog soutěže, kanály festivalu (festivalové webové stránky⁶⁵, festivalový Facebook⁶⁶), ve spolupráci s PR a marketingovým oddělením festivalu také plakáty či inzerce, která se ale používá velmi zřídka a často podle toho, jestli zbydou prostředky, nebo když festival nemá co inzerovat. Propagaci a marketing finálových koncertů je pak plně v rukou festivalu, neboť se řadí již mezi festivalové koncerty.

Na webových stránkách je možné nalézt veškeré informace o soutěži od kompletního znění podmínek, přes profily porotců a přihlášku až po harmonogramy jednotlivých soutěžních dní. V kategorii novinky jsou zveřejňovány nejrůznější informace o průběhu soutěže, o minulých laureátech, nalezneme zde také fotografie pořízené během soutěže. Profily na sociálních sítích se snaží být dynamické. Především na Facebooku – MHS PJ sdílí i příspěvky jiných uživatelů (laureátů, soutěžní federace, jiných soutěží i dalších pořadatelů), informuje o aktuálním dění, v minulém roce dokonce zveřejnili live stream z vyhlášení výsledků jednotlivých kol. Snaží se podporovat své laureáty sdílením jejich příspěvků a zve na jejich koncerty. Publikování příspěvků se liší v souvislosti na průběhu roku a na fázi příprav soutěže. Je jasné, že největší intenzita používání webových stránek a Facebooku je během období přihlašování, oznámení postupujících do prvního kola a hlavně v průběhu vlastní soutěže, kdy se zveřejňuje hned několik příspěvků denně. Instagramový profil má soutěž zatím jen krátce, proto nelze říci, jakým způsobem jej bude využívat. Určitě je zde snaha přiblížit se mladšímu a co nejširšímu publiku, sdílet to, co se právě děje. Přesnější hodnocení práce MHS PJ na Instagramu je možné udělat až po soutěži, bohužel na základě termínu odevzdání této práce (duben 2018), to není možné.

Sekretariát vydává během celého roku několik tištěných materiálů. Jedná se o podmínky soutěže, soutěžní katalog a dále pak leták se jmény kandidátů, kteří postoupili do prvního kola soutěže a po skončení soutěže také výsledkovou listinu. Kromě katalogu se všechny materiály používají také v elektronické podobě. *Soutěžní podmínky* jsou vydávány vždy na přelomu června a července a obsahují detailní informace o nadcházejícím ročníku soutěže, včetně informací o přihlašování, požadovaném repertoáru a rozvrhu soutěže. Tato publikace

⁶⁵ „Pražské jaro“ [online]. *Mezinárodní hudební festival Pražské jaro*. [cit. 22. ledna 2018]. Dostupné z: <https://festival.cz/>.

⁶⁶ „Festival Pražské jaro / Prague Spring Festival“ [online]. *Facebook*. [cit. 22. ledna 2018]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/PrazskeJaro/>.

kopíruje informace, které se zveřejňují i na webových stránkách. Tištěné podmínky jsou následně distribuovány do českých uměleckých škol a dříve se posílaly také do zahraničí, kam se nyní posílají pouze v elektronické podobě. Dnes se náklad snižuje a spoléhá se především na online zdroje, které budou o MHS PJ informovat. Zpravidla na jaře je vydán jednoduchý *leták s informacemi o postupujících kandidátech* a harmonogramu soutěže. Tento je distribuován převážně na jarní tiskové konferenci festivalu Pražské jaro a dále je zasílán také všem porotcům pro jejich osobní užití. Další tištěnou publikací je *soutěžní katalog*, který je velmi reprezentativní. Mimo již známých informací o repertoáru a průběhu soutěže obsahuje také podrobné životopisy porotců, informace o soutěžících včetně jejich fotografie, data narození, národnosti a repertoáru, který si vybrali. Dále v něm můžeme najít vyjmenované minulé vítěze v daných oborech spolu s rozsáhlou fotodokumentací a také inzeráty některých dárců cen či jiných podporovatelů soutěže. Vizuální stránka katalogu je sladěná s vizuálem festivalových tiskovin. Ke slavnostnímu předávání cen je vydávána *výsledková listina* s kompletním umístěním všech soutěžících a s výherci všech cen. Později je tento dokument doplněn i o kontaktní informace laureátů a distribuován mezi orchestry, pořadatele a umělecké agentury, aby je v případě zájmu mohli kontaktovat přímo.

MHS PJ také využívá kanály festivalu ke své propagaci. Webové stránky soutěže a festivalu jsou částečně propojené, proto novinky/aktuality, které se týkají soutěže, zveřejňuje na svém webu i festival. Na festivalovém webu se také prodávají vstupenky na všechna tři kola soutěže. Velmi jednoduše to funguje také u Facebooku, kdy vzájemné sdílení příspěvků týkajících se soutěže dopomáhá k rozšíření povědomí o soutěži nejen mezi potenciální kandidáty, ale také především mezi potenciální návštěvníky. To nicméně platí ale o všech festivalových kanálech, které soutěž využívá. Dále je soutěži věnována část programové brožurky, ve které nalezneme pouze harmonogram soutěže a také část festivalového katalogu, kde se nachází přesný popis soutěže včetně repertoáru, porotců a harmonogramu. Často je zde zveřejněn také nějaký článek týkající se právě soutěže. Festival také na soutěž pamatuje při všech třech tzv. velkých tiskových konferencích, které se konají v prosinci, březnu a na začátku května, těsně před začátkem festivalu. Další prostor soutěž dostává i v tiskových zprávách, které PR oddělení vydává. O některých důležitých událostech týkajících se MHS PJ jako je vyhlášení nové soutěže, výsledky předkola či celkové výsledky

soutěže jsou vydávány samostatné tiskové zprávy, které jsou pomocí mailing listu zasílány především českým novinářům. Tímto by mohla být zajištěna dostatečná publicita soutěže, bohužel však novináři o soutěži moc psát nechtějí, ve svých článcích se věnují především festivalovým koncertům a informace o soutěži se ztrácejí mezi řádky.

Mediální ohlasy o soutěži zprostředkovává také Český rozhlas (ČRo) a Česká televize (ČT). ČRo natáčí druhé kolo soutěže, které je hned další den k dispozici na webových stránkách ČRo jako stream. Za nešťastné bych označila to, že článek s těmito nahrávkami je několikrát během soutěže přejmenováván, takže jakmile na něj MHS PJ na některém ze svých kanálů odkáže, druhý den už není možné se k němu dostat a je nutné link aktualizovat. Finále jsou natáčena a v přímém přenosu vysílána na stanici ČRo Vltava. Zároveň je také živě přenášeno na YouTube kanálu Koncerty Českého rozhlasu.⁶⁷ Tento videostream je pro MHS PJ velmi důležitý, neboť jej sledují lidé z celého světa. Bohužel některá z těchto videí byly z kanálu odstraněny vzhledem k omezeným právům za zapůjčený notový materiál a laureáti ani nikdo jiný si je již nepřehraje. ČT je stejně tak jako ČRo mediálním partnerem festivalu a během něj natáčí a vysílá festivalové noviny, tzv. Echo Pražského jara. I soutěž se do tohoto krátkého zpravodajství dostane a to hned v několika dílech, během soutěže samotné, kdy štáb ČT natáčí dění během průběhu soutěže, rozhovory s kandidáty i s porotci včetně slavnostního předávání cen a také během koncertů laureátů minulé soutěže, se kterými natáčí rozhovory a dokonce i části jejich koncertů.

⁶⁷ „Koncerty Českého rozhlasu“ [online]. *YouTube*. [cit. 22. ledna 2018]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/channel/UCWC0abr78zGab1CJhlaYX8A>.

4 HLOUBKOVÁ ANALÝZA MHS PJ

MHS PJ je největší a nejstarší soutěží v České republice. Má velmi dobré jméno mezi umělci, ale nemůžeme ji zařadit mezi ty nejlepší světové soutěže, kterým media věnují velkou pozornost. Proč tomu tak je? Jak bychom mohli docílit toho, aby se nemluvilo pouze o Pražském jaru jako o festivalu, ale také jako o soutěži? A co si vlastně pražskojarní soutěž klade za cíl? Na tyto otázky bych ráda odpověděla v následující kapitole. Nejprve MHS PJ podrobím SWOT analýze a vnitřní analýze podle Brigitte Mandel⁶⁸ a následně na základě rozhovorů s minulými laureáty MHS PJ Olgou Šroubkovou, Markem Kozákem, Kateřinou Javůrkovou a Pavlem Svobodou představím jejich pohled na soutěže obecně i konkrétně na MHS PJ.

4.1 SWOT analýza

SWOT analýza se používá jako marketingový nástroj na zjištění informací o situaci na trhu a zanalyzování pozice produktu v rámci trhu.⁶⁹ V našem případě se jedná o trh mezinárodních soutěží nejen v rámci České republiky, ale i v rámci celého světa. Jaká je tedy pozice MHS PJ v této oblasti? Jednotlivé body SWOT analýzy MHS PJ můžeme nalézt v následující tabulce:

Tabulka 3 SWOT analýza MHS PJ

Silné stránky	Slabé stránky
<ul style="list-style-type: none">- lokalita- tradice- soutěž č. 1 v ČR- pro obory jako je flétna, klarinet, hoboj, fagot, trubka, lesní roh se jedná o jednu z nejvýznamnějších soutěží na světě- skvělá organizace, přátelské	<ul style="list-style-type: none">- malé povědomí o soutěži- nedostává se jí stejné pozornosti, jako festivalu- marketing- chybí jasně daná strategie a cíle- závazek dalšího angažmá jako součást ceny- nedostatečné využití

⁶⁸ Brigit Mandel. *PR im Kunst und Kultur*. Bielefeld: transcript Verlag, 2012, s. 39.

⁶⁹ Miroslav Karlíček a kol. *Základy marketingu*. Praha: Grada Publishing, 2013, s. 235 – 236.

prostředí, výborný servis pro soutěžící i porotce	možností sociálních sítí a nových technologií
Příležitosti <ul style="list-style-type: none"> - navazovat partnerství s českými i zahraničními médii - zvat slavné umělce do porot - v rámci soutěže nabízet také workshopy dalšího vzdělávání pro hudebníky (nejen pro soutěžící, ale také pro odbornou veřejnost) - zvat agenty, manažery těles, promotéry 	Hrozby <ul style="list-style-type: none"> - nezájem o účast - konzervativní charakter - málo pozornosti od odborné i laické veřejnosti - malá finanční podpora z veřejných zdrojů

Silné stránky mají ukázat v čem je MHS PJ dobrá, v čem vyniká, čím je výjimečná a v čem je lepší než ostatní soutěže. Velkou roli v postavení MHS PJ mezi ostatními soutěžemi hraje samotné místo konání – Praha. Praha je jedno z nejkrásnějších měst na světě a spolu s Vídní bychom ji mohli označit za jakousi mekku klasické hudby. Kdo by nechtěl být na místech, kde se procházel Antonín Dvořák nebo dokonce i sám Wolfgang Amadeus Mozart? Zároveň má historického ducha a je opravdu výjimečná. Domnívám se, že to je velkým lákadlem pro soutěžící i porotce ze zahraničí. České soutěžící pak láká ten fakt, že pokud postoupí do finále, mohou si zahrát s orchestrem ve Dvořákově síni Rudolfiny a zároveň to, že se jedná o nejlepší a nejvýznamnější soutěž v České republice. V oborech jako jsou housle, klavír a violoncello sice MHS PJ nedosahuje věhlasu soutěží typu Chopinovy klavírní soutěže či Soutěže královny Alžběty v Bruselu, ale mezi soutěžemi v oborech flétna, lesní roh, trubka, hoboj, klarinet a fagot patří jednoznačně ke špičkám. Je to dáno tím, že soutěží v těchto oborech není mnoho a tak mladí hudebníci využívají každé příležitosti. Pro tento fakt hovoří i množství obdržených přihlášek v těchto oborech – v roce 2014 bylo v oboru hoboj přijato 180 přihlášek, v oboru fagot pak 111, roce 2015 se do oboru flétna přihlásilo 220 soutěžících, do oboru klarinet 190, v roce 2016 v oboru trubka jich bylo 135 a v roce 2018 v oboru lesní roh pak 94.⁷⁰ Důležitou roli v pozitivním

⁷⁰ MHS PJ. *Počty kandidátů od r 1991*. 2018.

vnímání soutěže hraje také její tradice, která je bezpochyby jednou z jejích silných stránek. Od roku 1947 se konalo již 70. jejích ročníků, čímž se řadí mezi 10 nejstarších soutěží na světě a v Čechách se jedná o nejstarší hudební soutěž vůbec. Mezi soutěžícími i porotci je velmi pozitivně hodnocena i organizace soutěže a osobní přístup k jednotlivým kandidátům i porotcům. Soutěž je připravována s předstihem a sekretariát soutěže se vždy snaží o maximální připravenost od plánování jednotlivých zkoušek, přes transfery porotců až po květiny během vyhlášení cen. Porotci jsou vždy vyzvedáváni na letišti či nádraží a po celou dobu soutěže mají k dispozici asistentku, která jim poskytuje veškerý servis. Další brigádníci se během soutěže věnují všem soutěžícím a pomáhají jim s organizací zkoušek či s dalšími problémy, aby se v cizím městě cítili dobře. Vždy se snaží navodit přátelské prostředí a ke každému přistupují individuálně.

Aby soutěž mohla obstát v konkurenci jiných soutěží či další kulturní nabídky, která je v Praze velmi rozsáhlá, je nutné si uvědomit také její slabé stránky. Jestliže zmíníme mezi odbornou veřejností, tedy mezi hudebníky, manažery orchestrů, hudebními kritiky či agenty sousloví Pražské jaro, všem se vybaví renomovaný mezinárodní hudební festival. Velmi zřídka si Pražské jaro spojují se soutěží a není neobvyklé, že ani nevědí, že festival vůbec nějakou soutěž pořádá. To souvisí také s nedostatkem pozornosti, který je soutěži věnován jak ze strany veřejnosti, kdy jednotlivá kola soutěže navštíví kolem 50 diváků, tak ze strany organizátora. Pražské jaro jako instituce, je skvělým organizátorem MHS PJ a bez jeho podpory by nebylo možné soutěž na takovéto úrovni vůbec zorganizovat, nicméně v porovnání např. se soutěží ARD, která zaměstnává 3 pracovníky na plný úvazek, z čehož jeden se věnuje výhradně PR soutěže a další dva její organizaci, není možné s nimi s 1,2 úvazkem udržet krok. S tím souvisí podle mě také nedostatečný marketing. Na soutěž se vytvářejí plakáty, které se distribuují pouze do hudebních škol, k široké veřejnosti se dostanou pouze plakáty na finálové koncerty, které jsou ale již součástí festivalu. Na internetu kromě webových stránek neběží žádná kampaň a Facebook slouží spíše jako informační kanál pro soutěžící. Během roku jsou sice vydávány tiskové zprávy i o soutěži, ale ty se nesetkávají s větším ohlasem. Novináři se věnují festivalu a v jejich článcích o soutěži často není ani zmínka. Otázkou však je, zda je propagace soutěže nutná a jestli ano, tak v jaké míře a v jaké formě. S tím ale souvisí strategie, cíle a poslání soutěže. V soutěžím řádu se sice dočteme, že

„cílem soutěže je vyhledávání mladých talentovaných uměleckých osobností“⁷¹, nikde ale už není zmíněno, jakým konkrétním způsobem. Podle Soutěžního řádu by tím způsobem měla být samotná organizace soutěž. Spíše bychom tedy měli uvažovat nad tím, zda je tento způsob a provedení udržitelné a konkurenceschopné i v dnešní době. Tu samou otázku si můžeme položit také o cenách, které laureáti získají. Problém nevidím ve finančních cenách, které jsou sice v porovnání s ostatními soutěžemi nízké, ale v případě, že ostatní ceny, jako koncertní vystoupení a angažmá, jsou lukrativní a zajímavá, mohou představovat mnohem více než jen příjemný bonus. V případě MHS PJ je mezi koncertními vystoupeními pro laureáty vyjmenováno téměř 30 koncertních příležitostí. Otázkou ale je, kolik z nich se nakonec doopravdy zrealizuje. Musím konstatovat, že zde dochází ke zlepšení – v podmínkách na soutěž 2018 se již objevují i zahraniční angažmá, která dokazují opravdový mezinárodní rozsah soutěže.⁷² V roce 2017 MHS PJ poprvé využila možnosti živého vysílání prostřednictvím své facebookové stránky a tímto způsobem bylo vysíláno vyhlášení výsledků jednotlivých kol. Videopřenos s výsledky druhého kola v oboru housle měl na 2 000 zhlédnutí, což svědčí o popularitě této platformy.⁷³ Je tedy úkolem MHS PJ v tomto trendu pokračovat. Nové technologie, jako jsou právě možnosti sociálních sítí všeho druhu, různé další aplikace na vytváření videí, podcastů, prostě využívání nových trendů, které by soutěž přiblížily jak soutěžícím, tak i dalším divákům a tím ji pro veřejnost zatraktivnili, se řadí mezi složky, na kterých je třeba pracovat nebo je pro soutěž vůbec objevit.

MHS PJ má bezesporu velký potenciál, jen je potřeba jej využít, formulovat a v rámci personálních i finančních možností zrealizovat. Domnívám se, že v organizaci soutěže existují oblasti, které je možno jednoduchým způsobem a důslednou prací zdokonalit. Můžeme je nazvat příležitostmi, které když se správně využijí, mohou zvýšit úroveň soutěže. Jedná se především o navázání úzké spolupráce s promotéry, uměleckými agenturami a jednotlivými hudebními tělesy. Toto v omezené míře již funguje, nicméně zahraniční agentury jsou zvány na finálové koncerty teprve od roku 2017 a je proto nutné se jim dále soustavně

⁷¹ Bod 1.5. In: MHS PJ. *Soutěžní řád*. 2015, s. 5.

⁷² Nadace Pro Harmonia Mundi, Švýcarsko. Associazione Anna Jervolino Caserta, Itálie. Slovenská filharmonie. In: „Ceny“ [online]. *Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z: <https://festival.cz/soutez/pro-soutezici/ceny/>.

⁷³ „Videa Prague Spring International Music Competition“ [online]. *Facebook*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/PragueSpringCompetition/videos/10158833943185434/>.

věnovat. Přítomnost manažerů orchestrů či agentur může zvýšit atraktivnost soutěže pro mladé hudebníky. Další příležitost vidím v navazování spolupráce s českými a zahraničními médii. Přítomnost mediálního partnera, který by se staral o propagaci soutěže u nás i v zahraničí, zvýší informovanost veřejnosti, se kterou by mohl přijít i větší zájem jak ze strany diváků, tak ze strany již zmíněných agentur či soutěžících. Proč je Soutěž královny Alžběty v Bruselu všeobecně známá? Protože má pozornost jak lokálních, tak i zahraničních médií. Zvýšení zájmu o soutěž je možné docílit také známými umělci v porotách. Zvaní umělců tohoto typu, jako je např. Gautier Capuçon, Garrick Ohlsson, Julia Fischer či Emmanuel Pahud není nemožné. Často se věnují pedagogické činnosti a podpora mladých talentů je velmi zajímavá. Nicméně jedná se o zdlouhavý proces i vzhledem k jejich dlouhodobému plánování aktivit a jejich koncertní vytíženosti. Také toto může zvýšit pozornost jak ze strany diváků, tak ze strany soutěžících, kteří by se s těmito světovými umělci chtěli setkat. Soutěže již dnes nejsou pouze o soutěžním klání, ale také o navazování kontaktů a možná i k poznání nových interpretačních přístupů. Proč tedy v rámci soutěže neuspořádat masterclass s jedním z porotců? Či jiné vzdělávací workshopy pro hudebníky se zaměřením na jejich osobní rozvoj, jakým způsobem se prezentovat, jak fungují agentury atd. Tyto kurzy nemusí být pouze pro účastníky soutěže, kteří se raději soustředí na samotnou soutěž, ale i pro další studenty uměleckých škol, kteří se soutěže neúčastní. Poslední z příležitostí vidím v inovacích, tedy v neustálém zdokonalování jak organizace, tak i propagace soutěže. Toho můžeme docílit i sledováním jiných světových soutěží, či navazováním odborného dialogu s nimi. Nechme se tedy jimi inspirovat!

Posledním bodem SWOT analýzy jsou hrozby, které mohou postavení produktu na trhu ohrozit, nebo dokonce jej zlikvidovat.⁷⁴ U soutěže se může jednat o nedostatek soutěžících, bez kterých prostě soutěž ať už sebelépe připravenou, zorganizovat nemůžete. Jestliže vypsání ceny nebudou pro potenciální soutěžící dostatečně atraktivní, nebo mediální pozornost soutěže příliš nízká a nikdo o ní vědět nebude, bude také ztrácet soutěžící. A nejen to. Může dojít také ke ztrátě finanční podpory. Vzhledem k tomu, že je MHS PJ plně závislá na finančních možnostech festivalu, mohlo by dojít ke snížení jejího rozpočtu, což by mohlo mít za následek snížení honoráře porotcům, finálová kola

⁷⁴ Miroslav Karlíček a kol. *Základy marketingu*. Praha: Grada Publishing, 2013, s. 235 – 236.

by nebylo možné pořádat v Rudolfinu a s orchestrem atd. Soutěž nemá ani vlastního sponzora, všechny finanční prostředky včetně hlavních cen jdou z rozpočtu festivalu. Kdyby se tedy snížil rozpočet festivalu, snížil by se i soutěži. Jako hrozbu můžeme také vidět setrvání na jednom místě, tedy jakousi stagnaci. To, že soutěž je nyní relativně úspěšná a velmi dobře organizovaná neznamena, že s nynějším přístupem bude úspěšná i za 5 či 10 let. Je tedy třeba si neustále pokládat otázky typu: Jak by se dala soutěž vylepšit? Není již tento způsob přihlašování zastaralý? Je na propagaci soutěže lepší používat facebook nebo instagram? Jak to dělají jiné soutěže? Domnívám se, že i určitá stagnace a zastaralost by mohla mít za následek nedostatek zájmu o soutěž ze strany soutěžících i posluchačů, odborné i laické veřejnosti, což by také na druhou stranu mohlo ovlivnit financování soutěže a tím i její úroveň.

4.2 Vnitřní analýza, Corporate Identity a poslání MHS PJ

Podle Brigity Mandel⁷⁵, je pro správné využití propagace a marketingu jakékoliv nejen kulturní společnosti nutné znát a správně komunikovat svou tzv. Corporate Identity, tedy firemní identitu.⁷⁶ Na základě vnitřní analýzy, kterou Mandel ve své knize „PR für Kunst und Kultur“ navrhuje, je možné stanovit cíle a strategii nejen v rámci PR, ale také v celkovém směřování dané organizace.⁷⁷ V této podkapitole se tedy pokusím o definování Corporate Identity pro MHS PJ.

Tabulka 4 Otázky pro vnitřní analýzu (Corporate Identity)⁷⁸

• Kdo jsme? Co chceme? Čím se vyznačují naše umělecké příp. kulturní programy?• Co je na naší instituci, projektu charakteristické, co je náš jedinečný prodejní argument (Unique Selling Proposition), co náš odlišuje od konkurentů?• Jaké jsou naše silné stránky, jaké naše slabé? Jakým způsobem můžeme s našimi slabými stránkami produktivně zacházet?• Jak můžeme náš profil formulovat do jedné věty?• Jaká přídavná jména nás charakterizují? Jsme spíše mladí, divní nebo spíše důkladní, spíš alternativní nebo klasičtí, avantgardní či konzervativní?

⁷⁵ Brigit Mandel, vedoucí oboru Kulturní management a zprostředkování kultury na univerzitě v Hildesheimu, víceprezidentka Společnosti kulturní politiky v Německu. In: „Vorstand“ [online]. *Kulturpolitische Gesellschaft*. [cit. 11. února 2018]. Dostupné z: <http://www.kupoge.de/vorstand.html>.

⁷⁶ Brigit Mandel. *PR im Kunst und Kultur*. Bielefeld: transcript Verlag, 2012, s. 38.

⁷⁷ Brigit Mandel. *PR im Kunst und Kultur*. Bielefeld: transcript Verlag, 2012, s. 39.

⁷⁸ Brigit Mandel. *PR im Kunst und Kultur*. Bielefeld: transcript Verlag, 2012, s. 39.

- Na které cílové skupiny se chceme zaměřit? Kdo se k nám hodí?

MHS PJ je hudební interpretační soutěž pro hudebníky do 30 (v případě oborů varhany a cembalo do 32) let, která chce vyhledávat výjimečné mladé talenty. Úzce spolupracuje se svým organizátorem Mezinárodním hudebním festivalem Pražské jaro, v rámci jehož programu uvádí dva finálové koncerty a koncerty nositelů prvních cen z předchozího ročníku soutěže. MHS PJ je soutěž multioborová (nyní se střídá 12 oborů), která je organizována každý rok pro dva vybrané obory. Finále soutěže se většinou koná ve Dvořákově síni Rudolfiny za doprovodu jednoho z českých orchestrů.

Soutěž se koná od roku 1947 v Praze a mezi její silné stránky, kromě lokality, patří také multioborovost či pestrost soutěžních oborů i to, že vyhláší soutěže pro obory, pro které neexistuje tolik soutěží. Jedná se především o soutěže pro dechové nástroje. Další silnou stránkou je bezesporu skvělá organizace soutěže a osobní přístup k soutěžícím i porotcům a poskytovaný servis pro ně. Naopak mezi slabé stránky patří hlavně neschopnost garance koncertních vystoupení pro laureáty soutěže. V tomto případě je myslím nutné uvádět v Podmínkách pouze ta angažmá, která se opravdu uskuteční a zároveň se snažit vyjednávat a dojednávat další zaručené koncertní příležitosti pro své laureáty.

MHS PJ můžeme popsat jako tradiční, dynamickou, energickou hudební soutěž pro mladé lidi, která je zároveň přátelská, vkusná, precizní a na úrovni. Ráda bych napsala, že je moderní a jde s dobou, ale bohužel v této oblasti má ještě nějaké nedostatky. Domnívám se však, že je si jich vědoma a postupně se právě jimi zabývá. Můžeme to vidět např. na postupném využívání sociálních sítí a vnější komunikaci.

Cílové skupiny MHS PJ jsou čtyři, proto je pro organizátora velmi těžké věnovat se všem čtyřem ve stejné míře. První jsou *soutěžící*, tedy mladé hudebníky, studenty špičkových hudebních škol, kteří mají již určitou úroveň interpretačních schopností a mají předpoklady k tomu, aby se mohli zúčastnit mezinárodní soutěže a také měli vůli se jí zúčastnit. Druhou cílovou skupinu pak tvoří *posluchači*. Mohou to být buď studenti hudebních škol, kteří nemají požadovanou úroveň, nebo se na soutěž sice přihlásili, ale neprošli výběrovým předkolem, dále jejich profesori či podporovatelé mladých hudebníků, tedy kdokoliv, koho zajímají různé úhly interpretačního pohledu na konkrétní skladbu.

Zde se vzhledem k náročnosti jednotlivých kol (každý den se začíná v 9:00 a končí kolem 22:00) a opakování skladeb, kdy všichni soutěžící hrají minimálně jednu stejnou skladbu, nejedná o klasického diváka klasického koncertu. Tento typ diváka můžeme zaregistrovat během finálových koncertů, i když i zde se může stát, a divák musí být na to připraven, že uslyší stejný program, avšak pokaždé v jiné interpretaci několikrát za sebou. Je tedy důležité, jakým způsobem organizátor tuto zvláštnost soutěže bude potenciálnímu publiku komunikovat. Třetí cílovou skupinou jsou *porotci*, které je nutné zaujmout pro soutěž vysokou kvalitou, pravidly a systémem hodnocení, se kterým se mohou ztotožnit. Musí to být také lidé, kteří přitáhnou pozornost potenciálních soutěžících, a když se to podaří, tak i médií. Na organizátorovi pak je, aby sestavil dobře fungující tým porotců, který si bude rozumět a bude spolu po celou dobu trvání soutěže také vycházet. MHS PJ v získávání porotců pomáhá její tradice a také lokalita. Poslední, čtvrtou skupinou jsou *agentury a organizátoři koncertů*, kteří následně angažují laureáty MHS PJ do svých projektů, koncertů či koncertních sezón. Jinými slovy to jsou dárci cen. Práce s touto cílovou skupinou je časově velmi náročná, je zde totiž nutné vybudovat si vzájemnou důvěru mezi MHS PJ a daným orchestrem, organizátorem či agenturou, a také hustou sítí kontaktů tohoto typu, abychom mohli laureátům koncertní angažmá v rámci cen vůbec nabízet.

4.3 Rozhovory s laureáty

Jak už jsem psala výše, nejdůležitější cílovou skupinou jsou její soutěžící. Organizátor by se měl tedy na svou soutěž dívat i očima hudebníků, kteří se soutěže budou účastnit. Co všechno potřebují a vyžadují? Co se jim na soutěžích nelíbí a co si slibují od své účasti či dokonce od výhry v soutěži? Abych mohla na tyto otázky odpovědět, požádala jsem nedávné laureáty MHS PJ Olgu Šroubkovou⁷⁹, Marka Kozáka⁸⁰, Kateřinu Javůrkovou⁸¹ a Pavla Svobodu⁸² o rozhovory. Všichni z nich mají mnoho zkušeností z jiných mezinárodních soutěží a tak tyto soutěže mohou mezi sebou porovnávat. Olga Šroubková získala v roce 2017 4. cenu na soutěži Michaela Hilla na Novém Zélandu včetně ceny za

⁷⁹ Housle 2017, 1. cena.

⁸⁰ Klavír 2016, 2. cena ex aequo.

⁸¹ Lesní roh 2013, 1. cena.

⁸² Varhany 2013, 3. cena ex aequo.

nejlepší provedení soudobé skladby.⁸³ Marek Kozák byl v roce 2015 semifinálnístou v jedné z nejprestižnějších klavírních soutěží Fryderyka Chopina ve Varšavě.⁸⁴ Kateřina Javůrková v roce 2016 vyhrála 2. cenu na soutěži ARD v Mnichově⁸⁵ a Pavel Svoboda si v roce 2016 odvezl z Mezinárodní hudební soutěže Johanna Sebastiana Bacha v Lipsku 2. cenu⁸⁶. Přesné znění otázek, které jsem během rozhovorů pokládala, naleznete v Příloze č. 7.

Během rozhovorů se ukázalo, že každý soutěžní obor má jiné požadavky a jiná specifika. Houslisté a klavíristé si mohou vybírat ze stovek soutěží a mají tak větší možnost vybrat si soutěž, která jim sedí jak repertoárem, tak i dalšími podmínkami. Na rozdíl od toho hornisté, pro které existují v Evropě pouze dvě prestižní soutěže, ARD v Mnichově a MHS PJ, se musí přizpůsobit a jsou rádi za jakoukoliv příležitost. Varhaníci pak mají řadu specifických požadavků, které žádné další nástroje mít ani nemůžou. Je to kvalita nástrojů, alespoň částečně volitelný program, protože jeho důkladné nastudování i s pedály může trvat až rok. Dále pak dostatečný čas na sžití se s nástrojem, protože každý nástroj je jiný a v každém prostředí jinak zní.

Na čem se ale všichni shodují je důležitá role perfektní organizace a kvalitního zázemí soutěže. Olga Šroubková zmiňuje komunikaci se soutěžícími, která sice může být pro mnohé překážkou kvůli jazykové bariéře, ale i přes to by se měl pořadatel snažit všechny informace komunikovat včas, nejlépe dopředu, a neměnit je. Pavel Svoboda i Marek Kozák apelují na kvalitní soutěžní nástroje i na ty, na které se cvičí. Také dostatek času a příležitostí na přípravu (registraci) i na cvičení patří mezi jejich hlavní požadavky. Pro Kateřinu Javůrkovou jsou důležití mimo také schopní korepetitoři, kteří musí umět každého soutěžícího skvěle doprovodit, ale také ho svým výkonem podpořit, případně podržet. Všechny tyto požadavky slouží pro maximální pohodlí soutěžícího, které by mělo být jedním z cílů organizátora soutěže, protože pro nikoho nejsou soutěže

⁸³ In: „Keep Up With The Play“ [online]. *Michael Hill International Violin Competition*. [cit. 3. března 2018]. Dostupné z: <http://www.violincompetition.co.nz/2017-competition/keep-up-with-the-play/>.

⁸⁴ In: „Competitors“ [online]. *The 17th International Fryderyk Chopin Piano Competition*. [cit. 3. března 2018]. Dostupné z: <http://chopincompetition2015.com/competitors?etap=23&country=0>.

⁸⁵ In: „Preisträger Horn“ [online]. *Internationaler Musikwettbewerb der ARD München*. [cit. 3. března 2018]. Dostupné z: <https://www.br.de/ard-musikwettbewerb/preistraeger/preistraeger-pdf120.html>.

⁸⁶ In: „Die Preisträger des Bach-Wettbewerbs 2018“ [online]. *Internationaler Bach Wettbewerb Leipzig*. [cit. 3. března 2018]. Dostupné z: <http://www.bachwettbewerb-leipzig.de/de/bach-wettbewerb/die-preistr%C3%A4ger-des-bach-wettbewerbs-2016>.

procházkou růžovým sadem – jsou to velmi fyzicky i psychicky vyčerpávající události a to, že se organizátoři budou plně věnovat také soutěžícím, jim pomůže, aby se soustředili na svůj soutěžní výkon. To pak dělá soutěžící spokojené, i když třeba vypadnou hned v prvním kole, ale ze soutěže odjíždí s dobrým pocitem. Není lepší reklamy pro soutěže než spokojení soutěžící, kteří pak o soutěži mluví se svými kolegy a předávají jim své pozitivní zážitky na soutěž – třeba právě na MHS PJ.

Ze zkušeností všech čtyř dotázaných laureátů MHS PJ vyvozují, že o soutěžích se může člověk dozvědět několika způsoby. V mladším věku hudebníka je to především učitel, který informuje svého žáka o soutěžích a rozhoduje, které se zúčastní. Postupem času se o soutěžích může dozvědět na internetu (např. ze stránek WFIMC), z letáků, které chodí do škol, či dokonce z facebooku. Některé soutěže jsou „prostě známé“, jak mi na otázku, jakým způsobem se o soutěžích dozvěděla, odpověděla Olga Šroubková. Jako hlavní důvod, proč se do soutěží vlastně hlásí, je nastudování nového repertoáru. Podle Kateřiny Javůrkové je „příprava na soutěžích to nejdůležitější. Ano, je skvělé soutěž vyhrát, ale už jenom to, že jsem se na ni připravovala, mě obohatí o nové zkušenosti i nový repertoár.“ „Donutit se udělat velký repertoár k nějakému datu je velký problém, když tam není ten cíl. Vzhledem ke cvičení, donutí mě to (*nějaká soutěž pozn. autora*), abych měl cíl a musel cvičit.“ dodává Pavel Svoboda. I Olga Šroubková se k tomuto přidává tvrzením, že soutěž vás přinutí naučit se a hrát repertoár v celé jeho šíři – od Bacha přes Mozarta a Beethovena až po Sibelia či Martinů a Bartóka. Pro ni (a domnívám se, že toto je velmi specifické pro houslisty) jsou soutěže velmi důležité i z hlediska profesního. Účast a dobré umístění v soutěžích je nutné mít napsané v životopise, díky nim je pak snazší dostat pozvánku na konkurzy do nejlepších orchestrů atd. Dalším důvodem, proč na soutěže jezdí, je navazování kontaktů, jak se soutěžícími, tak s porotci a případně i s organizátory či agenty. Marek Kozák vyzdvihuje setkání s porotci, hlavně na těch velkých soutěžích, kde mají soutěžící možnost setkat se s velkými jmény klavírního světa, jako např. Marta Argerich ad., které by v normálním životě neměl šanci potkat.

Nedílnou součástí soutěží je také jejich finanční stránka. Nejedná se pouze o finanční ceny, ale také o další finanční podporu soutěžících jako je např. převzetí nákladů na cestu a ubytování kandidáta, nebo minimálně nějaký denní příspěvek na ubytování či cestovní výlohy na místo soutěže. Výše cen může být

také jedním z faktorů, podle čeho si někteří soutěže vybírají. Čím náročnější repertoár, tím vyšší požadavky na finanční ohodnocení. Pro někoho může být dokonce cíl získat jednu z hlavních cen čistě pragmatický – musím obdržet alespoň jednu cenu, aby se mi účast na soutěži vyplatila, nebo aby mi minimálně vrátila vynaložené náklady spojené s účastí (letenka, ubytování ad.). Nicméně finanční ceny nejsou tím hlavním lákadlem. Všichni dotázaní se shodli, že mnohem důležitější jsou dveře, které může úspěch v nějaké soutěži otevřít. Soutěže by svým laureátům měli zprostředkovat koncertní vystoupení nejen v zemi konání, ale také v zahraničí s nejlepšími orchestry na nejlepší nástroje. Ideálně by soutěže měly pomoci manažersky zajistit alespoň koncerty vyplývající z výhry, i když to záleží na každém jednotlivém laureátovi. Někteří z nich už mohou mít manažerské zastoupení, či jsou v této oblasti velmi schopní a rádi si to zajistí sami. Nutná je v tomto tedy domluva mezi soutěží a laureátem, aby zde nedocházelo ke zbytečným kolizím. V nejlepším případě by měly soutěže umožnit svým laureátům také natočení CD, jeho vydání a propagaci. S propagací souvisí také osobní propagace jednotlivých laureátů „mediální ohlasy a koncerty jdou totiž ruku v ruce“, jak během rozhovoru podotkl Marek Kozák. Znovu i zde ale záleží na každé jedné osobnosti toho vítěze. Olga Šroubková by uvítala i zajištění „praxe koncertního mistra v jednom ze špičkových orchestrů.“ Právě toto může daleko více ovlivnit budoucí působení laureáta na klasické hudební scéně – „že se laureát nějak zapíše, že si ho někdo všimne“, potvrdil Marek Kozák.

Mezinárodní hudební soutěže by měly být o uměleckém dialogu. Na jedné straně máme dialog s porotci, který je vyhledávaný, ale na většině soutěží pro aktivní soutěžící zakázaný a na druhé straně je dialog mezi soutěžícími, který je nesmírně náročný vzhledem k soutěžnímu prostředí a konkurenci. Jakým způsobem tedy zprostředkovat kontakt s porotci, aby nebyla ovlivněna jejich objektivita? Soutěž může umožnit kontakt s porotci všem, kteří se jí již aktivně neúčastní např. formou konzultací. Většina z dotazovaných se shoduje, že rozhovory s porotci velice vítají – „Já osobně feedback vyhledávám,“ uvedla Olga Šroubková, „je to strašně zajímavé, protože je to často naprosto upřímné a spíš ti porotci nefandí. Pro mě to bylo vždy velmi důležité, protože ten jejich pohled je čerstvý a často řeknou něco, co už většinou profesor nevidí.“ Další dialog s porotci by byl možný např. v rámci masterclass. Otázkou ale je, kdy takovéto kurzy pořádat. Jak řekl Marek Kozák: „Uspořádat masterclass je myšlenka nádherná, otázka je, jestli je to proveditelné během soutěže. Přece jen je průběh

soutěže fyzicky i psychicky velmi náročný nejen pro soutěžící, ale i pro porotce.“ Pavel Svoboda se na masterclass dívá trochu jinak: „Hlavní ambice každé soutěže je ve špičkových, nejlepších soutěžících, v podstatě už v hotových muzikantech. Ano, klidně může být masterclass. Ta ale bude vždycky pro studenty v kategorii 18 až 24.“ Podle Olgy Šroubkové jsou zase masterclass s porotci na houslových soutěžích již běžnou záležitostí. Navazovat kontakty s dalšími soutěžícími je často mnohem těžší. Během soutěže se jedná o konkurenty, o rivaly a tak k navazování kontaktů dochází nejdříve ve finálových kolech, spíše až po soutěži, když už je po všem. Jestliže ke komunikaci s ostatními soutěžícími dojde, může to mít i velmi pozitivní následky. Pavel Svoboda uvádí, že díky kontaktům navázaným během soutěží je svými bývalými soutěžními kolegy zván na koncerty do zahraničí, kde by si bez těchto kontaktů jinak nemohl zahrát. Dále jde během soutěží také o kontakty s různými agenturami a orchestry, což je pro soutěžící a mladé hudebníky obecně velmi důležité. Je to pro ně skvělá příležitost se ukázat a svými výkony ohromit někoho, kdo jim v budoucnu může s kariérou pomoci. Soutěže by tedy měly zvat tyto profesionály a zprostředkovávat kontakt mezi nimi a soutěžícími. Je to jedna z nejlepších možností, jak zviditelnit soutěžící, ale i soutěž jako takovou.

Všichni z dotazovaných prošli MHS PJ, jsou jejími laureáty a jednohlasně se shodují, že se jedná o nejvýznamnější soutěž v České republice a bylo pro ně velmi důležité se jí zúčastnit a dobře se umístit. Otevřela jim totiž dveře do českého hudebního světa a dala jim mnoho dalších příležitostí v rámci České republiky. Nicméně se nemůže srovnávat s těmi největšími světovými soutěžemi, jak už výší finančních cen, tak ani třeba mediálním ohlasem. Podle dotázaných někteří zahraniční hudebníci o MHS PJ povědomí mají, někteří o ní slyšeli a někteří ví, že se jedná o soutěž víceoborovou. Toto platí především pro obory, jako jsou housle nebo klavír. Pro hornisty se jedná o jednu ze dvou nejvýznamnějších soutěží vůbec, takže přesně ví, kdy bude její další ročník a sledují ji. Zahraniční varhaníci o MHS PJ sice vědí, ale často je odrazuje kvalita pražských nástrojů. Panuje totiž mezi nimi předsudek, že všechny varhany v Praze jsou postaveny nevalně proslulou firmou Rieger-Kloss. V Praze jsou varhany od této firmy např. v Sále Martinů na HAMU či ve Dvořákově síni Rudolfiny a jedná se o tzv. univerzální typ nástroje, na „který se dá hrát všechno a nic. A pokud se bavíme o stylovosti v hudbě, je vlastně absolutně nemožné na tento typ nástroje zahrát například drobné barokní nuance. A to může být velkou

nevýhodou pro zahraniční účastníky.“, uvedl Pavel Svoboda. Na druhou stranu varhaníky i všechny ostatní soutěžící láká Praha jako město, což je pro MHS PJ velkou konkurenční výhodou. Marek Kozák i Olga Šroubková vnímají velmi pozitivně také spojení soutěže s festivalem, který je svým mezinárodním věhlasem velkou příležitostí pro laureáty, kteří následně na festivalu vystoupí.

Jak jsem již uvedla výše, pro všechny mezinárodní soutěže tzn. i pro MHS PJ by mělo být jedním z hlavních cílů oslovení co nejlepších hudebníků. S tím souvisí i vytvoření pro ně odpovídajících podmínek. Ať už se jedná o odpovídající finanční ohodnocení, které se na MHS PJ v konkurenci jiných světových soutěží pohybuje na jejich spodní hranici, nebo o prominutí předkola pro ty, kteří již vyhráli 1. cenu na jedné z významných soutěží. Podle mě měl velmi dobrou poznámku Pavel Svoboda, který připomněl i včasné zveřejnění podmínek a hlavně repertoáru, který by podle něj měl být známý nejméně rok předem. Pravděpodobně to bude speciální požadavek varhaníků. Nicméně argument, že MHS PJ zveřejňuje podmínky nejdříve v průběhu července, kdy studenti už dávno ve školách nejsou a vrací se do nich až v září, častěji až v říjnu mi připadá více než logický. Teprve po svém návratu do školy začínají se svým profesorem studovat předepsaný repertoár pro nahrávku výběrového předkola, kterou musí odeslat nejpozději do 1. prosince a tím pádem se buď nestihnou do soutěže přihlásit, nebo pošlou nahrávku s nedostudovanou skladbou. Pro nejlepší mladé hudebníky mohou být motivací také lukrativní koncertní angažmá nejen v rámci České republiky, ale také v rámci zahraničí, což by pomohlo i publicitě soutěže mimo Českou republiku. Kateřina Javůrková uvedla, že se jí po vítězství na MHS PJ ozvalo ani ne 10% procent z anoncovaných organizací, agentur. Což je pochopitelné, když jednotliví pořadatelé nemají povinnost laureáta ke koncertu pozvat. Nicméně to vnímá jako jakési oklamání kandidáta, v čemž jí dávám za pravdu. V seznamu by měli být pouze ti pořadatelé a orchestry, kteří laureáty opravdu angažují, nejlépe napříč všemi obory a nehledě na umístění. „Nedělá to dobré jméno ani jim, ani Pražskému jaru.“, dodala Kateřina Javůrková. Zároveň upozorňuje na to, že přece není reálné, aby pozvali laureáty do následující sezóny, protože v květnu už je většina abonentních řad dávno hotová. I přes tyto drobné výtky mají všichni na MHS PJ skvělé vzpomínky, ať už se jedná o organizaci, či její atmosféru.

5 NÁVRHY ŘEŠENÍ

Není organizačně příliš náročné uspořádat hudební soutěž – MHS PJ by ale neměla chtít být jen jako běžná hudební soutěž, měla by mít ambice být spolu s festivalem jedinečnou hudební událostí v České republice s mezinárodním dosahem, který bude rezonovat nejen mezi soutěžícími a porotci, ale také mezi širší veřejností. Toho ale nikdy nedosáhne tím, že bude věci dělat tak, jak je dělala před 10 či 20 lety. Musí se neustále vyvíjet, sledovat a reagovat na trendy, které se v soutěžním světě objevují a hlavně se neustále zlepšovat a minimalizovat své slabé stránky. MHS PJ má skvělý potenciál se stát jedinečnou hudební událostí, jen je potřeba jej plně využít. Je řada věcí, které by se daly dělat. Prvním krokem by mohlo být ujasnění priorit a cílů soutěže a odpovědět si na otázky, jakým směrem směřuje a co vlastně chce soutěž dělat, co chce dokázat. Zatím mi to z její nynější strategie a komunikace směrem k cílovým skupinám není zcela jasné.

Podívejme se tedy znovu na slabé stránky a hrozby, které vzešly ze SWOT analýzy MHS PJ (viz. Tabulka 5). Jsem si vědoma toho, že je nutné vzít v potaz jak finanční, tak i personální možnosti MHS PJ, proto v tuto chvíli není možné navýšit hodnotu hlavních cen na úroveň např. soutěže ARD v Mnichově či dokonce Čajkovského soutěže v Moskvě, nebo zajistit management všem laureátům. Nicméně některé body se zlepšit dají i za stávající situace.

Tabulka 5 Slabé stránky a hrozby vycházející ze SWOT analýzy MHS PJ

Slabé stránky	Hrozby
<ul style="list-style-type: none">- malé povědomí o soutěži- nedostává se jí stejné pozornosti jako festivalu- marketing- chybí jasně daná strategii a cíle- závazek dalšího angažmá jako součást ceny- nedostatečné využití možností sociálních sítí a nových technologií	<ul style="list-style-type: none">- nezájem o účast- konzervativní charakter- málo pozornosti odborné i laické veřejnosti- malá finanční podpora z veřejných zdrojů

Podle mého názoru se zde opakují 3 základní skupiny problémů – *absence jasně strategie*, která by mohla pomoci i k získávání dalších finančních zdrojů, dále pak *mediální obraz soutěže*, do kterého bych zařadila PR a marketing soutěže, ohlasy z řad odborné i laické veřejnosti i využití nových technologií a v neposlední řadě také *ceny*, které souvisí především s neschopností soutěže garantovat koncertní vystoupení pro laureáty. Je jasné, že všechno se vším souvisí. Jasně daná strategie a plánování mohou pomoci ke zvýšení mediální i jiné pozornosti, která může být zajímavým artiklem pro potenciální dárce cen, či pro agentury, které se na základě toho začnou o soutěž zajímat.

5.1 Strategie

Nejprve bychom měli odpovědět na otázku, k čemu vlastně MHS PJ strategii potřebuje, k čemu jí bude, co by to mělo být a jaké by to mělo mít návaznosti. O strategii zde mluvím ve smyslu směřování soutěže i v jejím poslání. Podle Michaela Kaisera, bývalého ředitele J. F. Kennedy Center for the Performing Arts ve Washingtonu,⁸⁷ „ty organizace, které nemají jasně formulované poslání, mají potíže s vlastním řízením. Jednotliví zaměstnanci nebo členové správních rad mohou přijímat rozhodnutí, která jsou podle jejich přesvědčení pro dobro společnosti, ale která jsou v rozporu s činností jejich kolegů.“⁸⁸ Ano, jedná se zde o americký přístup nejen k uměleckým organizacím, jemuž je podřízeno veškeré rozhodování o organizaci i získávání financí pro jejich činnost, nicméně to neznámá, že si z tohoto přístupu nemůžeme v našich podmínkách něco odnést. Domnívám se, že jasné cíle ve směřování a chodu soutěže mohou pomoci k jejímu rozvoji a na jejich základech lze pak jednoduše stanovit priority a jednotlivé pracovní kroky.

V soutěžním řádu MHS PJ se píše, že „cílem soutěže je vyhledávání mladých talentovaných uměleckých osobností“,⁸⁹ tedy jinak řečeno, cílem je organizace soutěže jako takové. To MHS PJ splňuje již více než 70 let. Ale, vyhledávat mladé talentované umělecké osobnosti mohou dělat také agentury či školy, nebo když to přeženeme, i google. Je tedy vyhledávání mladých talentů dostačující? Co je tedy přidanou hodnotou soutěže? Jestliže nalezneme ty mladé

⁸⁷ Michael M. Kaiser. *Strategické plánování v umění: Praktický průvodce*. Praha: Institut umění – Divadelní ústav v Praze, 2009, chlopeč knihy.

⁸⁸ Michael M. Kaiser. *Strategické plánování v umění: Praktický průvodce*. Praha: Institut umění – Divadelní ústav v Praze, 2009, s. 17.

⁸⁹ Bod 1.5. In: MHS PJ. *Soutěžní řád*. 2015, s. 5.

talentované hudebníky, co to pro nás i pro ně znamená? Domnívám se, že se jedná o jedinečnou atmosféru soutěže, její jméno a prestiž, která může pomoci k dalšímu uměleckému rozvoji. Nicméně, podle mého názoru celý proces hledáním nekončí – ani pro mladého hudebníka, ani pro soutěž. Hudebník by měl mít vůli na sobě stále pracovat a rozvíjet se a soutěž by mu k tomu měla dát příležitost, stát se jakýmsi odrazovým můstkem pro jeho kariéru, tím, že se bude snažit zprostředkovávat kontakty s partnery. Toto tvrzení můžeme jistě aplikovat na jakoukoliv soutěž. Co ale odlišuje MHS PJ a jakoukoliv jinou soutěž od ostatních soutěží je způsob, jakým tohoto obecného cíle, strategie, nebo poslání dosáhne. Není možné zde předložit jednu „správnou“ strategii MHS PJ – tu bude muset vymyslet a schválit soutěžní komise v čele s ředitelem Pražského jara, co ale je ale možné, je navrhnout některé možné cesty, kterými by se MHS PJ mohla v budoucnu ubírat. U každé z těchto možností je pak nutné položit si otázky typu: Chce MHS PJ toto vůbec dělat? Má na to dostatek prostředků a kapacit? Co je prioritou MHS PJ v rámci dané strategie? Vyhovuje MHS PJ stav, v jakém se dílčí oblast soutěže (její marketing, práce s laureáty atd.) nachází? Pokud ne, co s tím můžeme udělat? Jaké kroky podniknout ke změně tohoto stavu? Dalším krokem je pak vytvoření strategií v konkrétních oblastech, jako je marketing a PR, práce s laureáty a se soutěžícími obecně, kterými se zabývám dále ve své práci.

MHS PJ má několik možností směřování a zde uvádím svůj úhel pohledu. MHS PJ může zůstat u svého dosavadního cíle – vyhledávat mladé talenty. Domnívám se však, že tento směr není dlouhodobě udržitelný vzhledem k velké konkurenci ostatních soutěží. MHS PJ může dále talenty nejen vyhledávat, ale také je podporovat v jejich činnosti. S touto strategií může souviset propagace laureátů (stream jednotlivých kol, rozhovory s nimi ad.), udělované koncertní příležitosti vyplývající z cen, nebo dokonce částečné manažerské zastoupení. MHS PJ se může také podílet na dalším rozvoji soutěžících i laureátů, pod čímž si můžeme představit již výše zmíněný bod o koncertních angažmá nebo také pořádání masterclass či jiných vzdělávacích kurzů pro mladé hudebníky zaměřené na kariérní či osobní růst (konkrétněji se tímto zabývám na s. 63). Mimo to se MHS PJ může zaměřit také na publikum, jeho vzdělávání, rozvoj jeho zájmu o soutěž či na jiné jeho další zapojení a angažovanost v rámci soutěže. Podle mého názoru by se tedy MHS PJ měla snažit především o kvalitní soutěžící, kvalitní porotu, kvalitní publikum, kvalitní ceny, kvalitní organizaci a kvalitní

propagaci nejen v lokálním, ale také a především v mezinárodním rozsahu. A to by mohla být strategie MHS PJ.

5.2 Mediální obraz soutěže

WFIMC ve svých doporučeních uvádí i následující body: „Každá soutěž je povzbuzována k tomu, aby zvýšila dopad svého působení na širokou veřejnost prostřednictvím doprovodných programů, jako jsou semináře, symposia nebo mistrovské kurzy. Každá soutěž by si měla vytvořit pozitivní vztah s médii k udržení silného profilu soutěže, svých laureátů, WFIMC a hudby obecně. Každá soutěž by se měla stát nedílnou součástí kulturního života komunity, ve které se koná.“⁹⁰ Toto klade velké požadavky na členské soutěže také v oblasti marketingu a PR. Soutěže by měly do své činnosti zapojit také publikum i širší veřejnost, která není na první pohled primární cílovou skupinou. Pozitivní vztah s médii je nutnou součástí dobré propagace soutěže. Poslední bod o nedílné součásti kulturního života komunity je, domnívám se, v Praze velmi obtížný, protože se jedná o kulturou přesycený trh. Nicméně i přes to by mělo být cílem, aby se o MHS PJ v Praze vědělo. Jaké jednotlivé kroky tedy může MHS PJ dělat pro kvalitní, zajímavý, dynamický mediální obraz jak svůj, tak i svých laureátů?

Základem je vytvoření dobrého marketingového plánu, který v rámci MHS PJ musí korespondovat také s marketingovým plánem festivalu, protože se jedná o jeden rozpočet. Všechny aktivity je třeba dobře načasovat i s ohledem na cílovou skupinu, které se to týká. Je také příhodné naplánovat si veškeré aktivity detailně a s předstihem, protože v rámci průběhu soutěže, tedy během nejvytíženějšího i na obsah stránek nejobjemnějšího období, již často není čas ani kapacita vymýšlet nové věci a zahrnovat je do tohoto marketingového plánu. Nicméně i tak nechejme částečně prostor náhodě a improvizaci, která nás může příjemně překvapit. I zde je podstatné zodpovědět si otázku, co je pro MHS PJ

⁹⁰ Bod 10.1 – 10.3: „Each competition is encouraged to heighten the impact of its discipline or disciplines on the general public through related programs, such as seminars, symposia, or master classes. Each competition shall establish positive relations with the media to help sustain a strong profile for the competitions, its winners, the WFIMC, and music in general. Each competition should become an integral part of the cultural life of the community in which it takes place.“ In: WFIMC. *Recommendations*. 2011, s. 6.

důležité, jakým směrem se chce vydat a koho oslovit. Domnívám se, že MHS PJ nemá zapotřebí ze sebe dělat reality show, ve které budeme sledovat jednotlivé soutěžící, jejich úspěchy i neúspěchy, které se mísí s jejich pocity zklamání či štěstí. Ano, je pravda, že něco takového by určitě soutěži mohlo přinést mnohem větší publicitu, ale za jakou cenu. Většina soutěžících by se asi v této roli cítila špatně a nevyhovovalo by jim to, čímž by měli zkažený celý dojem ze soutěže. To hlavní na soutěži je hudba a její interpretace, nicméně decentním způsobem informovat veřejnost o zákulisí soutěže není na škodu.

5.2.1 Vizualní stránka MHS PJ

Vizualní stránka jakékoliv společnosti či organizace je velice důležitá. Je to její prezentace, to, jak působí navenek, na potenciální cílovou skupinu. MHS PJ sjednocuje svůj vizuál s vizuálem festivalu. Tím dává jasně najevo úzký vztah s festivalem i to, že je vlastně jeho součástí. A to, se domnívám, je správně. MHS PJ by měla navenek působit moderně, svěže, dynamicky a to její vizualní stránka, kterou v současné době vytváří studio Dynamo design, splňuje. Všechny tiskové materiály jsou jednotné, čímž si MHS PJ udržuje kontinuitu a jednoduchou rozpoznatelnost mezi ostatními konkurenty.

Vizualní stránka není jen o tiskových materiálech či plakátech, ale také o všem, co MHS PJ zveřejňuje, v dnešní době především na internetu. MHS PJ by se mělo snažit o kvalitní zajímavé fotografie či videa i třeba ze zákulisí, které budou pořízené během zkoušek nebo během rozehrávání. Fotograf musí být v těchto případech velmi diskrétní, vždy se jednotlivých soutěžících ptát, jestli je může fotografovat. Pořízené fotografie či videa bych dávala soutěžícím volně k dispozici v co nejvyšší možné kvalitě. Je to pro ně nejen krásná vzpomínka na soutěž, ale také velmi praktický dárek, který v případě opravdu vydařených fotografií či videí mohou použít dále. Příkladem MHS PJ může být např. soutěž ARD v Mnichově, která nejen, že soutěžícím udělá skvělé portrétní fotografie, ale po skončení všech finálových kol uspořádá profesionální photo shoot se všemi laureáty, ze kterého vznikne společná fotografie těch nejlepších parametrů. Tu zveřejňují na svých webových stránkách, Facebooku i na bookletu CD, které vydávají. Všechny fotografie, tiskové materiály či rozhovory a dokonce i nahrávky jednotlivých kol předávají po skončení soutěže každému laureátovi pro jeho použití. Takovýto servis soutěžící velmi ocení.

I v pořizování fotografií je dobré myslet dopředu. Během roku totiž MHS PJ zveřejňuje mnoho příspěvků, ke kterým je vhodné přidat také nějakou fotografii.

Tyto fotografie by často měly být neutrální, univerzální či imagové. Doporučuji pořídit dostatek těchto fotografií během soutěže, ať má MHS PJ z čeho čerpat pro tyto příležitosti.

Mít v týmu kvalitního fotografa je tedy naprosto klíčové. Bohužel je to také velmi nákladné a MHS PJ ve svém rozpočtu nemá místo na fotografický servis od profesionála po celou dobu trvání soutěže. Tato situace by se dala vyřešit angažováním mladého schopného fotografa do týmu externistů, jehož úkolem by nebylo jen se starat o kandidáty, ale také dokumentovat průběh soutěže. Částečně by se tak mohl střídat s profesionálním fotografem, který je během MHS PJ najat na zahájení soutěže, finálová kola a na předávání cen. Další složkou, která by mohla MHS PJ pomoci k větší dynamičnosti především na sociálních sítích, je angažování jiného externisty, který by se zabýval grafikou, uměl pracovat s grafickými programy a mohl se starat o vizuální stránku příspěvků na Facebooku či Instagramu. Zadávat jednotlivé posty grafickému studiu je neekonomické a vzhledem k tomu, že MHS PJ má všechny grafické prvky včetně fontů k dispozici, mělo by být pro takového člověka jednoduché grafickou stránku příspěvku pro Facebook vytvořit. Facebook i Instagram soutěže by tak mohl být velmi dynamický a vizuálně zajímavý. Existuje tolik mladých lidí, kteří se fotografií či grafikou zabývají ve svém volném čase a dělají to jako koníčka. Proč tedy MHS PJ nedat do rukou mladých lidí, když jednou z cílových skupin právě mladí jsou?

5.2.2 MHS PJ na internetu

K nahlédnutí do zákulisí soutěže MHS PJ využívá své internetové stránky competition.festival.cz či své profily na sociálních sítích, které ke své propagaci může bezplatně používat. Během samotného konání soutěže v květnu jsou tyto kanály využívány na maximum a ani během mrtvé sezóny (měsíců, kdy se v souvislosti se soutěží nic neděje) by neměli být opomíjeni. Jsou to skvělé platformy, které díky svým nejrůznějším aplikacím nabízí různá využití, od obyčejného sdílení informací, přes vytváření událostí s možností zakoupení vstupenek, publikování videí, obrázků, fotografií, až po live streaming.

Mimo obsahu, který již MHS PJ na výše zmíněné kanály dává, bych viděla potenciál ve větším přiblížení soutěže publiku pomocí krátkých videí se soutěžícími, organizátory, porotci, korepetitory nebo také posluchači. Jak to vlastně na soutěži chodí? Co dělá obraceč? Jak vnímá soutěžící první setkání s jemu neznámým oficiálním korepetitorem soutěže? Kdo si při losování vytáhl to

všemi nechtěné číslo 1? Co dělá asistentka poroty? Jak vnímají posluchači různé interpretace stejných děl? Jaké to je pro korepetitory hrát stejnou skladbu 10 krát za sebou, ale pokaždé s někým jiným? Co si o finalistech myslí dirigent či členové orchestru? Nenudí se porotci, když musí v prvním kole poslouchat kolem 50 kandidátů? Jak se soutěžícím líbí v Praze? V dnešní době není těžké cokoli natočit, téměř každý mobilní telefon má již kvalitní kameru a existují uživatelsky jednoduché programy, ve kterých mohou videa jednoduše upravovat. Proč tedy něco takového nezařadit do strategického plánu pro sociální sítě?

Instagram by se mohl využít nejen pro zveřejňování fotografií, ale také pro v dnešní době velmi populární *Instagram Takeovers* či *Instagram Stories*. Instagram Stories umožňují zveřejňovat videa či fotografie a následně je také upravovat pomocí různých efektů. Uživatel k nim dokonce může přidat i text, či odkaz. Hlavním znakem je to, že videa či fotografie jsou sledovatelům k dispozici pouze po dobu 24 hodin a délka jednoho videa je 15 vteřin. Této aplikaci se využívá také během Instagram Takeovers, tedy „převzetí Instagramu“. Během jednoho dne sledujeme jednu osobu, která nějakým způsobem souvisí v našem případě s MHS PJ. Ta za pomoci Instagram Stories nechává nahlédnout do zákulisí soutěže, komentuje to a je takovým průvodcem soutěží. I zde by se mohly natáčet videa a kratičké rozhovory se soutěžícími či organizátory a informovat veřejnost o tom, co se právě teď na soutěži děje.

Bez sledujících je toto výše popsané snažení téměř k ničemu, proto je nutné je nějakým způsobem přilákat a nejlépe povzbudit k reakcím či aktivnímu chování na našich stránkách. Během soutěže informovat soutěžící i veřejnost o tom, že jsou tyto kanály používány a že je mohou využívat i oni. Povzbudit je k tomu, aby s MHS PJ sdíleli své zážitky ze soutěže, ze svého pobytu v Praze a nejlépe, aby k tomu připojili i hashtag #imcpraguespring, díky kterému se MHS PJ budou takovéto příspěvky lépe hledat a zároveň tím může vytvořit pocit sounáležitosti mezi soutěžícími i diváky, kteří tímto také mohou ukázat svůj zájem o soutěž. Pořadatelé mohou vybízet ke sledování těchto kanálů během registrace soutěžících, na webových stránkách či na nástěnkách, které jsou umístěny v místech konání soutěže.

Skvělou funkcí, kterou nyní Facebook umožňuje, je také živé vysílání. To MHS PJ poprvé využila v roce 2017 na vyhlášení výsledků jednotlivých kol. Kvalita zvuku a obrazu však nebyla na dobré úrovni, dokonce během streamování výsledků finálového kola v oboru housle došlo k výpadku a celé živé

vysílání se muselo zrušit. Důležité je tedy ověřit si kvalitu internetového připojení v místě, kde živé vysílání budete natáčet, dále je také dobré mít kvalitní zařízení, které zaručí dobrou kvalitu streamování – tímto jsou např. mobilní telefony apple. Není totiž nic horšího, než nekvalitní stream. Živé vysílání je možné také naplánovat a tím oznámit těm, kteří facebookovou stránku MHS PJ sledují, že se něco chystá a kdy se to chystá, a tak se video může dostat k širšímu okruhu lidí. Uživatelé pak s vysíláním počítají a sledují jej v přímém přenosu. Během něj video mohou také komentovat a reagovat na něj pomocí chatu. Tímto se zvyšuje interaktivita mezi pořadatelem soutěže a těmi, kteří se o ni zajímají.

Webové stránky jsou ze své podstaty více statické, a proto se využívají na závažnější obsah. Ten je většinou také lépe graficky zpracovaný a tím vypadají webové stránky více reprezentativně. Je zde prostor na delší články či rozhovory. MHS PJ je využívá ke zveřejňování výsledků i veškerých informací o soutěži. Na stránky je odkazováno také na Facebooku i Instagramu. V dubnu 2018 byly spuštěny nové webové stránky MHS PJ, které jsou přehledné, jednoduše se v nich hledá a jsou vizuálně nápadité. To je skvělá prezentace MHS PJ jak v rámci České republiky, ale také i v zahraničí. Osobně bych uvítala více článků i fotografií ze zákulisí soutěže, protože ne všichni, které by soutěž mohla zajímat, mají účet na Facebooku nebo Instagramu, proto je interakci s potenciálním posluchačem nutné umožňovat i na této platformě.

Jak jsem již uvedla, během konání soutěže se toho děje velké množství, bylo by proto chybou toho co nejvíce nezaznamenávat a nearchivovat pro účely pozdějšího zveřejnění. MHS PJ doporučuji získat dostatečné množství obsahu, který se dá použít i během období od července do března, kdy se v souvislosti se soutěží nic neděje. Zde znovu zdůrazním dobré plánování – i zaznamenání takového obsahu je nutné zařadit do strategického plánu, jinak nic nevytvoříte. Další způsob, jak naplnit tyto kanály obsahem v období klidu, je sledování laureátů a jejich úspěchů. MHS PJ k tomu mohou pomoci především sociální sítě, na kterých se může jednoduše o svých laureátech dozvědět nejnovější informace a kde může rovnou sdílet, komentovat či likovat jejich příspěvky. Nemyslím tím jejich osobní posty, ale ty příspěvky, které se týkají jejich kariéry. Nejen, že tímto MHS PJ získá jinak těžce vymyšlený obsah na své stránky, ale také tím laureátům dává najevo, že má z jejich úspěchů radost, že je podporuje a že na ně nezapomíná. Ti pak budou MHS PJ podporovat stejným způsobem a mohou tak přilákat pozornost svých sledujících k MHS PJ.

Existuje mnoho způsobů, jak využívat výše popsané kanály i jaký obsah na ně publikovat, nicméně v případě MHS PJ je krucální otázkou personální kapacita a s tím i jasně určená osoba, která má toto na starosti. Během konání soutěže na správu webových stránek a sociálních sítí nemá nikdo ze stálého organizačního týmu čas. Proto bych navrhovala angažovat spolupracovníka, třeba někoho z externistů, který by měl tuto agendu na starosti. Tento člověk by měl za úkol předem vytvořit plán obsahu a jeho realizace včetně harmonogramu publikování jednotlivých příspěvků. To vše by samozřejmě podléhalo dohledu někoho z organizačního týmu. Náklady na realizaci tohoto bodu by nemusely být větší než personální náklady na externistu, který je placen od hodiny a patřil by do týmu pomocníků soutěže tak jako tak.

5.2.3 MHS PJ reaching out (oslovuje)

Jestliže chceme, aby MHS PJ mělo dostatečnou pozornost veřejnosti, musí ji nějakým způsobem oslovit a snažit se být s ní v neustálém kontaktu. Kontakt zajišťuje především výše zmíněná aktivita MHS PJ na internetu. Jakými dalšími způsoby má ale MHS PJ oslovit a přilákat své cílové skupiny? Co by měla dělat pro to, aby se o ní psalo a média se o ni zajímala?

MHS PJ by měla mít vytvořenou databázi kontaktů z různých oblastí, kterým bude na základě emailové komunikace zasílat pro ně relevantní informace o soutěži. Jestliže bude chtít oslovit případné zájemce o účast v soutěži, v databázi si vyfiltruje adresy škol a podobných institucí, kterým pak zašle soutěžní podmínky a základní informace o soutěži. Domnívám se, že dosah tohoto typu zpráv by mohlo zvýšit zasílání těchto emailů přímo pedagogům v chystaném soutěžním oboru. Podobným způsobem může MHS PJ oslovovat také orchestry, pořadatele nebo i umělecké agentury, aby věděli, že soutěž vůbec existuje. Vyzývat je, aby se na soutěž přijeli podívat a případně jim zajistit i volné vstupenky na jednotlivá kola, především ale na finále. Tuto skupinu je dobré oslovit v souvislosti s potenciálními koncertními angažmá pro laureáty. V obou případech samozřejmě funguje nejlépe osobní kontakt, tedy i email s přímým oslovením. Co se ale týče formy, nevím, ke které se přiklonit. Zasílat emaily s přílohami a odkazy, nebo raději již graficky zpracované newslettery? Obě dvě formy mají své výhody i nevýhody a velmi často se stane, že i důležité emaily budou vyhodnoceny jako spam. V každém případě je ale vytvoření databáze velmi časově náročná a někdy až detektivní práce, kterou je nutné jednou za čas zopakovat a ověřit si, že emailové adresy v databázi jsou aktuální.

Nicméně účinnost a dosah emailové kampaně nemusí být a často ani není moc vysoký. Na druhou stranu bych ale tento způsob marketingu nepodceňovala a snažila se ho dělat zodpovědně, např. posílat emaily jen vybraným agenturám.

S propagací soutěže může také pomoci WFIMC, která kromě toho, že zveřejňuje detailní informace o soutěži na svých internetových stránkách, velmi často sdílí příspěvky soutěží na svém Facebooku, který má téměř 5 tis. sledujících z nejrůznějších odvětví, od soutěží, přes studenty a agentury. Dalším způsobem podobné spolupráce může být navázání kontaktu s mezinárodními spolky sdružujícími hráče na jednotlivé nástroje. Takovýmto příkladem může být International Horn Society, která s MHS PJ navázala kontakt v roce 2017 a na hornové soutěži uděluje dokonce i cenu – 1000 USD pro nositele 1. ceny v kategorii lesní roh. Spolků tohoto typu existuje více – např. International Double Reed Society, International Trumpet Guild ad.

V ideálním případě by MHS PJ měla mít také síť novinářů či kulturních publicistů, kteří se o ni budou zajímat. MHS PJ musí tedy novináře informovat o své činnosti, což dělá pomocí tiskových zpráv, které zasílá novinářům z databáze festivalu. Ti ale o soutěž ve větší míře zájem nejeví, ani i když je část každé tiskové konference festivalu věnována soutěži. S velkou pravděpodobností je zajímaví jen ta velká jména, která festival nabízí a soutěž, která je platformou k vyhledávání nových talentů s mezinárodním renomé, jim nestojí ani za zmínku. Jak tuto situaci tedy řešit? MHS PJ by mohla zkusit navázat kontakt s novináři přímo, oslovovat je zajímavými informacemi o porotcích i soutěžících. Oslovit ke spolupráci internetový portál OperaPlus nebo hudební magazíny a jejich internetové verze jako jsou Hudební rozhledy či Harmonie a ve spolupráci s nimi zveřejnit rozhovory se zahraničními i českými porotci i laureáty. Povzbudit novináře i zahraniční, kteří spolupracují s festivalem, aby o soutěži psali. Vždyť je to téměř vzrušující událost, kdy každý ze soutěžících přichází s jiným pohledem na skladbu a její interpretaci a přednáší ji pak s neskutečnou energií a záplem. Novináři se během soutěže mohou věnovat několika tématům, ať to jsou čeští účastníci, či převaha soutěžících z konkrétní země, nebo otázka doprovazečů, porotců, zastoupení různých interpretačních i technických škol. Mohou se zajímat o laureáty, co je přimělo se přihlásit na MHS PJ, odkud pochází, jaký je jejich příběh.

Ke spolupráci bych přizvala také studenty hudební vědy. Během soutěže mají možnost slyšet téměř 50 různých interpretací stejných děl, čímž dílo

dokonale poznají a cvičí si i soustředěný poslech skladeb. Během studia musí absolvovat praxi, proč by ji tedy nemohli plnit během MHS PJ jako její „reportéři“. Studentů by se mohlo zapojit i více a společně by mohli vytvářet jakýsi soutěžní blog, či soutěžní zpravodajství na kterém by mohli hodnotit jednotlivé výkony, popisovat průběh soutěže, ale také dělat rozhovory se soutěžícími nebo také s porotci ad. Výhoda tohoto konceptu by mohla být oboustranná, soutěž tím získá na publicitě a studenti získají praxi v psaní článků i v reportážní činnosti. MHS PJ je o mladých lidech, proto se mi zde spolupráce s mladými lidmi přímo nabízí. Ano, můžeme mít pochybnosti o kvalitě této spolupráce, přínos však bude určitě velký.

Velmi dobře propracovaný koncept krátkých reportáží, kterým by se MHS PJ mohla v částečné míře inspirovat, má soutěž ARD v Mnichově. Ta má po celou dobu konání k dispozici reportéra, který se svým štábem točí videa o průběhu soutěže, o zkoušení, o organizaci, o nových skladbách, o porotcích atd. Soutěž ARD má tu výhodu, že se jedná o soutěž zřizovanou Bavorským rozhlasem, který jí poskytuje veškeré technické zázemí, takže má k dispozici potřebné vybavení jak technické tak i personální. MHS PJ takovou výhodu bohužel nemá a tím pádem by si musel k této práci najímat externí dodavatele. Jedním z nich by mohl být i ČRo, nicméně ten spolupracuje s MHS PJ v rámci zpožděného streamingu druhého kola a přímým přenosem finále na jejich YouTube kanále a rozšíření spolupráce na každodenní reportáže nepovažuji za reálné. Tyto dvě služby a především přímý přenos finálových koncertů jsou klíčové k oslovení zahraničního publika a mohou sloužit také jako referenční nahrávky pro případné dárce cen. Videa na YouTube zůstávají, ale v několika případech muselo dojít k jejich vymazání z důvodů omezených práv na provozovací materiál. Domnívám se, že toto není přijatelné z několika důvodů. MHS PJ ztrácí záznam z finálových koncertů, tím také pozornost sledovatelů a v očích laureátů to vrhá špatné světlo na MHS PJ, protože pro ně to byla referenční nahrávka, kterou formou odkazu mohli využít ke své propagaci. V tomto případě bych navrhla zkusit navázat spolupráci s nakladatelstvím Bärenreiter, který v Čechách půjčuje většinu provozovacích materiálů a domluvila se s nimi na výjimce v licenci na umístění nahrávky na internet. Velmi pravděpodobně se nepodaří vyjednat absolutní práva, ale domnívám se, že by se o tom MHS PJ měla alespoň pokusit. Jedná se totiž také o její prezentaci.

Jednou ze základních potřeb jakéhokoliv umělce je publikum, protože teprve v reakci s ním se stává umělcem. Během prvního a druhého kola MHS PJ je návštěvnost velmi malá, prodá se vždy kolem 50 vstupenek. Ano, jedná se o velmi specifický typ koncertů, nicméně je velká škoda, že soutěžící, kteří přijeli z celého světa, musí hrát před téměř prázdným sálem. Jak tedy dostat diváky do sálů? Nejprve se musí o soutěži dozvědět, což by mohla zajistit distribuce plakátů nejen do hudebních škol a ZUŠ, ale také do dalších institucí, jako jsou knihovny či muzea. Samozřejmě, vidět vylepené plakáty lákající na soutěž po celém městě by bylo fantastické, nicméně na to v rozpočtu ani soutěže ani festivalu není místo. Informovat diváky o soutěži dostatečně dopředu je také jedna z možností, jak získat nové posluchače. Během finálových kol by diváci mohli mít možnost udělit cenu diváků, což by mohlo ztraktivnit koncerty, během kterých zazní čtyřikrát stejný program. U MHS PJ je ale toto komplikované vzhledem k rozdělení finále do dvou samostatných koncertů s různým publikem. Značnou část posluchačů by mohli tvořit také studenti hudebních škol, nicméně ti jsou v květnu velmi zaneprázdněni závěrečnými koncerty a zkouškami. Nefungují na ně tedy ani zlevněné či volné vstupenky. Jednou z možností, jak nalákat publikum na soutěž, by mohla být její prezentace jako události s téměř festivalovou atmosférou i třeba doprovodným programem, využít infostánku Pražského jara k prezentaci soutěže i soutěžících. Udělat ze soutěže „making music event“. Velmi smutně vnímám také nízkou účast a zájem publika o výsledky celé soutěže po druhém finálovém koncertě. Znovu se jedná o problém související s rozdělením finále do dvou koncertů, což bych ale neměnila. Jeden finálový koncert by se čtyřmi finalisty byl velmi dlouhý a namáhavý jak pro publikum, tak i pro doprovodný orchestr. Na soutěži Marie Canals v Barceloně byly výsledky vyhlášeny asi 20 minut po skončení koncertu a tohoto vyhlášení se zúčastnilo kolem 1000 lidí. Neskutečná atmosféra i dlouhotrvající potlesk pro vítěze. V tomto světle vyhlášení vítězů po téměř 45minutovém čekání před 20 lidmi na MHS PJ se nejeví jako zajímavé. Soutěž by se tedy měla pokusit o co nejrychlejší zpracování výsledků a měla by dostatečně informovat publikum o této výjimečné chvíli a povzbudit je k účasti na ní.

MHS PJ má v oblasti médií, marketingu a PR veliký potenciál, jen ho využít. Domnívám se, že jestliže bude MHS PJ důkladně pracovat na své propagaci na sociálních sítích i v rámci práce s publikem, není nutné platit inzerci

v různých zahraničních hudebních časopisech jako je Bachtrack nebo BBC Music Magazine, i když i to by jí jistě přineslo jistý mediální ohlas. Za klíčové považuji nasbírat dostatek materiálu během samotného konání soutěže, který pak bude možné zveřejnit na internetových stránkách či Facebooku soutěže v měsících, kdy se kolem soutěže nic neděje. Zároveň znovu připomenu důkladné plánování veškerých aktivit spojených s propagací soutěže, které může pomoci k rozšíření okruhu sledovatelů i publika. V celém výše uvedeném konceptu vidím ale jeden velký problém. Ve stálém týmu soutěže není nikdo, kdo by se její propagací či marketingem zabýval. Částečně toto dělá PR a marketingové oddělení festivalu, které se ale MHS PJ nemůže vzhledem ke svým aktivitám věnovat na 100%. Nakonec se tato činnost dělá nahodile, a to podle mě není rozhodně dostačující! Myslím si, že MHS PJ by si zasloužila mít alespoň na částečný úvazek někoho, kdo se její propagací a mediálnímu obrazu bude cíleně věnovat.

5.3 Ceny a další spolupráce

Každý soutěžící očekává, že v případě výhry obdrží nějakou cenu. V rámci hudebních soutěží to jsou kromě peněžních odměn, kterými se zde zabývat nebudu, také koncertní vystoupení a další angažmá, která hrají v životě umělce zásadní roli. MHS PJ není mezi hudebními soutěžemi výjimkou. Také ve svých Podmínkách uvádí relativně dlouhý seznam potenciálních koncertních příležitostí, které by svým laureátům měla zprostředkovat. To se ale neděje, dokonce někteří z laureátů žádné z těchto zveřejněných angažmá nedostanou (často kvůli vysokým nákladům spojených s dopravou) a některá angažmá se ani ze strany organizátorů nikdy nezrealizují. Toto vrhá špatné světlo nejen na toho daného pořadatele, ale také přímo na MHS PJ, která není schopná ohlášená koncertní vystoupení garantovat. Nehledě na to, že i na základě těchto vypsanych cen můžete přilákat, nebo na druhou stranu odradit, mnoho kvalitních soutěžících. Jak tedy přimět pořadatele, aby laureáty MHS PJ angažovali? Co může MHS PJ udělat pro to, aby i nabízená angažmá byla atraktivní?

Domnívám se, že v první řadě je nutné zlepšit či obnovit komunikaci se stávajícími dárci cen, která nyní funguje na bázi emailové korespondence. Dárcům cen je vždy s novoročním přáním zaslán email s informací o konající se soutěži a dále s otázkou, zda chtějí ve spolupráci pokračovat. Následuje email s pozváním zúčastnit se finálových kol a po soutěži email s výsledkovou listinou

s kontakty přímo na laureáty. Myslím, že takovýto kontakt je téměř zbytečný a nepřináší nic ani jedné ze zúčastněných stran. V tomto případě bych spíše vsadila na osobní kontakt, který je v této sféře velice důležitý. MHS PJ by se měla sejít s každým z dárců cen (a to platí i pro další partnery), zjistit, jestli soutěž vůbec sledují, jestli pro ně spolupráce má vůbec smysl a posléze se pokusit nastavit spolupráci, která by vyhovovala oběma stranám. Ideální by bylo uzavřít s nimi dohodu o spolupráci, která bude mít jasné parametry, že např. jednou za dva roky angažují jednoho z laureátů do své abonentní řady atd. a MHS PJ by měla usilovat o to, aby bylo rozdělení koncertů rovnoměrné mezi všechny laureáty a ne, že nositelé 2. a 3. cen se na žádném z nich neobjeví. To samozřejmě není vůbec jednoduché. Orchestry i koncertní pořadatelé jsou přehlčeni nabídkou mladých nadějných umělců. Proč by si měli vybrat právě někoho z laureátů MHS PJ? Všichni laureáti MHS PJ jsou mladí extrémně talentovaní lidé, kteří se neustále chtějí zlepšovat a radují se z každé příležitosti vystupovat a naučit se nový repertoár, velkou výhodou jsou i relativně nízké požadavky na honorář. To ostatně platí obecně pro laureáty jakékoliv soutěže. Laureát MHS PJ se od všech těchto hudebníků liší právě značkou Pražské jaro, která evokuje tradici, záruku kvality a minimálně v českém prostředí funguje skvěle i marketingově. Při nabízení laureátů je nutné zjistit, na co dávají jednotliví pořadatelé ve své dramaturgii důraz či zda mají i nějakou řadu pro mladé interprety, což by mohlo zvýšit šance na angažmá. Dále je nutné pořadatele přesvědčit o kvalitě daného laureáta. Ředitel Lisztovy klavírní soutěže v Utrechtu mi řekl, že pořadatel musí slyšet o vašem laureátovi alespoň 3krát od různých lidí, aby jej sám angažoval. To situaci ještě více komplikuje, nicméně pokud máte vytvořenou dostatečně velkou a pestrou síť partnerů, spolupracovníků a kontaktů, může to být velmi nápomocné i v těchto věcech.

Pro mezinárodní ohlas soutěže je důležité, aby se laureáti objevovali nejen na koncertech v České republice, i když to hraje významnou roli především u českých laureátů, ale také v zahraničí. Jedním způsobem, jak toho dosáhnout je vytvořit si síť poskytovatelů cen (koncertních vystoupení) po celém světě, kteří budou laureáty napříč udělenými cenami i národnostmi angažovat. Pak by se nemuselo stávat to, že to budou pouze čeští pořadatelé, kteří si vždy vyberou českého laureáta případně nikoho. Právě kvůli tomu by MHS PJ měla mít širokou síť kontaktů, pořadatelů, promotérů po celém světě, aby i laureáti z Koreji měli šanci na jednu z cen, v tomto případě by to mohl být koncert s jedním

z korejských orchestrů. Přínosem by to mělo být pro všechny strany. Laureát bude moci koncertovat, pořadatel nebude muset platit vysoké cestovní výlohy a MHS PJ se tímto bude prezentovat v Korejské republice. Vybudování této sítě není jednoduché a trvá dlouho. Proto je žádoucí na začátku vhodně vytipovat partnery, kteří by mohli mít o spolupráci zájem. WFIMC je organizací, která by v hledání potenciálních partnerů mohla pomoci. Sama má mnoho kontaktů na pořadatele po celém světě, a tak bych začala u ní a požádala jí, jestli by mohla MHS PJ takovéto kontakty zprostředkovat. Mimo jiné je přes ní velmi jednoduché spojit se s různými dalšími soutěžemi, se kterými může MHS PJ spolupracovat nebo se nechat inspirovat jejich aktivitami, či organizací. Dále se nabízí organizace, které jsou přidružené k WFIMC. Jedná se např. o Young Classical Artists Trust, která nejen že zastupuje mladé umělce a každý rok vybízí mnohé další, aby se ucházeli o místo v jejich rosteru⁹¹, ale také dbá na jejich vzdělávání v oblastech hudebního managementu, agenturní práce, či sebe prezentace⁹². Podobně vzdělává své soutěžící také Soutěž Franze Schuberta v Grazu, která v rámci soutěže organizuje kariérní den s konzultacemi a workshopy týkající se profese hudebníka.⁹³ Je to bonus, který může být pro mnohé soutěžící zajímavý i velmi přínosný. Dále by MHS PJ mohla navázat spolupráci s festivaly či jinými pořadatelí, kteří se zabývají výhradně mladými hudebníky, nebo mají minimálně koncertní řadu, která se jim věnuje. Takto to může být např. Davos Festival s podtitulem „young artists in concert“, nebo Konzerthaus Berlin se svými Espresso-Konzerte⁹⁴. Pražské jaro již několik let angažuje vítěze dirigentské soutěže v Besançonu k festivalovému debutu. Tuto dirigentskou soutěž pořádá tamní mezinárodní festival. Proč tedy nevyužít naší dosavadní spolupráce a nerozšířit jí na spolupráci oboustrannou, kdy i Mezinárodní hudební festival v Besançonu angažuje v rámci některého ze svých koncertů také laureáta MHS PJ?

Práce s mládeží je hlavním tématem, kterým se MHS PJ zabývá, a které má společné s mnoha organizacemi po celém světě, proto by bylo více než vhodné s některými z nich navázat spolupráci. Nabízí se např. Hudební mládež,

⁹¹ In: „YCAT Artists“ [online]. *ycat*. [cit. 20. dubna 2018]. Dostupné z: <https://ycat.co.uk/ycat-artists/>.

⁹² In: „Sounding Board“ [online]. *ycat*. [cit. 20. dubna 2018]. Dostupné z: <https://ycat.co.uk/sounding-board/>.

⁹³ In: „Competition“ [online]. *Franz Schubert und die Musik der Moderne*. [cit. 20. dubna 2018]. Dostupné z: <http://schubert.kug.ac.at/competition/?lang=en>.

⁹⁴ In: „Espresso-Konzerte“ [online]. *Konzerthaus Berlin*. [cit. 20. dubna 2018]. Dostupné z: <https://www.konzerthaus.de/de/espresso-konzerte>.

kteřá je mezinárodní organizací s pobočkou i v České republice, se kterou by se dalo spolupracovat na koncertních vystoupeních třeba po vzoru soutěže ARD v Mnichově, která pro své laureáty pořádá třítýdenní turné, během kterého cca 6 laureátů z minulých let společně nastuduje koncertní program, se kterým následně vystupují po bavorských koncertních sálech i školách.⁹⁵ Tato spolupráce by se nemusela omezit jen na Českou republiku, ale mohla by být na mezinárodní úrovni právě díky mateřské organizaci Jeunesses Musicales International. Jsou to také hudební školy, které by mohly být v určité míře partnerem MHS PJ. V pražském prostředí by se mohlo jednat především o HAMU, Pražskou konzervatoř a Gymnázium a Hudební školu hl. m. Prahy, které by mohli laureáty zvat např. k masterclass či jinak organizačně spolupracovat s MHS PJ.

⁹⁵ In: „Preisträger Im Konzert“ [online]. *Internationaler Musikwettbewerb der ARD München*. [cit. 20. dubna 2018]. Dostupné z: <https://www.br.de/ard-musikwettbewerb/festival/index.html>.

6 ZÁVĚR

Mezinárodní hudební soutěže jsou skvělou příležitostí pro mladé hudebníky představit se nejširšímu možnému publiku. Soutěží je mnoho a je těžké je zmapovat či vůbec zařadit do různých kategorií. Každá soutěž je specifická ať už svým repertoárem, svou strukturou nebo udělovanými cenami. Je to především WFIMC, která klade velký důraz a vyžaduje co možná největší objektivitu v tak subjektivním odvětví, jakým hudební soutěže jsou. Základ vidí ve výběru vhodných a kompetentních porotců. Každá soutěž má také různé možnosti co se týče práce s laureáty. U mnoha soutěží můžeme mimo peněžní ceny pozorovat také tendenci poskytování uměleckého managementu svým laureátům. Znovu ale jde o individuální možnosti jednotlivých soutěží.

MHS PJ je soutěží s bohatou tradicí i historií. Byla založena v roce 1947 Rafaelem Kubelíkem jako součást stejnojmenného festivalu, který vznikl o rok dříve. Již od svého počátku byla soutěž určena pro mladé, začínající umělce, pro které byla odrazovým můstkem k jejich další kariéře. MHS PJ je soutěží multioborovou a každý rok je vypsána pro dva obory, které se pravidelně střídají. Dnes soutěž každoročně otevírá dveře mladým hudebníkům ve věku do 30 let v oborech violoncello, flétna, fagot, lesní roh, hoboj, trubka, klarinet, klavír, housle, cembalo a varhany. Za více než 70 let existence prošli soutěží stovky umělců, kteří se později stali renomovanými umělci své doby. Mezi laureáty Soutěže Pražské jaro patří Mstislav Rostropovič (1950), John Galway (1968), Štefan Margita (1986), Dagmar Pecková (1986), Ivan Ženatý (1987), Radek Baborák (1992), Giovanni Bellucci (1993), Gábor Boldoczki (1997), Pavel Šporcl (1997), Václav Vonášek (2002), Julian Sommerhalder (2003), Ivo Kahánek (2004), Pavel Haas Quartet (2005), Tomáš Jamník (2006), Krzysztof Urbanski (2007), Jean Rondeau (2012), Victor Julien-Laferrrière (2012), Kateřina Javůrková (2013) a další. Se soutěží se pojí také další významní umělci, kteří usedli do porotcovských křesel. Jedná se např. o Davida Oistracha (housle, 1947), Václava Holzknechta (klavír, 1948, 1957, 1958, 1963, 1973, 1988), Mstislava Rostropoviče a Paula Torteliera (violoncello, 1955), Lva Oborina (klavír, 1948, 1957) Eugene Lista (klavír, 1963), Rafaela Kubelíka (dirigování, 1990), Josefa Suka (housle, 1992, 1997, 2003) Rudolfa Firkušného a Lazara Bermana (klavír, 1993), Zuzanu Růžičkovou (cembalo, 1994, 1999, 2005), Wolfganga Rihma a Salvatore Sciarrina (skladba, 1995) či Phiipa Jonese (trubka 1997).

MHS PJ je nejvýznamnější hudební interpretační soutěží na poli klasické hudby v České republice. V mezinárodním měřítku sice takové jméno nemá, ale v konkurenci jiných mezinárodních soutěží má výhodu ve skvělé lokalitě a skvělé organizaci a přístupu k porotcům i laureátům během soutěže. V čem naopak zaostává, je její mediální obraz a získávání koncertních angažmá pro své laureáty. To, že nemá vlastního sponzora a je finančně závislá na svém organizátorovi MHF Pražské jaro, může být také jedním ze zásadních problémů do její budoucnosti. Vlastní sponzor by jí mohl přidat na prestiži i na mediálním zájmu, či by jí mohl pomoci s pozváním známých umělců do porot. Soutěže již v dnešní době nejsou pouze o organizování soutěže pro soutěž, ale také a hlavně o získávání zkušeností, kontaktů a následných koncertních angažmá, které mohou laureátům pomoci později i k mezinárodní kariéře. Je tedy důležité, aby si tento trend uvědomila i MHS PJ. Možností, jakým způsobem by se mohla do budoucna vyvíjet, je zde opravdu mnoho, jen je nutné i zde stanovit si priority a začít na jejich plnění intenzivně pracovat. Základem je vytvoření sítě kontaktů od pořadatelů přes umělecké agentury až po promotéry po celém světě a soustavná komunikace s nimi. Informovat je o průběhu soutěže i o úspěších laureátů, a pokud je to jen trochu možné, osobně se s nimi scházet. Pro další práci s laureáty nemá MHS PJ dostatečnou kapacitu (ani personální, ani finanční), aby se jim mohlo věnovat na 100% a rozvíjet jejich kariéru. Ihned po skončení jedné soutěže se organizační tým musí věnovat přípravě soutěže další. Co by ale mělo být v jejich silách je vytvoření sítě kontaktů po celém světě. Vytvářet partnerství s dalšími soutěžemi, dávat o sobě vědět i uměleckým agenturám a organizátorům koncertů a tím se snažit o co největší mezinárodní ohlas, který může vést dalším třeba i lukrativnějším kontaktům, laureátům, porotcům. Domnívám se, že MHS PJ by po své nyní již 70-ti leté tradici měla mít minimálně srovnatelný věhlas, jako má festival, který ji pořádá, aby si lidé, když slyší Pražské jaro, vybavili nejen ten známý festival, ale také soutěž, která je jeho neodmyslitelnou součástí. Aby bylo jasné, že značka Pražské jaro nestojí jen za festivalem, ale i za soutěží.

7 POUŽITÁ LITERATURA

„About" [online]. *Musicalchairs*. [cit. 22. prosince 2017]. Dostupné z: <https://www.musicalchairs.info/about/>.

„Application form" [online]. *Paderewski Piano Competition*. [cit. 30. prosince 2017]. Dostupné z: <http://konkurspaderewskiego.pl/en/application-form/>.

„Awards" [online]. *The XVI International Tchaikovsky Competition*. [cit. 30. prosince 2017]. Dostupné z: <http://tchaikovskycompetition.com/en/awards/>.

BR klasik. „ARD-Musikwettbewerb" [online]. *Internationaler Musikwettbewerb der ARD München*. [cit. 27. prosince 2017]. Dostupné z: <https://www.br.de/ard-musikwettbewerb/index.html>.

„Ceny" [online]. *Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z: <https://festival.cz/soutez/pro-soutezici/ceny/>.

„Competition" [online]. *Franz Schubert und die Musik der Moderne*. [cit. 20. dubna 2018]. Dostupné z: <http://schubert.kug.ac.at/competition/?lang=en>.

„Competitions" [online]. *Musicalchairs*. [cit. 22. prosince 2017]. Dostupné z: <https://www.musicalchairs.info/competitions>.

„Competitors" [online]. *The 17th International Fryderyk Chopin Piano Competition*. [cit. 3. března 2018]. Dostupné z: <http://chopincompetition2015.com/competitors?etap=23&country=0>.

„Die Jury-Ordnung" [online]. *Internationaler Bach-Wettbewerb Leipzig*. [cit. 28. prosince 2017]. Dostupné z: <http://www.bachwettbewerbbleipzig.de/de/bach-wettbewerb/die-jury-ordnung>.

„Die Preisträger des Bach-Wettbewerbs 2018" [online]. *Internationaler Bach Wettbewerb Leipzig*. [cit. 3. března 2018]. Dostupné z: <http://www.bachwettbewerb-leipzig.de/de/bach-wettbewerb/die-preistr%C3%A4ger-des-bach-wettbewerbs-2016>.

„Espresso-Konzerte" [online]. *Konzerthaus Berlin*. [cit. 20. dubna 2018]. Dostupné z: <https://www.konzerthaus.de/de/espresso-konzerte>.

fb [František Bartoš]. „Nad nezdarem jedné soutěže". *Tempo* – XIX – 9-10. Červenec 1947, s. 308 – 309.

„Festival Pražské jaro / Prague Spring Festival" [online]. *Facebook*. [cit. 22. ledna 2018]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/PrazskeJaro/>.

Václav Holzknecht. *Běh za slávou čili o soutěžích aneb co s tím*. Praha: Supraphon, 1971, 145 s.

„imcpraguespring" [online]. *Instagram*. [cit. 22. ledna 2018]. Dostupné z: <https://www.instagram.com/imcpraguespring/>.

JAMU. *24. ročník Mezinárodní soutěže Leoše Janáčka v Brně*. 2017, 6 s.

Michael M. Kaiser. *Strategické plánování v umění: Praktický průvodce*. Praha: Institut umění – Divadelní ústav v Praze, 2009, 146 s.

Miroslav Karlíček a kol. *Základy marketingu*. Praha: Grada Publishing, 2013, 255 s.

„Keep Up With The Play" [online]. *Michael Hill International Violin Competition*. [cit. 3. března 2018]. Dostupné z: <http://www.violincompetition.co.nz/2017-competition/keep-up-with-the-play/>.

Lenka Kobzová. *Kvartetní koncerty v Brně v letech 1918-1945*. Diplomová magisterská práce. Masarykova univerzita 2014, 143 s.

„Koncerty Českého rozhlasu“ [online]. *YouTube*. [cit. 22. ledna 2018]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/channel/UCWC0abr78zGab1CJhlaYX8A>.

„List of classical music competitions“ [online]. *Wikipedia*. [cit. 22. prosince 2017]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_classical_music_competitions.

Brigit Mandel. *PR im Kunst und Kultur*. Bielefeld: transcript Verlag, 2012, 234 s.

Antonín Matzner a kol. *Šedesát Pražských jar*. Praha: Pražské jaro ve vydavatelství Togga, 2006, 473 s.

„Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro“ [online]. *Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z: <http://competition.festival.cz/>.

MHS PJ. *Koncerty laureátů*. 2018, 26 s.

MHS PJ. *Počty kandidátů od r 1991*. 2018.

MHS PJ. *Podmínky 2018*. 2017, 7 s.

MHS PJ. *Soutěžní řád*. 2015, 27 s.

MHS PJ. *Výsledky 2016*. 2016, 8 s.

„Podmínky“ [online]. *Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z: <https://festival.cz/soutez/pro-soutezici/podminky/>.

Radek Poláček. „Kubelík, Jan“ [online]. *Český hudební slovník osob a institucí*. [cit. 15. ledna 2018]. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1500.

„Prague Spring International Music Competition" [online]. *Facebook*. [cit. 22. ledna 2018]. Dostupné z: https://www.facebook.com/PragueSpringCompetition/?ref=aymt_homepage_panel.

„Pražské jaro" [online]. *Mezinárodní hudební festival Pražské jaro*. [cit. 22. ledna 2018]. Dostupné z: <https://festival.cz/>.

Pražské jaro 1947: Festivalový sborník. Praha. 1946, 152 s.

„Preisträger Horn" [online]. *Internationaler Musikwettbewerb der ARD München*. [cit. 3. března 2018]. Dostupné z: <https://www.br.de/ard-musikwettbewerb/preistraeger/preistraeger-pdf120.html>.

„Preisträger Im Konzert" [online]. *Internationaler Musikwettbewerb der ARD München*. [cit. 20. dubna 2018]. Dostupné z: <https://www.br.de/ard-musikwettbewerb/festival/index.html>.

„Preselection" [online]. *International Violin Competition Premio Paganini*. [cit. 30. prosince 2017]. Dostupné z: <http://www.premiopaganini.it/en/content/preselection>.

„Presentation of the competition" [online]. *56th Besançon International Competition for Young Conductors*. [cit. 30. prosince 2017]. Dostupné z: <https://www.festival-besancon.com/en/competition/>.

„Prizes" [online]. *Michael Hill International Violin Competition*. [cit. 30. prosince 2017]. Dostupné z: <http://www.violincompetition.co.nz/2017-competition/prizes/>.

„Prizes" [online]. *The 17th International Fryderyk Chopin Piano Competition*. [cit. 30. prosince 2017]. Dostupné z: <http://chopincompetition2015.com/winners>.

„Sounding Board" [online]. *ycat*. [cit. 20. dubna 2018]. Dostupné z:
<https://ycat.co.uk/sounding-board/>.

„Soutěž" [online]. *Slovník spisovného jazyka českého* [cit. 20. prosince 2017].
Dostupné z:
<http://ssjc.ujc.cas.cz/search.php?hledej=Hledat&heslo=sout%C4%9B%C5%BE&sti=EMPTY&where=hesla&hsubstr=no>.

„Videa Prague Spring International Music Competition" [online]. *Facebook*. [cit. 21. dubna 2018]. Dostupné z:
<https://www.facebook.com/PragueSpringCompetition/videos/10158833943185434/>.

„Vorstand" [online]. *Kulturpolitische Gesellschaft*. [cit. 11. února 2018].
Dostupné z: <http://www.kupoge.de/vorstand.html>.

WFIMC. *Annual Book 2017*. 2017, 94 s.

WFIMC. „Competitions" [online]. *World Federation of International Music Competitions*. [cit. 20. prosince 2017]. Dostupné z:
<http://www.wfimc.org/Webnodes/en/Web/Public/Competitions>.

WFIMC. „Home" [online]. *World Federation of International Music Competitions*. [cit. 22. prosince 2017]. Dostupné z:
<http://www.wfimc.org/Webnodes/en/Web/Public/Home>.

WFIMC. *Recommendations*. 2011, 7 s.

WFIMC. *Statutes*. 2016, 19 s.

WFIMC. „The Federation" [online]. *World Federation of International Music Competitions*. [cit. 20. prosince 2017], Dostupné z:
<http://www.wfimc.org/Webnodes/en/Web/Public/Federation>.

„YCAT Artists" [online]. *yca*t. [cit. 20. dubna 2018]. Dostupné z:
<https://ycat.co.uk/ycat-artists/>.

YCAT [online]. 2017 [cit. 20. prosince 2017]. Dostupné z: <https://ycat.co.uk/>.

Young Concert Artists, Inc. [online]. 2017 [cit. 20. prosince 2017]. Dostupné z:
<http://www.yca.org/>.

8 PŘÍLOHY

8.1 Příloha č. 1 – Soutěže sdružené ve WFIMC

Alessandria	„Michele Pittaluga“ International Guitar and Composition Competitions „Premio Città di Alessandria“
Auckland	Michael Hill International Violin Competition
Augsburg	International Violin Competition Leopold Mozart
Banff	Banff International String Quartet Competition
Barcelona	Maria Canals International Piano Competition Barcelona
Beijing	Beijing International Music Competition
Belgrade	International Jeunesses Musicales Competition
Bergen	International Edvard Grieg Piano Competition
Berlin	International Max Rostal Competition for Violin and Viola
Besançon	Concours International de Jeunes Chefs d´Orchestre
Bolzano	Ferruccio Busoni International Piano Competition
Bonn	International Telekom Beethoven Competition Bonn
Bratislava	J. N. Hummel International Piano Competition
Brescia	International Violin Competition „Città di Brescia“
Brussels	Queen Elisabeth Competition
Bucharest	George Enescu International Competition
Bucharest	International Grand Prix of Romania „Trophaeum Artis Cantorum“
Budapest	Solti International Conducting Competition
Bydgoszcz	International Paderewski Piano Competition
Calgary	Honens International Piano Competition
Chartres	Concours International d´Orgue „Grand Prix de Chartres“
Cleveland	Cleveland International Piano Competition
Cologne	International Music Competition Cologne
Dortmung	International Schubert-Competition Dortmund
Dublin	Dublin International Piano Competition
Düsseldorf	Aeolus International Competition for Wind Instruments
Eindhoven	TROMP International Percussion Competition
Épial	Concours International de Piano d´Épinal
Fort Worth	Van Cliburn International Piano Competition
Geneva	Concours de Genève
Genoa	International Violin Competition „Premio Paganini“
Glasgow	Scottish International Piano Competition
Graz	International Competition „Franz Schubert and Modern Music“

Hachioji	Gaspar Cassado International Violoncello Competition
Hamamatsu	Hamamatsu International Piano Competition
Hamamatsu	Mt. Fuji International Opera Competition of Shizuoka
Hannover	Josef Joachim International Violin Competition Hannover
Harbin	Alice & Eleonore Schoenfeld International String Competition
Helsinki	International Maj Lind Piano Competition
Helsinki	International Jean Sibelius Violin Competition
Helsinki	Mirjam Helin International Singing Competition
's-Herogenbosch	International Vocal Competition 's-Hertogenbosch
Hong Kong	Hong Kong International Piano Competition
Indianapolis	International Violin Competition of Indianapolis
Istanbul	Concours International de Piano – Istanbul Orchestra 'Sion
Jaén	International Piano Competition Prize „Jaén“
Jeju	Jeju International Brass & Percussion Competition
Katowice	Gregorz Fitelberg International Competition for Conductors
Katrineholm	Swedish International Duo Competition
Kennett Square	Longwood Gardens International Organ Competition
Kiev	International Competition for Young Pianists in Memory of Vladimir Horowitz
Kobe	Kobe International Flute Competition
Leeds	Leeds International Piano Competition
Leipzig	International Johann Sebastian Bach Competition
Lichtenberg/Hof	International Violin Competition Henri Marteau
Los Angeles	Primose International Viola Competition
Ludwigslust	International J. M. Sperger Competition for Double Bass
Luxembourg	International Percussion Competition Luxembourg
Lyon	Concours international de musique de chambre Lyon
Manchester	RNCM James Mottram International Piano Competition
Markneukirchen	Markneukirchen International Instrumental Competition
Melbourne	Melbourne International Chamber Music Competition
Miami	Dranoff International 2 Piano Competition
Montréal	Canadian International Organ Competition
Montréal	Concours musical international de Montréal
Monza	Rina Sala Gallo International Piano Competition
Moscow	International Tchaikovsky Competition
Munich	ARD International Music Competition
Ningbo	China International Vocal Competition
Norrköping	Wilhelm Stenhammar International Music Competition
Odense	Carl Nielsen International Competitions

Orléans	Concours international de piano d'Orléans
Osaka	Osaka International Chamber Music Competition
Oslo	Queen Sonja International Music Competition
Paris	Concours Long-Thibaud-Crespin
Parma	Arturo Toscanini International Conducting Competition
Pinerolo	International Chamber Music Competition „Pinerolo e Torino-Città metropolitana“
Porcia	International Competition „Città di Porcia“
Poznan	International Henryk Wieniawski Violin Competition
Prague	Prague Spring International Music Competition
Pretoria	Unisa International Music Competition
Qingdao	China International Violin Competition
Reggio Emilia	„Premio Paolo Borciani“ International String Quartet Competition
Rio de Janeiro	BNDES International Piano Competition of Rio de Janeiro
St.-Maurice	Concours International pour Orgue Saint-Maurice d'Agaune
St.-Petersburg	Elena Obraztsova International Competition of Young Opera Singers
Salzburg	International Mozart Competition Salzburg
Santander	Paloma O'Shea Santander International Piano Competition
Sendai	Sendai International Music Competition
Seoul	Seoul International Music Competition
Shenzhen	China Shenzhen International Piano Concerto Competition
Sion	Concours International de Violon Tibor Varga Sion Valais
Sydney	Sydney International Piano Competition of Australia
Takamatsu	Takamatsu International Piano Competition
Tbilisi	Tbilisi International Piano Competition
Tel Aviv	The Arthur Rubinstein International Piano Master Competition
Thessaloniki	„Giorgos Thymis“ International Piano Competition
Tokyo	International Oboe Competition of Japan
Tokyo	International Organ Competition Musashino – Tokyo
Tokyo	Tokyo International Organ Competition for Conducting
Tongyeong	Insagyun Competition
Toulouse	Concours international de chant de Toulouse
Tromsø	Top of the World International Piano Competition
Trondheim	Princess Astrid International Music Competition
Trondheim	Trondheim International Chamber Music Competition
Utrecht	Internationale Franz Liszt Piano Competition
Valencia	Valencia International Piano Competition „Premio Iturbi“
Vercelli	Gian Battista Viotti International Music Competition
Vevey	Concours International de Piano Clara Haskil

Vienna	International Beethoven Piano Competition Vienna
Vienna	International Fritz Kreisler Competition for Violin
Vilnius	International M. K. Čiurlionis Piano and Organ Competition
Viña del Mar	International Musical Competition „Dr. Luis Sigall“
Warsaw	International Fryderyk Chopin Piano Competition
Warsaw	Witold Lutosławski International Cello Competition
Weimar	International Franz Liszt Piano Competition
Xiamen	China International Piano Competition
Yerevan	The Khachaturian International Competition
Zagreb	International „Vaclav Huml“ Violin Competition
Zurich	Concours Géza Anda
Zwickau	International Robert Schumann Contest for Pianists and Singers

8.2 Příloha č. 2 – Soutěžní řád MHS PJ

PRAŽSKÉ JARO Mezinárodní hudební soutěž

člen Světové federace mezinárodních hudebních soutěží v Ženevě

SOUTĚŽNÍ ŘÁD

I. ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

- 1) Vyhlášovatelem Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro (dále jen „soutěž“) je Pražské jaro, o.p.s. se sídlem v Praze 1, Hellichova 18 (dále jen „vyhlášovatel“). Soutěž se koná jednou ročně v období měsíců dubna a května v místech určených vyhlášovatelem. Soutěž se řídí tímto soutěžním řádem a pro každý ročník vyhlášenými soutěžními podmínkami.
- 2) Soutěžní podmínky jsou vyhlášovány vždy v polovině kalendářního roku, který předchází roku konání soutěže a obsahují vymezení předmětu soutěže, lhůty soutěže, výši cen a další soutěžní podmínky pro daný ročník. Jsou dostupné v sídle vyhlášovatele a dále jsou šířeny hromadnými sdělovacími prostředky a internetovou sítí.
- 3) Vyhlášovatel zřizuje soutěžní komisi a dále pak porotu soutěže, která posoudí splnění soutěžních podmínek a provede zhodnocení a ocenění soutěžních výkonů.
- 4) Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro je víceoborovou soutěží střídající v jednoletých intervalech různé hudební obory.
- 5) Cílem soutěže je vyhledávání mladých talentovaných uměleckých osobností.

II. POROTA

- 1) Porotu soutěže tvoří vynikající umělci a odborníci z celého světa. Porota musí mít nejméně 7 členů. Zastoupení členů z pořadající země v porotě je zásadně menšinové.
- 2) Předsedu a členy poroty jmenuje a odvolává ředitel vyhlášovatele na návrh soutěžní komise. Na prvním jednání zvolí porota ze svých členů jednoho místopředsedu. Je-li předsedou poroty člen ze zahraničí, musí být místopředsedou člen z pořadající země, je-li předsedou člen z pořadající země, musí být místopředsedou člen ze zahraničí. Jméno místopředsedy musí být zveřejněno před začátkem soutěžních vystoupení I. kola.

- 1) Poklesne-li počet členů poroty z důvodu náhlé absence některého z porotců pod minimální počet stanovený v čl. II. odst. 1 soutěžního řádu, je operativně jmenován nový člen poroty přímo ředitelem.
- 2) Složení poroty musí být zveřejněno nejpozději před zahájením soutěže.
- 3) Předseda i členové poroty jsou povinni se seznámit před zahájením soutěže s jejím soutěžním řádem a podmínkami a jsou povinni se jimi řídit po celou dobu soutěže.
- 4) Výkonnými orgány poroty jsou tajemník soutěže (dále jen „tajemník“) a jeho zástupce, kteří jsou zaměstnanci vyhlášovatele nebo jsou v jiném obdobném smluvním vztahu k vyhlášovateli. V souladu se soutěžním řádem a soutěžními podmínkami zajišťují průběh soutěže, účastní se všech jednání poroty bez hlasovacího práva a jsou jejími rozhodnutími vázáni.
- 5) Jednání poroty řídí její předseda, v jeho nepřítomnosti jej zastupuje místopředseda. V souladu se soutěžním řádem, soutěžními podmínkami a denním rozvrhem soutěže stanoví předseda program jednání poroty.
- 6) Tajemník zajišťuje zveřejnění výsledků a rozhodnutí poroty.
- 7) Porota vyslechne, posoudí a ocení výkony všech kandidátů přijatých do soutěže, a to v rozsahu stanoveném soutěžními podmínkami a tímto soutěžním řádem. Porota má právo určit pro soutěžní vystoupení jednotlivé části skladeb. Do průběhu soutěžních vystoupení nezasahuje, v případě překročení časového limitu stanoveného soutěžními podmínkami může předseda poroty soutěžní vystoupení ukončit.
- 8) Porota přijímá rozhodnutí výhradně na svých jednáních. O všech otázkách rozhoduje porota hlasováním prostou většinou. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy, v jeho nepřítomnosti místopředsedy.
- 9) Členové poroty jsou povinni účastnit se jednání poroty. Jednání mohou být přítomni: předseda správní rady vyhlášovatele nebo jím určený jiný člen správní rady, předseda soutěžní komise a ředitel vyhlášovatele. Všichni účastníci jednání jsou povinni zachovávat mlčení o obsahu jednání poroty.
- 10) Jednání poroty jsou neveřejná. Zápis z jednání pořizuje tajemník nebo jeho zástupce, ověřuje předseda poroty.

III. PRŮBĚH SOUTĚŽE

- 1) Soutěž má tři kola. Výběrové předkolo je stanoveno soutěžními podmínkami. Maximální počet kandidátů je ve všech 3 kolech určen soutěžními podmínkami. Soutěžní vystoupení jsou veřejná ve všech 3 kolech.
- 2) Po zahájení soutěže se provede vylosování kandidátů k soutěžním vystoupením a případně vylosování soutěžního repertoáru. Účast kandidátů při losování je povinná. Pořadí soutěžních vystoupení vylosované pro I. kolo zůstává v platnosti pro II. a III. kolo.

- 3) Kandidát je povinen se dostavit v čase, který bude oznámen před konáním každého kola, do místa, kde se soutěž koná a ohlásit se u vyhlášovatele.
- 4) Členové poroty nebudou v průběhu soutěže poskytovat kandidátům ani jejich prostředníkům informace ani konzultace týkající se soutěže. Porušení tohoto ustanovení může být považováno za důvod k odvolání člena poroty.
- 5) Ustanovení čl. III. odst. 4) soutěžního řádu neplatí u kandidátů poté, co jejich aktivní účast v soutěži byla ukončena. Těmto kandidátům budou vyhlášovatelem soutěže zprostředkovány konzultace s porotou.
- 6) Nedostaví-li se kandidát k losování a soutěžnímu vystoupení včas, považuje se za vyřazeného ze soutěže. Na návrh poroty může ředitel vyhlášovatele výjimečně rozhodnout, že kandidát může v soutěži pokračovat.
- 7) Rozhodne-li porota soutěže, že kandidát porušil závažným způsobem soutěžní podmínky nebo soutěžní řád, je kandidát ze soutěže vyřazen.

IV. HODNOCENÍ A OCENĚNÍ SOUTĚŽNÍCH VYSTOUPENÍ

- 1) Členové poroty posuzují soutěžní vystoupení objektivně podle svého nejlepšího svědomí a odborných kritérií bodovým ohodnocením, které je neveřejné. Jména postupujících kandidátů budou oznámena abecedně. Pořadí na nepostupových místech bude zveřejněno uvedením dosažených bodových průměrů a se jménem kandidáta.
- 2) Každé soutěžní vystoupení ve všech třech kolech hodnotí členové poroty písemně na bodovacím lístku od 1 bodu (nejnižší ohodnocení) do 25 bodů (nejvyšší ohodnocení). Dělení bodů není přípustné. Bodovací lístky, které jsou neúplně vyplněné, nečitelné nebo neobsahují podpis člena poroty, jsou neplatné a jsou vyřazeny z bodovací procedury. V případě, že člen poroty uvede mylný počet bodů do bodovacího lístku, může nesprávný údaj přeškrtnout, napsat nové bodové ohodnocení a s poznámkou "opraveno" musí opravu podepsat. Opravy bodových ohodnocení lze provést pouze před odevzdáním bodovacího lístku.
- 3) Člen poroty odevzdává bodovací lístky tajemníkovi resp. pověřenému zástupci (viz čl. II. odst. 6) soutěžního řádu) bezprostředně po každé frekvenci (dopolední, odpolední a večerní část soutěžních vystoupení). V I. kole porota poprvé odevzdává bodovací lístky po vyslechnutí 12 soutěžních výkonů. Při nižším počtu než je 30 účastníků v soutěži, bude počet soutěžních výkonů, po němž se budou bodovací lístky odevzdávat, určen soutěžní komisí. Ve II. a III. kole se bodovací lístky sbírají až po skončení celého kola. Bodovací lístky odevzdané po stanoveném termínu jsou neplatné.
- 4) Člen poroty je povinen zdržet se bodového hodnocení kandidáta:
 - jehož výkon neslyšel v celém rozsahu
 - jehož vyučuje nebo vyučoval v posledním roce před termínem soutěže

- jenž je pro něj osoba blízká

V těchto případech odevzdá podepsaný bodovací lístek s udáním důvodu, proč nebuduje (nepřítomen, žák, osoba blízká).

- 5) Bodová ohodnocení dosažená kandidáty v jednotlivých kolech se nesčítají.
- 6) Následně po skončení soutěžních vystoupení I. a II. kola provede tajemník přehled bodování, propočte bodové (aritmetické) průměry a podle nich sestaví pořadí kandidátů. Člen poroty má právo ověřit si správnost přenesení svých bodových ohodnocení do přehledu bodování.
- 7) Po předložení přehledu bodování, včetně bodových průměrů za I. kolo, rozhodne porota o postupu kandidátů podle jejich pořadí do II. kola. Počet kandidátů, kteří postoupí do II. kola je stanoven soutěžními podmínkami. V případě bodové shody na posledním postupovém místě rozhodne porota o postupujících aklamací. Jména kandidátů postupujících do II. kola jsou zveřejněna v abecedním pořadí.
- 8) Po předložení přehledu bodování, včetně bodových průměrů za II. kolo, rozhodne porota o postupu kandidátů podle jejich pořadí do III. kola. Do III. kola postupují 4 kandidáti. V případě bodové shody na posledním postupovém místě rozhodne porota o postupujících aklamací. Jména kandidátů postupujících do III. kola jsou zveřejněna v abecedním pořadí.
- 9) Po vyslechnutí soutěžních vystoupení III. kola uzavře porota celkové výsledky soutěže. 1. cena může být udělena pouze jedna. Pro udělení první ceny je nezbytné dosažení minimálního bodového průměru 23 bodů na jednotlivého kandidáta. Při absolutní shodě musí porota rozhodnout o udělení cen na základě dalších kritérií (např. zohlednění výsledků předchozích kol). Pro stanovení pořadí soutěžících kandidátů je určující výsledek bodování. Neurčí-li výsledek bodování jednoznačné pořadí, musí porota rozhodnout o jmenovitém udělení cen.
- 10) O udělení 2. a 3. ceny rozhoduje výsledek bodování III. kola, jinak platí přiměřeně postup uvedený v čl. IV. odst. 9) soutěžního řádu týkající se nejednoznačného výsledku bodování. O udělení čestného uznání i dalších, podmínkami vypsanych cen, rozhoduje porota jmenovitě, přičemž platí princip prosté většiny. Tato ocenění mohou získat i někteří vynikající kandidáti II. kola, kteří nepostoupili do III. kola.
- 11) Nedosáhnou-li výkony kandidátů požadované úrovně, porota rozhodne, zda udělí všechny vypsané ceny, případně nemusí udělit žádnou z nich, pokud zároveň konstatuje, že výkony kandidátů nedosahují obvyklé umělecké úrovně soutěže pro udělování cen. Je-li úroveň kandidátů rovnocenná, může porota udělit více cen téhož stupně, vyjma 1. ceny (viz čl. IV. odst. 9) soutěžního řádu), s tím, že finanční odměny sloučí a znovu rozdělí rovným dílem pro ceny téhož stupně. Přitom je povinna dbát, aby výše odměn nebyla v rozporu s výsledným pořadím a nepřesáhla u jednotlivých cen vypsanou částku pro tyto ceny. Po skončení závěrečného jednání (týž den) se výsledky soutěže veřejně vyhlásují.

- 12) V případech výslovně neupravených tímto soutěžním řádem může porota k návrhu svého člena po projednání rozhodnout o věci aklamací. Takto postupuje i v případě, kdy jeden nebo více členů poroty vznesou námitku, že výsledek jednotlivého bodování některého z členů poroty není objektivní a narušuje prokazatelný obraz o názoru poroty jako celku.
- 13) Všem finalistům, kteří byli odměněni hlavními cenami (1., 2. a 3. cena), přísluší titul "laureát soutěže". Budou jim odevzdány diplomy se jménem, titulem a stupněm ceny. Nositelé čestných uznání a dalších cen obdrží rovněž diplomy, nemají však nárok na užívání titulu "laureát soutěže".
- 14) Rozhodnutí poroty jsou konečná a není proti nim odvolání.
- 15) Tento soutěžní řád byl schválen správní radou vyhlášovatele a je sepsán v jazyce českém, anglickém, francouzském a německém. Ve sporných případech platí jako autentický text český. Soutěž je vyhlášena a řídí se podle právního řádu České republiky a případné spory projednávají obecné soudy České republiky podle občanského soudního řádu České republiky.

V Praze 9. listopadu. 2015

Mgr. Adriana Krnáčová, MBA
předsedkyně správní rady

Ing. Jiří Škorvaga
člen správní rady

Ing. Roman Bělor
ředitel Pražského jara

Mgr. Michal Kaňka
předseda soutěžní komise

8.3 Příloha č. 3 – Podmínky MHS PJ 2018

PODMÍNKY MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ SOUTĚŽE PRAŽSKÉ JARO 2018

OBORY A TERMÍN

70. mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro, člen Světové federace mezinárodních hudebních soutěží v Ženevě, se uskuteční v době **od 7. do 15. května 2018 v Praze** v oborech **VIOLONCELLO a LESNÍ ROH**.

PODMÍNKY PRO ÚČAST V SOUTĚŽI

Soutěž je určena pro umělce všech národností, kteří:

- a) splňují věkový limit – 30 let (tj. jsou narozeni po 7. 5. 1988 včetně)
- b) v Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro dosud nezískali v příslušném oboru 1. cenu.

PŘIHLÁŠKA

Zájemci o účast v soutěži se přihlásí na internetové adrese <http://competition.festival.cz/cz/prihlaska>, kde vyplní a potvrdí webovou přihlášku, připojí portrétní fotografii vhodnou k reprodukci, nahrávku skladeb pro předkolo a případně další přílohy.

Přihláška musí obsahovat tyto přílohy:

a) nesestříhanou VIDEO nahrávku ve formátu avi, mov, mpg, mp4, případně DVD s technicky kvalitní nahrávkou skladeb, které jsou uvedeny v části „Soutěžní repertoár“ těchto podmínek.

Kvalita nahrávky musí mít profesionální parametry. Výběr kandidátů, kteří se budou moci zúčastnit soutěže v Praze, bude prováděn na základě této nahrávky, bude anonymní a v náhodném pořadí. Současně přiložte **potvrzení pedagoga či jiné umělecké osobnosti (ev. zvukového režiséra), kterým ručíte za autentičnost nahrávky**. V případě nedodržení stanoveného programu nahrávky budete diskvalifikován(a). Nahrávku nemusí posílat ti zájemci, kteří získali 1. cenu na vybraných soutěžích – viz kapitola „Soutěžní repertoár“.

b) kopii rodného listu nebo dokladu totožnosti

c) portrétní fotografii vhodnou k reprodukci (min 1 MB a 300 dpi). Fotografie v digitální formě vyladíte na označené CD nebo nahrajte online spolu s přihláškou. Soubor s fotografií před nahráním pojmenujte svým celým jménem, tištěnou fotografii čitelně podepište.

d) potvrzení o zaplacení administrativního poplatku (náklady spojené s registrací a předkolem)

ve výši **EUR 30** na účet „Pražské jaro“, č. 3633372/0800 u České spořitelny, IBAN CZ64 0800 0000 0000 03633372, B.I.C. GIBACZPX (zájemci o platbu v Kč najdou informaci o platbě na internetových stránkách v sekci Kontakt). Administrativní poplatek je možné zaplatit také online přímo z přihlášky prostřednictvím služby PayPal.

Veškeré poplatky spojené s bankovním převodem musí uhradit kandidát. Platba v hotovosti je možná pouze ve výjimečných případech po předchozí domluvě se sekretariátem.

Všechny povinné přílohy lze poslat elektronicky přes online formulář. V případě, že je chcete poslat poštou, zašlete je na adresu:

Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro, Hellichova 18, 118 00 Praha 1

Uzávěrka přihlášek – 1. prosinec 2017

(Rozhodující je datum odeslání elektronické přihlášky.)

Do 20. ledna 2018 bude kandidátům přijatým do soutěže (tj. úspěšným ve výběrovém předkole) zasláno elektronickou poštou oznámení o přijetí. Obdrží-li kandidáti tuto zprávu, zašlou nejpozději

do 15. února 2018 účastnický poplatek EUR 80 na účet soutěže. Poté budou přijatým kandidátům zaslány dopisy se všemi informacemi týkajícími se průběhu soutěže a notový materiál nově zkomponované povinné skladby.

Administrativní i účastnické poplatky jsou nevratné.

UBYTOVÁNÍ

Veškeré cestovní výlohy a pobytové náklady po dobu konání I. kola si kandidáti hradí sami. Od II. kola bude kandidátům hrazeno ubytování v hotelu vybraném pořadatelem soutěže po dobu jejich aktivní účasti v soutěži. Nositelům cen bude hrazeno ubytování až do dne, kdy jim budou předány ceny. V případě, že si kandidáti zajistí jiné ubytování, než které určil pořadatel, Pražské jaro ubytování nehradí.

ČASOVÝ ROZVRH

Violoncello

akustické zkoušky	7. května	HAMU, Sál Martinů
zahájení a losování	7. května	HAMU, Sál Martinů

I. kolo	8. a 9. května	HAMU, Sál Martinů
II. kolo	11. května	HAMU, Sál Martinů
Finále (v rámci festivalu)	13. května	Rudolfinum

Lesní roh

akustické zkoušky	8. května	Národní dům na Vinohradech
zahájení a losování	8. května	Národní dům na Vinohradech
I. kolo	9. a 10. května	Národní dům na Vinohradech
II. kolo	12. května	Národní dům na Vinohradech
Finále (v rámci festivalu)	14. května	Rudolfinum

Slavnostní předání cen 15. května Staroměstská radnice

Pořadatel si vyhrazuje právo na případné změny v uvedeném časovém rozvrhu.

POROTA

Účast v porotě přislíbili tito umělci:

VIOLONCELLO

Předseda

Michal Kaňka – Česká republika

Členové

Mikael Ericsson – Švédsko / Česká republika

Anne Gastinel – Francie

Jens Peter Maintz – Německo

Christian Poltéra – Švýcarsko

Emil Rovner – Rusko/Německo

Quirine Viersen – Nizozemí

LESNÍ ROH

Předseda

Radovan Vlatkovič – Rakousko

Členové

André Cazalet – Francie

Jindřich Petráš – Česká republika

Kerry Turner – USA/Lucembursko

Ondřej Vrabec – Česká republika

Frøydis Ree Wekre – Norsko
Szabolcs Zempleni – Maďarsko

CENY

Pro každý obor 70. mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro jsou vypsány tyto ceny:

HLAVNÍ CENY

1. cena 200 000 Kč

2. cena 100 000 Kč

3. cena 50 000 Kč

Tyto finanční částky se rozumějí brutto, tzn., že podléhají zdanění a dalším poplatkům podle zákonů a předpisů platných v České republice.

Nedosáhnou-li výkony kandidátů požadované úrovně, porota rozhodne, zda udělí všechny vypsané ceny, případně nemusí udělit žádnou z nich, pokud konstatuje, že výkony kandidátů nedosahují obvyklé umělecké úrovně soutěže pro udělování cen. Je-li úroveň kandidátů rovnocenná, může porota udělit více cen téhož stupně s tím, že finanční odměny sloučí a znovu rozdělí rovným dílem pro ceny téhož stupně. Při tom je povinna dbát, aby výše odměn nebyla v rozporu s výsledným pořadím a nepřesáhla u jednotlivých cen vypsanou částku pro tyto ceny.

1. cena může být udělena pouze jedna.

Nositelé těchto hlavních cen získávají současně titul Laureát soutěže.

DALŠÍ CENY PRO KAŽDÝ OBOR

Čestné uznání poroty – mohou je získat i někteří vynikající kandidáti II. kola, kteří nepostoupili do finále

Cena Českého rozhlasu – bezplatná studiová nahrávka a prezentace nejúspěšnějšího laureáta ve vysílání ČRo

Cena Nadace Český hudební fond za nejlepší provedení skladby napsané pro MHS Pražské jaro 2018 – 20 000 Kč

Cena Hollaru (grafické listy) pro nositele 1. ceny

Cena hl. města Prahy pro nejúspěšnějšího laureáta

Cena nakladatelství Bärenreiter dárkový poukaz na výběr notového materiálu z produkce Bärenreiter Praha a Bärenreiter Verlag Kassel pro nejúspěšnějšího laureáta

Cena Galerie Miro pro nejúspěšnějšího laureáta

Cena Nadačního fondu Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové ve formě notových materiálů z archivu Viktora Kalabise pro nositele hlavních cen

Křišťálové ceny vyrobené ve studiu **Moser** pro nositele hlavních cen

CENA PRO OBOR VIOLONCELLO

Cena Nadace Bohuslava Martinů za nejlepší provedení skladeb Bohuslava Martinů – 25 000 Kč

Cena firmy GEWA Music pro nositele hlavních cen – pouzdra na nástroje, vyvinutá speciálně patentovanou technologií v celkové hodnotě 4 000 EUR

Cena Českého a slovenského sdružení v Kanadě pro nejúspěšnějšího českého nebo slovenského účastníka - turné po Kanadě na podzim roku 2018 u příležitosti oslav 100. výročí vzniku Československa

CENY SPOLEČNÉ PRO OBA OBORY

Cena Olega Podgorného pro nejúspěšnějšího nejmladšího českého účastníka celé soutěže (podmíněno účastí alespoň ve II. kole) – 25 000 Kč uděluje NADACE ŽIVOT UMĚLCE

Pražské jaro věnuje dílo vynikajícího českého grafika

Cena Českých center týdenní rezidenční pobyt v jednom z Českých center v Evropě pro nejúspěšnějšího českého účastníka

Cena Nadace Gideona Kleina pro nejúspěšnějšího českého účastníka celé soutěže – 15 000 Kč

Cena Společnosti Mercedes Benz pro nejúspěšnějšího českého účastníka celé soutěže (podmíněno účastí ve finále nebo čestným uznáním) – společnost poskytne automobil na společně určené akce v rámci koncertní sezóny 2018

Tyto ceny se rozumějí také brutto.

Nositelé těchto dalších cen nemají nárok na užívání titulu Laureát soutěže.

HONOROVANÁ KONCERTNÍ VYSTOUPENÍ

PRO KAŽDÝ Z OBORŮ

Vystoupení na 74. mezinárodním hudebním festivalu Pražské jaro 2019 pro nositele 1. ceny

SPOLEČNÁ PRO LAUREÁTY OBOU OBORŮ

(pořadatel si vyhrazuje právo volby laureáta z jedné kategorie)

Festivaly

Cena Nadace Pro Harmonia Mundi, Švýcarsko – vystoupení na festivalu Ticino Musica International Classic

Mezinárodní hudební festival EuroArt Praha

Mezinárodní hudební festival Český Krumlov
Mezinárodní hudební festival Mladá Praha
Festival Mladé pódium v rámci cyklu České kulturní slavnosti
Festival Za poklady Broumovska
Festival Třeboňská nokturna

Koncertní cykly v sezoně 2018/2019 těchto pořadatelů

Český spolek pro komorní hudbu – Česká filharmonie
Klasika Viva
Koncerty ve Španělské synagoze
Památník Antonína Dvořáka ve Vysoké u Příbrami

Abonentní cykly v sezoně 2018/2019 těchto orchestrů

Slovenská filharmonie (violoncello)
Filharmonie Bohuslava Martinů
Filharmonie Hradec Králové
Jihočeská filharmonie České Budějovice
Karlovarský symfonický orchestr
Komorní filharmonie Pardubice
Moravská filharmonie Olomouc
Plzeňská filharmonie
Severočeská filharmonie Teplice

Další ceny jsou v jednání a budou zveřejněny na internetových stránkách competition.festival.cz a v soutěžním katalogu.

SOUTĚŽNÍ REPERTOÁR

PRO OBA OBORY

Soutěž proběhne ve třech kolech a počet kandidátů je limitován. V obou oborech se I. kola může zúčastnit 50 kandidátů, do II. kola postupuje 12 kandidátů a do finále 4 kandidáti.

Porota má právo určit pro soutěžní vystoupení pořadí skladeb, event. jednotlivé části skladeb.

Skladba českého autora napsaná pro MHS Pražské jaro 2018 bude kandidátům zaslána současně s instrukcemi o průběhu soutěže.

Soutěžní repertoár, který kandidát uvede v přihlášce, je závazný a nelze jej měnit. Pozdější změny nebo nedodržení povinného repertoáru jsou důvodem k diskvalifikaci. Kandidáti musí mít s sebou notový materiál, který na požádání předloží.

Při veřejné produkci je hra z nelegální kopie tištěného notového materiálu vydavatele v rozporu s autorským zákonem a s obchodními právy nakladatele a interpret na sebe přebírá veškerou zodpovědnost za případné právní sankce.

Soutěžní vystoupení jsou ve všech třech kolech veřejná.

Případné rozhlasové či televizní přenosy a záznamy soutěžních vystoupení jsou k dispozici Pražskému jaru a slouží k propagaci soutěže. V případě komerčního užití snímků budou tyto předmětem dalšího jednání.

VIOLONCELLO

VÝBĚROVÉ PŘEDKOLO

Videonahrávka s tímto repertoárem

1. Joseph Haydn Koncert C dur, Hob. VII b 1 – 1. věta bez kadence

2. David Popper Elfentanz op. 39

Nahrávku nemusí posílat ti, kteří doloží, že získali 1. cenu na těchto soutěžích:

Queen Elisabeth Competition, Brussels 2017

"George Enescu" International Competition, Bucharest 2016

Witold Lutoslawski International Cello Competition, Warsaw 2015

International Tchaikovsky Competition, Moscow 2015

I. KOLO

1. 1. a 2. věta z jedné z těchto sonát

a) **Pietro Locatelli** Sonáta D dur z 12 Sonát op. 6 (ed. A. Piatti, B. Schott's Sohne)

b) **Giuseppe Valentini** Sonáta E dur (ed. A. Piatti, International Music Company New York)

c) **Luigi Boccherini** Sonáta A dur (Ricordi G. 4 - prima versione)

2. Antonín Dvořák Rondo g moll op. 94

3. David Popper Hohe Schule des Violoncellos – 40 Etüden op. 73 (Bärenreiter)

Jedna z těchto Etud: č. 13 nebo č. 33 nebo č. 38

II. KOLO

1. Jedna z těchto možností

a) Varianta A

Bohuslav Martinů Variace na Rossiniho téma H 290 **nebo**

Bohuslav Martinů Variace na slovenskou lidovou píseň H 378

a

Ludwig van Beethoven Sonáta A dur op. 69 **nebo**

Ludwig van Beethoven Sonáta C dur op. 102 č. 1 **nebo**

Ludwig van Beethoven Sonáta D dur op. 102 č. 2

b) Varianta B

Bohuslav Martinů Sonáta č. 1 H 277 **nebo**

Bohuslav Martinů Sonáta č. 2 H 286 **nebo**

Bohuslav Martinů Sonáta č. 3 H 340

a

Ludwig van Beethoven Variace F dur op. 66 über das Thema „Ein Mädchen oder Weibchen“ **nebo**

Ludwig van Beethoven Variace Es dur WoO 46 über das Duett „Bei Männern, welche Liebe fühlen“

2. Franz Schubert Sonáta Arpeggione D 821 – 1. věta – **z paměti**

3. Skladba zkomponovaná pro MHS Pražské jaro 2018

Ivan Kurz Pírka ptáka Ohniváka, obrázek pro violoncello solo

KLAVÍRNÍ SPOLUPRÁCE

Kandidáti mohou na soutěži vystoupit se svým klavírním doprovazečem, který si však musí veškeré cestovní a pobytové výlohy hradit sám. Kandidáti, kteří nebudou na soutěži vystupovat s vlastním doprovazečem, mohou v přihlášce požádat sekretariát soutěže o zajištění oficiálního doprovazeče.

FINÁLE

(ve spolupráci se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, dirigent Jiří Rožeň)

1. Johann Sebastian Bach Preludium, Allemande, Courante jedné z těchto suit

a) Suita č. 4 Es dur BWV 1010

b) Suita č. 6 D dur BWV 1012

2. Antonín Dvořák Koncert pro violoncello a orchestr h moll op. 104

Hra z paměti je podmínkou kromě bodu 1 a 3 ve II. kole.

LESNÍ ROH

VÝBĚROVÉ PŘEDKOLO

Videonahrávka s tímto repertoárem

1. Eugene Bozza En Forêt (Alphons Leduc et Cie 1941)

2. Johann Sebastian Bach Courante ze Suity č. 1 BWV 1007 (doporučená edice Gerard Billaudot Edition, Daniel Bourgue)

Nahrávku nemusí posílat ti, kteří doloží, že získali 1. cenu na těchto soutěžích:

International Competition "Citta di Porcia" 2017

Internationaler Musikwettbewerb der ARD, München 2016

International Instrumental Competition Markneukirchen 2016

I. KOLO

1. František Antonín Rössler-Rosetti 1. a 2. věta z Koncertu d moll (vydavatelství Simrock) – z paměti

2. Skladba dle výběru kandidáta

a) **Esa-Pekka Salonen** Concert Etude (Chester Music)

b) **Peter Maxwell Davis** 1. a 3. věta ze skladby Sea Eagle (vydavatelství Chester Music)

c) **Klement Slavický** 1. a 3. věta ze skladby Musica per corno solo (Bärenreiter nebo Hoffmeister)

II. KOLO

1. Skladba dle výběru kandidáta – z paměti

a) **Georg Philipp Telemann** Koncert D dur (Hans Sikorski)

b) **Christoph Foerster** Koncert č. 1 Es dur (Friedrich Hofmeister Leipzig)

c) **Johann Joachim Quantz** Koncert Es dur (Edition Kunzelmann GMB)

2. Paul Hindemith Sonáta Es dur (1943) – bez recitace (Edice Schott)

3. Skladba zkomponovaná pro MHS Pražské jaro 2018

Jiří Gemrot Virtuosino per corno e pianoforte

KLAVÍRNÍ SPOLUPRÁCE

Kandidáti mohou na soutěži vystoupit se svým klavírním doprovazečem, který si však musí veškeré cestovní a pobytové výlohy hradit sám. Kandidáti, kteří nebudou na soutěži vystupovat s vlastním doprovazečem, mohou v přihlášce požádat sekretariát soutěže o zajištění oficiálního doprovazeče.

FINÁLE

1. Wolfgang Amadeus Mozart Kvintet pro lesní roh a smyčce Es dur KV 407

(ve spolupráci s Wihanovým kvartetem)

2. Richard Strauss Koncert pro lesní roh a orchestr č. 2 Es dur (Ed. Boosey & Hawkes)

– z paměti **(ve spolupráci s PKF – Prague Philharmonia, dirigent Marek Šedivý)**

Repertoár nelze hrát na přirozený lesní roh.

8.4 Příloha č. 4 – Laureáti MHS PJ

1947

Housle

ceny nebyly uděleny

1948

Klavír

I. a II. cena sloučeny a přiřčeny dohromady

Emy Béhar, Bulharsko

Bernard Flavigny, Francie

III. Eva Glancová, Československo

IV. Anna Máchová, Československo

V. Jiří Vřešťál, Československo

1949

Housle

I. Igor Bezrodnyj, SSSR

II. Viktor Pikajzen, SSSR

III. Alan Loveday, Anglie

1950

Violoncello

I. Mstislav Rostropovič, SSSR

Daniil Šafran, SSSR

II. Jakov Slobodkin, SSSR

Hubert Varron, Francie

III. Anne Marie Laffra, Francie

Alexej Lazko, SSSR

Smyčcové kvarteto

I. Kvarteto moskevské konzervatoře, SSSR

II. Smetanovo kvarteto, Československo

Státní gruzínské kvarteto, SSSR

1951

Klavír

- I. Gleb Axelrod, SSSR
Marina Slesarjeva, SSSR
- II. Margarita Fjodorova, SSSR
Jan Panenka, Československo
- III. Mirka Pokorná, Československo
Ludmila Roščina, SSSR
- IV. Maria Ješčenko, SSSR
Pavel Štěpán, Československo
- V. Mindru Katz, Rumunsko

1952

Soutěž se nekonala

1953

Flétna

- I. František Čech, Československo
Alexander Kornejev, SSSR
Lev Perepiolkin, SSSR
- II. Václav Žilka, Československo
- III. Jaroslav Josífko, Československo
Dimitru Pop, Rumunsko
Ladislav Šoka, Československo

Hoboj

- I. Tivadar Bántay, Maďarsko
Stanislav Duchoň, Československo
Vladimir Kurlin, SSSR
- II. Vítězslav Hanus, Československo
- III. Andrzej Mozel, Polsko

Klarinet

- I. Božena Kubicová, Československo
- II. Michail Izmajlov, SSSR
- III. Jiří Kratochvíl, Československo
Adolf Nechvátal, Československo

Fagot

- I. Ašot Abadžjan, SSSR
Lev Pečerskij, SSSR
- II. Jaroslav Řezáč, Československo
- III. István Fehér, Maďarsko
Jiří Formáček, Československo
Rudolf Komorous, Československo

Lesní roh

- I. Vitalij Bujanovskij, SSSR
Stěpan Višněvskij, SSSR
- II. Rudolf Beránek, Československo
Vladimír Černý, Československo
- III. Joan Badanoiu, Rumunsko
Erich Penzel, NDR

1954

Zpěv – soprán

- I. Marie Steinerová, Československo
Milada Šubrtová, Československo
Stefania Woytowicz, Polsko
Christa Ziese, NDR
- II. Naděžda Atanasova-Šarkova, Bulharsko
Elena Filimon, Rumunsko
Erzsébet Házy, Maďarsko
Jekaterina Asenova Popova, Bulharsko
Helena Tattermuschová, Československo
- III. Magda Janculescu, Rumunsko
Eva Murányi, Maďarsko
Vasilka Radeva-Todorova, Bulharsko
Stanislava Součková, Československo

Zpěv – mezzosoprán

- I. nebyla udělena
- II. Jaroslava Dobrá, Československo
Vera Rudeanu, Rumunsko
- III. Eva Tomássy, Maďarsko

Zpěv – alt

- I. Aarika Anelli, Maďarsko
Radka Petrova Gajeva, Bulharsko
- II. Soňa Červená, Československo
- III. nebyla udělena

Zpěv – tenor

- I. Lubomir Todorov Bodurov, Bulharsko
- II. Nikolaj Dimitrov Zdravkov, Bulharsko
- III. Valentin Teodorian, Rumunsko

Zpěv – baryton

- I. Nikolai Popov Gaubič, Bulharsko
Nicolae Herlea, Rumunsko
György Melis, Maďarsko
- II. Octav Enigarescu, Rumunsko
- III. Josef Heriban, Československo
Jan Soumar, Československo

Zpěv – bas

- I. Václav Halíř, Československo
Alexander Petrov Milkovski, Bulharsko
- II. Traian Popescu, Rumunsko
- III. Jiří Bar, Československo
Jaroslav Horáček, Československo

1955

Violoncello

- I. Saša Večtomov, Československo
Josef Chuchro, Československo
Emanuilovič Chomicer, SSSR
- II. Medea Vertanova Abramjan, SSSR

- Tatjana Primenko, SSSR
III. nebyla udělena

1956

Housle

- I. Boris Gutnikov, SSSR
Valerij Klimov, SSSR
II. Žan Ter-Merkerjan, SSSR
Ladislav Jásek, Československo
Štefan Czapáry, Československo
III. Jiří Šumpík, Československo
Jozsef Sivo, Maďarsko

1957

Klavír

- I. Zdeněk Hnát, Československo
Anton Ginzburg, SSSR
Alexej Skavronskij, SSSR
II. Jan Novotný, Československo
III. Li Ming-Čchiang, Čína
Valerij Šackij, SSSR
Aleš Bílek, Československo

1958

Varhany

- I. Václav Rabas, Československo
II. Gisbert Schneider, NSR
Jaroslav Vodrážka, Československo
Helmuth Plattner, Rumunsko
III. Janine Corajod, Švýcarsko
IV. Lubina Rawpowa-Holanec, NDR
V. Irena Thenior-Janeczka, Polsko

1959

Flétna

- I. Zdeněk Bruderhans, Československo
Michel Debost, Francie
Jan Hecl, Československo
- II. Werner Tripp, Rakousko
- III. Alexander Murray, Anglie
Louis Hebral, Francie

Hoboj

- I. Jacques Vandeville, Francie
Lothar Koch, NSR
- II. Miloslav Hašek, Československo
Pavel Verner, Československo
Jiří Mihule, Československo
Jaroslav Janků, Československo
- III. Karel Lang, Československo
László Bohr, Maďarsko
Don Theodore Jaeger, USA

Klarinet

- I. Peter Rieckhoff, NDR
Aurelian Octav Popa, Rumunsko
- II. Atanas Kolev, Bulharsko
- III. Milenko Stefanovič, Jugoslávie

Fagot

- I. nebyla udělena
- II. Miroslav Masier, Československo
Vladimir Vlasenko, SSSR
František Svoboda, Československo
Arie van Lysbeth, Belgie
Sergej Krasavin, SSSR

Lesní roh

- I. Anatolij Demin, SSSR
Boris Afanasjev, SSSR
- II. nebyla udělena
- III. Otto Kopecký, Československo
Hans-Helfried Richter, NSR

1960

Zpěv – ženské hlasy

- I. Věra Soukupová, Československo
- II. Rozita Bobrineva, SSSR
Iulia Buciuceanu, Rumunsko
- III. Morella Muñoz, Venezuela
Katsura Nakazawa, Japonsko

Zpěv – mužské hlasy

- I. nebyla udělena
- II. Jindřich Jindrák, Československo
Jurij Mazurok, SSSR
Jaroslav Kachel, Československo
- III. Cornel Fanateanu, Rumunsko
Georgi Binev, Bulharsko

1961

Violoncello

- I. Natalia Gutmana, SSSR
- II. Natalia Šachovskaja, SSSR
Walter Nothas, NSR
Georgi Petkov, Bulharsko
László Mezö, Maďarsko
- III. Ladislav Pospíšil, Československo
Viktor Aparcev, SSSR

1962

Trubka

- I. Valentin Judin, SSSR

- II. Valentin Malkov, SSSR
Jordan Kožucharov, Bulharsko
Anatolij Maximenko, Bulharsko
- III. nebyla udělena

Lesní roh

- I. Josef Brázda, Československo
Peter Damm, NDR
Jaroslav Kotulan, Československo
- II. nebyla udělena
- III. Zdeněk Tylšar, Československo
Arvid Klišan, SSSR

Trombón

- I. Zdeněk Pulec, Československo
- II. Per Brevig, Norsko
Roman Siwek, Polsko
- III. Konstantin Bakardžiev, Bulharsko
Viktor Batašev, SSSR
Karel Biňovec, Československo

1963

Klavír

- I. Rumjana Atanasova, Bulharsko
- II. Anatolij Katz, SSSR
Václav Zelený, Československo
- III. Samvel Alumjan, SSSR
Emil Leichner, Československo

1964

Housle

- I. Grigorij Fejgin, SSSR
Ivan Štraus, Československo
- II. Petr Messiereur, Československo
- III. Valeria Vilker, SSSR

1965

Skladba – pro orchestr

- I. Boris Tiščenko, SSSR
- II. nebyla udělena
- III. Luboš Fišer, Československo
William Wood, USA

Skladba – pro smyčcové kvarteto

- I. nebyla udělena
- II. Dieter Acker, Rumunsko
Peter Herrmany, NDR
- III. Henry Berthold, NDR
Josef Sixta, Československo

Skladba – pro sbor

- I. Fausto Razzi, Itálie
Romuald Twardowski, Polsko
- II. nebyla udělena
- III. Joachim Beez, NDR

1966

Varhany

- I. Petr Sovadina, Československo
Otfried Miller, NSR
- II. Ivan Sokol, Československo
- III. Karl Reiner Böhme, NDR
Eva Kamrlová, Československo
Jaroslava Potměšilová, Československo

1967

Zpěv – ženské hlasy

- I. nebyla udělena
- II. Jana Smítková, Československo
Anegina Jefremova, SSSR
- III. Barbara Zagórzanka, Polsko
Kioko Hirata, Japonsko

Zpěv – mužské hlasy

- I. Georgij Selezněv, SSSR
- II. Georg Pappas, Řecko
- III. Askold Suchin, SSSR
Jaromír Vavruška, Československo
Ionel Pantea, Rumunsko

1968

Flétna

- I. Valentin Zverev, SSSR
- II. Jaromír Hönig, Československo
James Galway, Anglie
- III. Jevgenij Škljanko, SSSR
Rumjana Petrova, Bulharsko

Hoboj

- I. Jiří Kaniak, Československo
Maurice Bourgue, Francie
- II. Burghard Glätzner, NDR
- III. Radu Chisu, Rumunsko
Oleg Sokolov, SSSR
Ingo Goritzki, NSR

Klarinet

- I. Valerij Bezručenko, SSSR
- II. Juraj Hirner, Československo
- III. Petr Čáp, Československo
Diethelm Kühn, NDR

Fagot

- I. Vladimír Bogorad, SSSR
- II. Lumír Vaněk, Československo
František Hermann, Československo
- III. Jiří Šťavíček, Československo
Klaus Schliesser, NDR

Lesní roh

- I. Zdeněk Tylšar, Československo

- II. Viktor Galkin, SSSR
- III. John Paul Cerminaro, USA
Józef Szczególski, Polsko

1969

soutěž se nekonala

1970

Violoncello

- I. Boris Pergamenšikov, SSSR
- II. Julij Turovskij, SSSR
- III. David Kadarauč, USA
Miroslav Petráš, Československo
Peter Wöpke, NDR

1971

Varhany

- I. nebyla udělena
- II. Edgar Krapp, NSR
Kamila Klugarová, Československo
- III. Vladimír Rusó, Československo
Charles Robert Benbow, USA

1972

Housle

- I. Bohuslav Matoušek, Československo
Rimma Sušanskaja, SSSR
- II. nebyla udělena
- III. Arkadij Vinokurov, SSSR
Jindřich Pazdera, Československo
Antonín Pergler, Československo

1973

Zpěv - ženské hlasy

- I. nebyla udělena
- II. Anna Kratochvílová, Československo
Annelott Damm, NDR
- III. Júlia Pászthy, Maďarsko
Valeri Popova, Bulharsko
Mária Turňová, Československo

Zpěv - mužské hlasy

- I. nebyla udělena
- II. Robert Currier Christesen, USA
- III. Klement Slowioczek, Československo
Sergej Kopčák, Československo

Klavír

- I. Valerij Višnievskij, SSSR
- II. Vadim Suchanov, SSSR
- III. Irina Vinogradova, SSSR
Květa Novotná, Československo
Eva Krámská, Československo

1974

Flétna

- I. Alexandr Majorov, SSSR
- II. Sonja Ameln, NDR
Alexandr Golyšev, SSSR
Krisztina Solti, Maďarsko
- III. Magdalena Tůmová, Československo
Barbara Müller-Haase, Rakousko

Hoboj

- I. Radú Emil Chisu, Rumunsko
- II. Alexandr Afanasjev, SSSR
- III. Thomas Indermühle, Švýcarsko
Jean-Paul Barrellon, Francie

Klarinet

- I. Bohuslav Zahradník, Československo
- II. Michael Simm, NDR
- III. Channes Altrov, SSSR
Jiří Krejčí, Československo

Fagot

- I. Lumír Vaněk, Československo
Jiří Seidl, Československo
- II. Andris Arnicans, SSSR
Nikolaj Guskov, SSSR
- III. Michael Weigel, NDR
Luc Loubry, Belgie

Lesní roh

- I. Stanislav Suchánek, Československo
John McDonald, Kanada
- II. Vladislav Grigorov, Bulharsko
Vasilij Tarasov, SSSR
- III. Zdeněk Divoký, Československo
Kazimierz Machala, Polsko

Trubka

- I. Vladislav Kozderka, Československo
- II. Guy Michel Touvron, Francie
Stanislav Sejpal, Československo
- III. Gérard Milliere, Francie
Bernard Soustrot, Francie

Trombón

- I. Gabriel Madas, Československo
- II. Boris Vinogradov, SSSR
- III. Antonín Merhaut, Československo
Jaroslav Tachovský, Československo

1975

Smyčcové kvarteto

- I. nebyla udělena

- II. Kvarteto Kalininské filharmonie, SSSR
Panochovo kvarteto, Československo
- III. Doležalovo kvarteto, Československo

1976

Housle

- I. Čeněk Pavlík, Československo
- II. Stefan Stalanowski, Polsko
- III. Jan Pospíchal, Československo
Bohumil Kotmel, Československo

Violoncello

- I. Tatjana Alexejevna Zavaruskaja, SSSR
Daniel Veis, Československo
- II. Francois Guye, Švýcarsko
- III. Sergej Viktorovič Sudzilovskij, SSSR

1977

Flétna

- I. Sergej Bubnov, SSSR
- II. A. Gülsen Tatu, Turecko
Béla Drahos, Maďarsko
- III. Dominique Hollebeke, Francie
Daniela Čechová-Tarabová, Československo

Hoboj

- I. Jan Adamus, Československo
- II. Chanjafi Činakajev, SSSR
- III. Jürgen Dietze, NDR
Thomas Indermühle, Švýcarsko

Klarinet

- I. František Bláha, Československo
- II. Andrej Kazakov, SSSR
- III. Petr Slíva, Československo
Petr Bohuš, Československo
Reiner Wehle, NSR

Fagot

- I. Svatopluk Čech, Československo
- II. Andris Arnicans, SSSR
- III. Miloš Wichterle Československo
Zsoltán Harsányi, Maďarsko
Michael Lang, NDR
Reiner Luft, NDR

1978

Part Mařenky

- I. Radmila Smiljanič, Jugoslávie
- II. Anna Bortlová, Československo
Alicja Borkowska, Polsko
- III. Daniela Šounová, Československo

Part Jeníka

- I. nebyla udělena
- II. Dieter Schwartner, NDR
Johannes Bier, NDR
- III. Grzegorz Caban, Polsko
Miloš Ježil, Československo

Lesní roh

- I. Zdeněk Divoký, Československo
- II. František Šupín, Československo
- III. Joseph Ognibene, USA
Jiří Havlík, Československo

Trubka

- I. Vladimír Rejlek, Československo
Zdeněk Šedivý, Československo
- II. Pál Petz, Maďarsko
- III. nebyla udělena

Trombón

- I. nebyla udělena
- II. Donald Sanders, USA
Michel Becquet, Francie
- III. Antonín Merhaut, Československo

Gilles Milliere, Francie
Jaroslav Tachovský, Československo

1979

Smyčcové kvarteto

- I. Pražákovo kvarteto, Československo
- II. Havlákovo kvarteto, Československo
- III. nebyla udělena

Varhany

- I. nebyla udělena
- II. James Kibbie, USA
Josef Popelka, Československo
Ursula Copony-Philippi, Rumunsko
- III. Jaroslav Tůma, Československo
Zsuzsanna Elekes, Maďarsko
Imrich Szabó, Československo

1980

Violoncello

- I. Mikael Ericsson, Švédsko
- II. Ľudovít Kanta, Československo
- III. Jiří Hošek, Československo
Sergej Roldugin, SSSR

1981

Flétna

- I. nebyla udělena
- II. Jana Pastrňáková, Československo
Ingela Øien, Norsko
- III. Michael Faust, NSR
Pavel Foltýn, Československo

Hoboj

- I. nebyla udělena
- II. David Walter, Francie

- III. Jürgen Dietze, NDR
Tomislav Novák, Československo
Jochen Müller-Brincken, NSR

Klarinet

- I. Vlastimil Mareš, Československo
II. Olivier Dartevelle, Francie
Gennadij Zabara, SSSR
III. Juan Armas, Kuba
Petr Bohuš, Československo
Ivan Olenčik, SSSR

Fagot

- I. Luboš Hucek, Československo
II. Miloš Wichterle, Československo
III. Holger Straube, NDR
Krzysztof Siudmak, Polsko
Julia Stanieszewska, Maďarsko

1982

Lesní roh

- I. nebyla udělena
II. Barnabás Kubina, Maďarsko
III. Alexandr Rajev, SSSR

Trubka

- I. Andrej Ikov, SSSR
II. Zoltán Kovács, Maďarsko
III. Přemysl Černík, Československo
Jan Broda, Československo
László Préda, Maďarsko

Trombón

- I. Carl Lenthe, USA
II. Yves Favre, Francie
Stanislav Brada, Československo
III. Jiří Příbyl, Československo
Jan Votava, Československo

1983

Violoncello

- I. Michal Kaňka, Československo
- II. Natalija Savinova, SSSR
Michaela Fukačová, Československo
- III. Jitka Vlašánková, Československo

1984

Varhany

- I. Aleš Bárta, Československo
- II. nebyla udělena
- III. Zuzana Němečková, Československo
Jan Kalfus, Československo
Rainer Maria Rückschloss, NSR

Smyčcové kvarteto

- I. nebyla udělena
- II. Havlákovo kvarteto, Československo
Kubínovo kvarteto, Československo
- III. nebyla udělena

1985

Dirigování

- I. Pierre-Michel Durand, Francie
- II. Nikolaj Alexejev, SSSR
- III. Yukio Kitahara, Japonsko

1986

Ženské hlasy

- I. nebyla udělena
- II. Dagmar Pecková, Československo
Livia Ághová, Československo
- III. Ute Selbig, NDR
Emilia Ciurdea, Rumunsko

Mužské hlasy

- I. Štefan Margita, Československo
- II. Petar Michajlov, Bulharsko
- III. nebyla udělena

Flétna

- I. nebyla udělena
- II. Jean Ferrandis, Francie
- III. Wolfgang Ritter, NSR
Silke Uhlig, NDR

Hoboj

- I. Liběna Séquardtová, Československo
- II. Simin Fuchs, Švýcarsko
Dušan Foltýn, Československo
- III. Jean-Louis Capezzali, Francie
Emanuel Abbühl, Švýcarsko

Klarinet

- I. Philippe Cuper, Francie
- II. Heiner Schindler, NDR
Tomáš Bartoš, Československo
- III. Fabrizio Meloni, Itálie
Lubomír Legemza, Československo

Fagot

- I. Sergio Azzolini, Itálie
- II. Alexander Hase, NSR
Dušan Drápela, Československo
- III. Emil Polách, Československo
Thomas Reinhard, NDR

1987

Housle

- I. Ivan Ženatý, Československo
- II. Thomas Böttcher, NDR
- III. Jiří Hurník, Československo
Matthias Wollong, NDR

Lesní roh

- I. Jindřich Petráš, Československo
- II. Jacob Slagter, Nizozemí
- III. Petr Hernych, Československo
Kerry Drew Turner, USA

Trubka

- I. William Forman, USA
- II. Eric Aubier, Francie
Jouko Harjanne, Finsko
- III. Jan Hasenöhrl, Československo

Trombón

- I. Jiří Novotný, Československo
- II. Stanley Clark, Kanada
- III. Michal Jaško, Československo
Stefan Legée, Francie

1988

Klavír

- I. Sergej Tarasov, SSSR
- II. Sergej Milštejn, SSSR
- III. Jan Simon, Československo
Igor Ardašev, Československo

Smyčcové kvarteto

- I. Smyčcové kvarteto AMU Praha, Československo
- II. Smyčcové kvarteto studentů moskevského institutu Gněsiných, SSSR
Smyčcové kvarteto Lotyšské filharmonie, SSSR
- III. nebyla udělena

1989

Violoncello

- I. nebyla udělena
- II. Jiří Hanousek, Československo
- III. Anne Gastinel, Francie
Andrzej Bauer, Polsko

Varhany

- I. Martin Sander, NSR
- II. nebyla udělena
- III. Heidi Emmert, NSR
Frank Volke, NSR
Petr Kolář, Československo

1990

Dirigování

- I. nebyla udělena
- II. Jin Wang, Čína
- III. nebyla udělena

1991

Flétna

- I. Andrea Lieberknecht, SRN
- II. Christel Rayneau, Francie
Janne Thomsen, Dánsko
- III. Emily Beynon, Velká Británie
Gita Krenberga, Lotyšsko

Hoboj

- I. Diana Doherty, Austrálie/Švýcarsko
- II. François Leleux, Francie
- III. Jana Brožková, Československo

Klarinet

- I. nebyla udělena
- II. Dušan Mihely, Československo
Ludmila Peterková, Československo
- III. Alessandro Carbonare, Itálie
Jean-Philippe Vivier, Francie

Fagot

- I. Jaroslav Kubita, Československo
- II. Petr Legát, Československo
Marco Postinghel, Itálie

III. Frank Forest, SRN

1992

Lesní roh

- I. nebyla udělena
- II. Andrew Lewinter, USA
- III. Radek Baborák, Československo
Claudia Strenkert, SRN

Trubka

- I. Jens Lindemann, Kanada
- II. Franck Pulcini, Francie
- III. Wolfgang Bauer, SRN

Trombón

- I. nebyla udělena
- II. Oliver Siefert, SRN
- III. András Fejér, Maďarsko
Jean Raffard, Francie

Housle

- I. Natsumi Tamai, Japonsko
- II. Gabriela Demeterová, Československo
Bin Huang, Čína
- III. Albrecht Breuninger, SRN

1993

Klavír

- I. Giovanni Bellucci, Itálie
- II. nebyla udělena
- III. Daniil Kopylov, Rusko

Smyčcové kvarteto

soutěž byla zrušena z důvodu malého počtu přihlášených

1994

Violoncello

- I. nebyla udělena
- II. Raphael Perraud, Francie
- III. Gianluca Giganti, Itálie

Varhany

- I. Pavel Černý, Česká republika
- II. Waclaw Severyn Golonka, Polsko
- III. nebyla udělena

Cembalo

- I. Jory Vinikour, Francie
- II. Yves Rechsteiner, Švýcarsko
- III. Asami Hirosawa, Japonsko

1995

Dirigování

- I. nebyla udělena
- II. Matthias Foremny, SRN
- III. Shinji Moriguchi, Japonsko
Daisuke Soga, Japonsko

Skladba

- I. Charlotte Seither, SRN
- II. Roman Z. Novák, Česká republika
- III. Alvaro Carlevaro, Uruguay

1996

Flétna

- I. Tatjana Ruhland, SRN
- II. Kersten McCall, SRN
- III. Katalin Kramarics, Maďarsko

Hoboj

- I. Stefan Schilli, SRN

- II. Giovanni De Angeli, Itálie
Zbyněk Müller, Česká republika
- III. nebyla udělena

Klarinet

- I. Paolo Beltramini, Itálie
- II. nebyla udělena
- III. Jean-Philippe Vivier, Francie

Fagot

- I. nebyla udělena
- II. Selim Aykal, Turecko
Catherine Maguire, Velká Británie
- III. Ondřej Roskovec, Česká republika

1997

Housle

- I. nebyla udělena
- II. Hana Kotková, Česká republika
- III. Pavel Šporcl, Česká republika

Lesní roh

- I. nebyla udělena
- II. Alessio Allegrini, Itálie
- III. László Seemann, Maďarsko

Trubka

- I. nebyla udělena
- II. Gábor Boldoczki, Maďarsko
- III. Jeroen Berwaerts, Belgie

Trombón

- I. nebyla udělena
- II. Daniel Breszynski, Francie
- III. nebyla udělena

1998

Klavír

- I. Martin Kasík, Česká republika
- II. Adam Skoumal, Česká republika
- III. Evgenij Samoilov, Velká Británie

Smyčcové kvarteto

- I. Quartetto Prometeo, Itálie
- II. Aviv String Quartet, Izrael
M. Nostitz Quartet, Česká republika
- III. nebyla udělena

1999

Varhany

- I. nebyla udělena
- II. Eva Bublová, Česká republika
- III. Petr Rajnoha, Česká republika

Cembalo

- I. nebyla udělena
- II. András Szepes, Maďarsko
- III. Monika Knoblochová, Česká republika
Tien Yang, Taiwan

2000

Dirigování

- I. Charles Olivieri-Munroe, Kanada
- II. Claire Levacher, Francie
- III. Massimiliano Matesic, Itálie

Violoncello

- I. Panu Luosto, Finsko
- II. Sébastien Van Kuijk, Francie
- III. Niklas Eppinger, Německo

2001

Flétna

- I. Dóra Seres, Maďarsko
- II. Katalin Kramarics, Maďarsko
- III. Chiara Piccinelli, Itálie

Hoboj

- I. Kalev Kuljus, Estonsko
- II. Fabien Thouand, Francie
- III. Vladislav Borovka, Česká republika
Nora Cismondi, Francie

2002

Klarinet

- I. Kateřina Váchová, Česká republika
- II. Bálint Karosi, Maďarsko
- II. Karel Dohnal, Česká republika

Fagot

- I. Mathias Rác, Německo
- II. Václav Vonášek, Česká republika
- III. Tomáš Františ, Česká republika

2003

Trubka

- I. Julian Sommerhalder, Švýcarsko
- II. Clément Saunier, Francie
- III. Raphaël Dechoux, Francie

Housle

- I. nebyla udělena
- II. Nadezhda Korshakova, Rusko
Roman Patočka, Česká republika
- III. Andreas Janke, Německo

2004

Trombón

- I. nebyla udělena
- II. Dimitry Andreev, Rusko
Hannes Hölzl, Rakousko
Frederic Valentin Belli, Německo

Klavír

- I. Ivo Kahánek, Česká republika
- II. Dong Min Lim, Korejská republika
- III. Matej Arendárik, Slovensko
Takashi Yamamoto, Japonsko

2005

Cembalo

- I. Morwaread Farbood, USA
- II. nebyla udělena
- III. Irina Zahharenkova, Estonsko

Smyčcové kvarteto

- I. Haasovo kvarteto, Česká republika
- II. Penguin Quartet, Česká republika
Siegen Quartet, Korejská republika
- III. Rubens Quartet, Nizozemí

2006

Violoncello

- I. nebyla udělena
- II. Tomáš Jamík, Česká republika
Anton Pavlovsky, Rusko
- III. Mari Endo, Japonsko

Varhany

- I. nebyla udělena
- II. Petr Čech, Česká republika
Maria Mokhova, Rusko
- III. Els Biesemans, Belgie

2007

Dirigování

- I. Krzysztof Urbański, Polsko
- II. Marzena Diakun, Polsko
- III. Koji Kawamoto, Japonsko

Lesní roh

- I. Christoph Ess, Německo
- II. Zoltán Mácsai, Maďarsko
Jocelyn Willem, Francie
- III. nebyla udělena

2008

Hoboj

- I. Ivan Podyomov, Rusko
- II. Emmanuel Laville, Francie
- III. Jan Souček, Česká republika
Philippe Tondre, Francie

Klarinet

- I. Florent Charpentier, Francie
- II. Irvin Venyš, Česká republika
- III. Jana Lahodná, Česká republika

2009

Flétna

- I. Denis Bouriakov, Rusko
- II. Timea Acsai, Maďarsko
- III. Júlia Somogyi, Maďarsko

Fagot

- I. Václav Vonášek, Česká republika
- II. Phippi Zellner, Německo
- III. Zeynep Köylüoglu, Turecko

2010

Housle

- I. Marianna Vasilyeva, Rusko
- II. Jan Mráček, Česká republika
Stefan Tarara, Německo
- III. nebyla udělena

Trubka

- I. Alexandre Baty, Francie
- II. Flavio Gabriel Parro da Silva, Brazílie
- III. Olivier Bombrun, Francie

2011

Trombón

- I. nebyla udělena
- II. Lukáš Mořka, Česká republika
Nicolas Moutier, Francie
- III. Karol Gajda, Polsko
- III. Alexey Lobikov, Rusko

Klavír

- I. nebyla udělena
- II. Arta Arnicane, Lotyšsko
Yoonji Kim, Korejská republika
- III. Varvara Nepomnyashchaya, Rusko

2012

Cembalo

- I. Alexandra Nepomnyashchaya, Rusko
- II. Jean Rondeau, Francie
- III. Ksenia Semenova, Rusko

Violoncello

- I. Victor Julien-Laferrière, Francie
- II. Dongkyun An, Korejská republika
Konstanze von Gutzeit, Německo

III. Vashti Hunter, Velká Británie

2013

Lesní roh

I. Kateřina Javůrková, Česká republika

II. Matthieu Romand, Francie

III. Maxim Semenov, Rusko

Varhany

I. Karol Mossakowski, Polsko

II. Johanna Soller, Německo

III. Mari Ohki, Japonsko
Pavel Svoboda, Česká republika

2014

Hoboj

I. Johannes Grosso, Francie

II. Marc Lachat, Švýcarsko

III. Ricardo Barbosa Pereira, Brazílie

Fagot

I. Jan Hudeček, Česká republika

II. Raffaele Giannotti, Itálie

III. Mathis Kaspar Stier, Německo

2015

Flétna

I. Yubeen Kim, Korejská republika

II. Hélène Boulégue, Francie
Sunghyun Cho, Korejská republika

III. Joséphine Olech, Francie

Klarinet

I. Sangyoon Kim, Korejská republika

II. Anna Paulová, Česká republika

III. Franck Russo, Francie

2016

Trubka

- I. Huw Morgan, Velká Británie
- II. Mihály Könyves-Tóth, Maďarsko
- III. Mario Martos Nieto, Španělsko

Klavír

- I. Jinhjung Park, Korejská republika
- II. Marek Kozák, Česká republika
Jun Ho Kim, Korejská republika
- III. Kyuho Han, Korejská republika

2017

Cembalo

- I. Anastasia Antonova, Rusko
- II. Andrew Rosenblum, USA
- III. Anna Kiskachi, Rusko

Housle

- I. Olga Šroubková, Česká republika
- II. Yurina Arai, Japonsko
- III. Hana Chang, USA

8.5 Příloha č. 5 – Skladby napsané pro MHS PJ

1994 – varhany, violoncello, cembalo

Otmar Mácha: Prague Fantasia

Ivan Kurz: Idée Fixe

Viktor Kalabis: Preludio, Aria e Toccata per Clavicembalo

1995 – dirigování

Zdeněk Košler: krátká orchestrální skladba zaměřená na manuální zručnost a sdělnost kandidátů se sluchovým testem

1996 – flétna, hoboj, klarinet, fagot

Viktor Kalabis: Vábnička

Petr Eben: Appello

Juraj Filas: Malá slovenská rapsódia pre klarinet a klavír

Ivan Kurz: Sólo pro pana Dulciana

1997 – housle, lesní roh, trubka, trombón

Evžen Zámečník: Moto Perpetuo

Milan Slavický: Tre pezzi per corno solo

Luboš Fišer: Dialog

Ivana Loudová: Sonata Angelica

1998 – klavír, smyčcové kvarteto

skladby nebyly zadány (v II. kole klavírní soutěže byla povinná Sonáta pro klavír Gideona Kleina, u smyčcového kvartetu byl povinný jeden ze sedmi kvartetů Bohuslava Martinů nebo dílo ze světové kvartetní tvorby po 1945)

1999 – cembalo, varhany

Jiří Teml: Diptych pro cembalo

Pro varhany skladba napsána nebyla (výročí Petra Ebena)

2000 – dirigování, violoncello

Ilja Hurník: Con brio

Viktor Kalabis: Rondo drammatico

2001 – flétna, hoboj

Václav Riedlbauch: In memoriam....

Zdeněk Lukáš: Impulsioni

2002 – klarinet, fagot

Jan Klusák: Recitativo e canto per clarinetto e piano

Jaroslav Pelikán: Concertino

2003 – housle, trubka

Ivana Loudová: Canto solitario

Juraj Filas: A Very Short Love Story

2004 – klavír, trombon

Petr Eben: Universi – liturgická věta pro klavír

Ladislav Simon: Fantazie pro trombon a klavír

2005 – cembalo, smyčcové kvarteto

Jiří Gemrot: Hry pro cembalo

Jiří Matys: VI. smyčcový kvartet

2006 – violoncello, varhany

Vladimír Tichý: Exklamace

Miloš Štědroň: Claudio Monteverde: Praga 1595

2007 – lesní roh, dirigování

Pavel Trojan: Sólo pro lesní roh

2008 – klarinet, hoboj

Karel Husa: Three studies for solo clarinet

Jaroslav Pelikán: Sonatina pro hoboj a klavír

2009 – flétna, fagot

Pro flétnu skladba nebyla napsána (výročí Bohuslava Martinů)

Juraj Filas: Nocturno pro fagot a klavír

2010 – housle, trubka

Slavomír Hořínský: Probuzení

Jan Kučera: The Joker

2011 – trombon, klavír

Ivan Kurz: Sólistův chléb (pro tenorový pozoun)

Luboš Sluka: Toccata per pianoforte

2012 – cembalo, violoncello

Václav Riedlbauch: Danse macabre

Ondřej Kukul: Violoncelliana (II. rapsodie pro cello sólo), op. 32

2013 – lesní roh, varhany

Eduard Douša: Pezzo concertante per corno solo

Otomar Kvěch: Expiatio

2014 – hoboje, fagot

Lukáš Sommer: Impromptu

Jiří Teml: Commedia

2015 – flétna, klarinet

Sylvie Bodorová: Transflautato

Aleš Pavlorek: ClarinoPré

2016 – trubka, klavír

Jiří Pohnán: Introduzione e 11 variazioni per tromba sola

Adam Skoumal: Kejklíč

2017 – cembalo, housle

Petr Wajsar: Harpsycho for Harpsichord

David Lukáš: Balada o Nackenovi a houslistovi

2018 – violoncello, lesní roh

Ivan Kurz: Pírka ptáka ohniváka, obrázek pro violoncello solo

Jiří Gemrot: Virtuosino per corno e pianoforte

8.6 Příloha č. 6 – Otázky k rozhovorům s laureáty

1. Jakých všech soutěží jsi se již zúčastnil/a?
2. Proč jsi se vůbec do těchto soutěží hlásil/a?
3. Jak jsi se o nich dozvěděl/a?
4. Podle čeho jsi vybral/a právě tyto soutěže?
5. Pracují s vámi dále organizátoři i po soutěži? Jakým způsobem?
6. Jaká máš očekávání, když se do soutěží hlásíš? Chceš vyhrát, navázat nové kontakty, prezentovat se v jiné zemi atd.?
7. Já se na soutěže dívám z pohledu organizátora. Mohl/a bys mi přiblížit pohled soutěžícího? Co je pro tebe důležité během soutěže? Co pro to mohou udělat organizátoři?
8. Co čekáš od vítězství v soutěži? Co by ti to mělo přinést?
9. Zvítězil/a jsi v MHS PJ? Co ti to přineslo?
10. Pohybuješ se hodně v zahraničí. Říká tam MHS PJ lidem něco? Jak ji vnímají?
11. Co všechno, tedy mimo soutěžní proces, jsi musel/a absolvovat během soutěže (Michaela Hilla na Novém Zélandu, Soutěži ARD v Mnichově, Chopinově soutěži ve Varšavě, Soutěži J. S. Bacha v Lipsku)? Byly nějaké doprovodné aktivity? Je to vítané, nebo by se měli soutěžící soustředit pouze na samotnou soutěž?
12. Jak bys hodnotil/a soutěže, kterých si se zúčastnila na základě jejich servisu pro kandidáty a organizace?
13. Co by podle tebe měly soutěže svým laureátům zprostředkovat? V ideálním případě (jaké ceny, koncerty?)
14. Já osobně vnímám soutěže jako prostor, platformu, ve které by se měli scházet mladí umělci mezi sebou, navazovat kontakty nejen se svými vrstevníky, ale také s porotci. Měli by vést umělecký dialog, učit se od sebe navzájem. Měla by to být platforma, která posune účastníka dál v jeho uměleckých schopnostech (i díky konzultacím, masterclassům, workshopům atd.). Co si o tom myslíš? O čem by podle tebe soutěže měly být?